LA PUBLICITAT

ANY LII.—NUM. 17.394.—PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DIMARTS, 7 DE GENER DE 1930

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, PLAÇA DE CATALUNYA, 2.—TELEFON 74816 SALLERS D'IMPRENTA: CARRER BARBARÀ, 17 I 19.—TELEFON 19667

THE LINGUIST

es un "[illegible]" completament en francès, anglès, alemany, italià, espanyol i rus per a aprendre'ls i practicar-los. — Demaneu-ne un exemplar — preu Ptes. 1'50, que cal adjuntar en timbres de correu a la comanda escrita, o personalment — al

LICEU DALMAU

Carrer de València, 245. — BARCELONA

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

—Es deuen agafar molts lladres amb un aparell tan esplèndid...
—Casa...! Abans sí que se n'hi agafaven — però ara... ara és un fàstig: ja no n'hi hauran l'electricitat ha malmès els oficis...

La transmissió telegràfica de fotografies

Londres, 6. — El servei públic de fotografies per telegraf entre Londres i Berlín serà inaugurat oficialment demà pels ministres de Correus alemany i anglès, els quals es trametran mútuament llur fotografia i canviaran llurs felicitacions autògrafes. S'espera que gradualment aquestes facilitats de transmissió podran estendre's a altres parts.—Fabra.

Un malfactor difícil de guardar

París, 6. — Aquest matí ha estat detingut el súbdit anglès Williams, Lexia. Es un malfactor molt conegut a França, Anglaterra, Bèlgica, Suïssa, Austria, Holanda, Itàlia, Espanya i Portugal.

Havia fugit en ésser trasladat de la presó d'Aix a la central de Nimes.

Avui, en ésser conduït a la Comissaria, també ha intentat evadir-se.—Fabra.

La producció d'estany

Singapoore, 6. — D'acord amb la recomanació feta per l'Associació de productors d'estany, ahir cessaren llurs treballs 19 mines d'estany de Malaya. La mateixa decisió se seguirà durant tots els diumenges d'aquest any.

L'acord és motivat per l'excés de producció d'aquell mineral. — Fabra.

ELS ESPORTS

No hi haurà combat Primo Carnera - Carter

Nova York, 6.—La Federació de Boxa de l'Estat de Nova York ha denegat la seva autorització per a la celebració d'un match entre l'italià Primo Carnera i el negre Carter.—Fabra.

L'AERONAUTICA

Lindbergh no vol monuments

Nova York, 6. — L'aviador Lindberg ha declarat que s'oposava a l'intent dels seus compatriotes de Sant Louis que volien aixecar-li un monument.—Fabra.

Un aviador desaparegut

Londres, 6. — Telegrafien de Nova York al "Times" que per ara no es té cap notícia sobre un dels aviadors que sortiren de Fairbanks, en Alaska, en recerca de l'aviador Nielson.—Fabra.

Allan Cobham sofreix un accident

Salisbury, 6. — L'aviador Allan Cobham s'ha vist obligat a abandonar el seu propòsit de vol al Cap, a Molka, a conseqüència d'un aterratge forçat en una zona pantanosa, on l'aparell ha quedat atascat.—Fabra.

FULL DE DIETARI

PRECISANT UNA MICA

El meu amic Rovira i Virgili ha dedicat dos articles a la meva novella "Fanny". No vull amagar que, tot i haver-me avesat des de jovenet a merèixer l'atenció literària del meu antic company, n'he restat força sorprès. Veure que dos dies seguits abandona els alts problemes del món per descendir a ocupar-se minuciosament del meu estil, és una cosa que no gosava pas esperar. Fins he arribat a imaginar — la imaginació és tan capritxosa! — que el meu amic, més que no al desig de fixar el seu criteri respecte la meva obra, obeia a la necessitat de provar-me la persistència de la seva amistat.

I això és evident que ho ha aconseguit. Tant, que fins em sento encoratjat a dir-li que si moltes de les observacions que li ha suggerit "Fanny", la seva psicologia i l'estil amb què l'expressa em semblen justes, n'hi ha d'altres que no m'ho semblen gaire. Susceptibilitat d'autor? Es possible. Però si preciso els punts dels quals es tracta ja veureu que poden ésser estudiats amb una certa objectivitat.

Exemple: En Rovira i Virgili combat la denominació de "monòleg interior" que jo aplico a la forma literària de la meva novella. Ell diu que és un "monòleg exterior". Pateix una confusió. En primer lloc, aquesta denominació no ha estat inventada per mi, és d'ús corrent en la tècnica moderna; àdhuc si no fos d'una exactitud matemàtica convindria acceptar-la per a entendre'ns de pressa, tal com n'acceptem moltes d'altres, defectuoses o aproximades.

En segon lloc, el *monòleg* de "Fanny" és perfectament interior, puix que és pensat i no pronunciat, llevat dels breus moments que dialoga amb una altra persona. Però en tals moments ja no es pot parlar de monòleg, sinó de diàleg.

De manera que en dir "monòleg interior" no pretenia pas definir la seva qualitat intrínseca, sinó precisar el lloc on es descabdellava: la consciència de "Fanny". Pot ésser, doncs, un monòleg versemblant o inversemblant, patètic o ensopit, però és interior.

Un altre exemple. Rovira i Virgili, amb un compte que és d'agrair, ha llegit aquest monòleg i hi ha descobert alguns mots que li semblen malvinguts: *destarotar, empipar*... Deixant de banda que aquests mots, repetidament usats per Carner, representen conceptes de molt difícil traducció en altres de més fins i que no és impossible que estiguin a punt de passar de l'argot a la llengua literària, cal no oblidar el medi que freqüenta *Fanny* — un escenari del Paral·lel —. Em sembla que si d'alguna cosa cal acusar-me és d'haver estat massa mòdic a senyalar els efectes de contagi verbal que fatalment s'havien de produir.

I res més: les altres observacions de Rovira i Virgili sobre si el meu estil és alat o fluent, sobre si els meus personatges i jo mateix — com tants compatriotes nostres! — estem més ben disposats per al raonament que per a l'acció, són coses que pertanyen al domini del subjectivisme. No cal sinó acceptar-les amb sincera gratitud per l'interès que demostren.

CARLES SOLDEVILA

Les altres vies del dret

Hi ha en el llibre de Joan Estelrich, "Les vies del dret", que comentàvem dies enrera, una part, molt breu, però molt substanciosa (representa la part potser més important del seu programa), que podríem anomenar: "les altres vies del dret". Aquestes vies, com les que constitueixen l'objecte primordial del llibre i li donen el títol general, haurien de menar, segons el pensament de l'autor, al mateix resultat, objectiu final d'un daler col·lectiu. Divergents en direcció diguem-ne geogràfica, les unes cap a una banda, les altres cap a l'altra, haurien de trobar-se en el desenllaç.

A la base d'aquesta doble actuació, l'autor posa una declaració alhora doctrinal i pràctica que l'explica. Els principis actius han estat modificats — escriu—. "Ja no es diu com abans: a cada Nació, un Estat. La doctrina ortodoxa és ara: nacionalitats lliures dins Estat complex. Nació i Estat essent distints i independents, pot convenir que una nació estigui distribuïda en diversos Estats (Alemanya i Austria, per exemple) o diverses nacions o fragments de nacions, en un sol Estat (Suïssa). La dificultat de les fronteres s'esvaeix o atenua. Els separatismes, com a tendència, esdevenen anacrònies. Si es demana per un costat garanties internacionals, per altre costat s'aconsella la tendència a l'acostament dins el mateix Estat. Però això no és possible sense llibertats prèvies. Ningú no pot donar-se si no es posseeix."

La situació de l'autor davant de problemes concrets apareix, doncs, ben definida, i no coneixeríem sinó aquestes premisses del seu pensament polític, que ja podríem treure algunes conseqüències sobre les solucions que propugna. Es digna d'esment especial aquesta frase relativa al federalisme: "El nou federalisme no serà el de Pi i Margall, tot i el respecte a l'home i a les seves idees, com tampoc el federalisme imperialista de Prat de la Riba, amb idèntic respecte a l'home i amb gratitud per la seva obra d'estadista."

Hi ha tot seguit una ilustradora allusió a les experiències fetes a Rússia. No cal compartir la doctrina marxista per convenir que hi ha hagut realitzacions interessants. I l'autor imagina la Unió amb govern central executiu nomenat per dues Cambres i assistit per elles: la Cambra representativa dels interessos, de les professions, de les organitzacions econòmiques i de cultura; i la Cambra representativa dels interessos polítics i de les nacionalitats. Imagina també, dins la Unió, la possibilitat de distintes evolucions per a cadascun dels membres, segons les necessitats de la cultura, de la vida econòmica i de les aspiracions de cadascun, i segons la intensitat de la seva diferenciació respecte als altres. Hi ha gradacions que van des dels Estats lliures fins als territoris autònoms, passant per les repúbliques aliades. Evidentment, el federalisme, així en la doctrina com en la pràctica — i precisament pel conjunt d'experiències acumulades de la guerra ençà — ha guanyat en elasticitat i possibilitats d'adaptació a la multiplicitat de casos.

De les vies del dret que miren enllà i de les que miren ençà, l'Estelrich no vacil·la a afirmar que són aquestes les que creu en definitiva capaces de donar una solució adequada. "En el grau necessari — afirma — només podrà trobar-se interiorment." Significativa declaració en qui és al mateix temps el campió del treball en altres direccions; prova — si prova calgués — de com són completament mal informats aquells qui encara parlen d'il·lusions excessives formades en torn d'una tal actuació. No hi ha ni hi ha hagut cap il·lusió excessiva: no hi ha hagut sinó l'aprofitament d'un instrument que oferia alguns aspectes aprofitables.

Tot això i les paraules que gal·rebé clouen el llibre ens presenten l'autor com a intervencionista dins la vida peninsular, "amb un ideal generós per a tota la Península, sentint els catalans un vivíssim interès per tots els altres problemes peninsulars de llibertat i de consciència, d'estructuració social i d'endegament econòmic, posant-se en contacte constant amb tots els elements renovelladors, i aliant-se, si cal, amb totes les forces nobles i autèntiques, capaces de transformar el país i contribuir a la gran renovació indispensable i fatal".

Hom podrà ésser o no ésser d'acord amb les tendències propugnades per l'Estelrich; però hom no podrà negar que les exposa sense emboiraments i que les serveix amb actes.

Per la nostra banda, ens limitarem a remarcar com, en el moment en què el parèntesi semblà a punt de tancar-se, la major part de les figures que, a dreta i a esquerra, semblen prestes a actuar, són, en aquest punt, distanciades, d'aquelles que detentaven la més intensa representació al moment en què el parèntesi va obrir-se.

Tema digne de meditació.

FERRAN SOLDEVILA

COMENTARI

Cap a l'edat adulta?

Les roderes de 1930 han començat de fer dibuixos en la terra. Mai de la vida no he estat fort en el neopitagorisme que, des del misticisme aritmètic fins a la traducció dels somnis en xifres per a ús dels jugadors italians de *Lotto*, sap extreure prometences, averanys i significances de les xifres. Però 1930 té aire de voler iniciar alguna cosa, com 1830. Un segle, demés, als trenta anys ha de començar de posar enteniment. L'efectiva liquidació de les pústules de la postguerra, que han afligit àdhuc la bona gent tutelada pels àngels de la neutralitat, seria un bell afer a emprendre. El segle passat, darrera els seus anys infantívols de reacció contra els sements espargits poc abans de la seva naixença (recordeu aquell rei piemontès que féu llevar la il·luminació de gas perquè era una relíquia napoleònica), va orientar-se, a l'hora de posar seny, d'una manera més baronívola que no hauria fet presentir el seu passat daler d'arrossegar el passat polsós envers ell i servir-se'n com d'un embús contra les aspiracions irreparables de la humanitat.

En altra forma, nosaltres, els noucentistes, hem vist també l'ajovament del dret popular per l'absolutisme de l'Estat: i ens n'ha estat dat com a motiu el deure de defensar-se en una mena de crispació terrible contra el comunisme mongòlic, o el d'assolir una expediència indestorbada, o el de reaccionar, amb un salt endarrera, contra l'abjecció d'un parlamentarisme fals, decadent i intervingut per organitzacions irresponsables. Hem viscut, verament i pròpiament, a la *nursery*, embadalits amb rondalles de dracs esgarrifosos i de cavallers que en tot reixen; sumàriament comandats; podent optar entre la mermelada o el sojorn a la cambra de mals endressos.

Infantesa d'un segle. Delícies del bergansí.

Però, en fi, esdevenir adult és, a la seva hora, un deure. Per molt que ens requi.

I el senyal d'aquesta mena d'assoliment és sempre una contesa o altra amb el *paterfamilias*, o, fins i tot, com en el cas de Jacob, amb l'àngel.—J. O.

El proveïment de les aigües de Barcelona

(Acabament)

Continuem en l'exposició-defensa que fa "Societat General" a la seva gestió en el proveïment d'aigües a la ciutat i que començàrem diumenge.

El preu de l'aigua. — La "Societat" sosté que el preu de la matèria per ella subministrada no és pas més car que el que paguen d'altres ciutats espanyoles. Es una raó aquesta, que només els tècnics poden contrastar eficaçment. Però és del tot evident, que si hom consulta qualsevol ciutadà que hagi de tenir-hi tractes, sempre en treureu la impressió que tampoc és barata l'aigua que se li dóna ni equitatiu el tracte que rep.

En el nostre públic, existeix la impressió — tal volta exagerada però que tampoc no està mancada de fonament — que totes les empreses arrendatàries o concessionàries de serveis públics, com aigua, gas, electricitat, tramvies, etc., el tracten en forma abusiva.

Però terme mig entre el que diu la Companyia i el que en pensa la seva clientela, bé pot admetre's que el preu de l'aigua que subministra deu ésser remunerador i no deu guardar cap relació amb el d'aquelles poblacions espanyoles quan tothom sap l'estat pròsper de l'empresa.

El preu de l'aigua, per molt important que sigui (per més que al nostre entendre si realment és excessiu, bastaria que l'Ajuntament toqués els múltiples ressorts que té a la seva mà per fer entrar en raó tant aquesta Companyia com qualsevol altra que explota serveis de caràcter públic), no ho és tant com allò que es refereix a les seves condicions de salubritat.

La qualitat de l'aigua. — En aquest punt és on tots els barcelonins ens hem de fixar bé, car no se'n treuria res de tenir aigua abundosa i barata, si era amb risc d'epidèmies intermitents. Per això ens expliquem que l'empresa aquesta vegada hagi volgut defensar-se de la insinuació que per via oficial s'ha fet sobre si les seves aigües reuneixen totes les condicions desitjables.

Segons certificat estès per les màximes autoritats tècniques, les condicions bacteriològiques i químiques de les aigües són molt satisfactòries. La Societat s'esforça per tenir en perfecte estat les seves captacions, la xarxa de distribució, i en funcionament eficient les seves installacions esterilitzadores.

I a la insinuació abans esmentada, replica l'empresa amb una afirmació contundent:

"Només a una lluita imprudent d'interessos es deu el fet intolerable que la ciutat espanyola que compta amb les aigües més pures bacteriològicament, per les condicions de llur captació subterrània, i l'única que per aquestes mateixes circumstàncies no serveix l'aigua tèrbola un sol dia l'any, per torrencials que siguin les pluges, resulta ésser la de fama pitjor quant a la bondat del seu proveïment."

L'endèmia tífica que absurdament s'atribuïa a la seva qualitat abans i després del proveïment de les aigües per la "Societat General", tenia a Barcelona les mateixes proporcions que a les altres ciutats d'urbanització deficient. No es vol saber que les tifoidees d'origen hídric no es manifesten per endèmies, sinó per explosions epidèmiques, com la que es produí en 1914 per la infecció accidental de les aigües de la deu de Montcada, propietat de l'Ajuntament.

La xarxa de més de mil quilòmetres que té l'empresa a Barcelona és objecte d'una atenció constant. La mortalitat per malalties tífiques a la nostra ciutat ha disminuït en vuit anys en forma prou sensible per a remarcar-ho: Del 0,39 per mil que representaren les defuncions per tifus l'any 1920, han passat al 0,25 per mil l'any 1928.

* * *

Aquesta és, en termes generals, la defensa que la "Societat General d'Aigües" fa a l'escomesa que representava el repetit dictamen municipal sobre el proveïment d'aigües a Barcelona.

Així i tot, nosaltres ens guardaríem bé prou de mostrar-nos tan radicals en negar, com ella ho fa, que no existeix aquest problema, "perquè l'empresa, — principia sempre d'anticipar-se a les necessitats del públic". La frase fa bonic, innegablement, però tampoc hem d'admetre-la al peu de la lletra, car és lògic de creure que el ciutadà — i per tant el Municipi en representació seva — si no excitava el zel de les companyies concessionàries dels serveis públics, aquestes s'adormirien sobre els beneficis fàcils.

Ha bastat ara, per exemple, que la Corporació Municipal fes un gest demostratiu que l'afer el preocupava, perquè ben aviat es parlés de les intencions d'adquirir nous cabals per part de la proveïdora d'aigües. I, fet i fet, ens sembla que és l'únic que interessa: que la ciutat pugui augmentar el seu consum d'aigua amb el mínimum de cost.

En el darrer període dels ajuntaments populars, el problema del proveïment d'aigües a Barcelona va ésser enfocat en forma que, d'haver-s'hi insistit, avui no hi hauria per què parlar-ne. Ens referim a l'oferta que féu la Companyia al Municipi de traspassar-li tota l'explotació dels seus serveis. Aquest rescat, que hauria pogut fer-se en condicions molt favorables, constituïa el primer pas vers la municipalització d'aquest servei públic. Els fets posteriors ens han ensenyat quin gran encert no hauria estat rescabalar el servei de les aigües per a la ciutat, en lloc d'aventurar-se en el negoci del metropolità.

Els actuals dirigents del Municipi, però, en aquells moments no van mesurar la importància de l'afer, i, considerant que hi havia qüestions d'urbanització més immediata a resoldre, com la Diagonal, el Palau Reial de Pedralbes, etc., preferiren aplicar-hi els crèdits inicialment votats per llurs antecessors.

D'haver-se insistit en aquella política, avui la ciutat es beneficiaria d'un dels negocis més sanejats, com ha demostrat ésser el proveïment d'aigües.

Es utopia, ara com ara, parlar de l'aprofitament de noves deus d'aigua, sense comptar amb les installacions de l'actual empresa. Tècnicament aquesta pòt demostrar les perfectes condicions en què es troba per tal d'aconseguir el seu propòsit, i la ciutat, sobre la qual ja pesen prous obligacions de caràcter econòmic, no està en condicions d'emprendre's una obra de la magnitud que representaria una nova canalització d'aigües, el cost de la qual deixaria petit el de l'Exposició de Montjuïc, encara que les noves aigües li sortissin a un preu ínfim.

Tampoc ha d'oblidar-se que la Societat General d'Aigües està constituïda a base de capitals netament barcelonins, i, que, per tant, cap Ajuntament podria atrevir-se per obcecació a lesionar uns interessos que en definitiva són, en llur majoria, dels seus propis administrats.

Hom pot deduir, doncs, que, plantejada la qüestió en línies generals, no hi ha entre l'empresa d'aigües i l'Ajuntament de Barcelona cap antagonisme que no els permeti d'arribar fàcilment a una bona intel·ligència.

El dictamen municipal, molt plausible per l'intent que representava, probablement haurà portat per conseqüència la demostració dels "bons propòsits" de la Societat General d'Aigües. I aquests bons propòsits és clar que només poden consistir en una baratura en el preu i dotar la ciutat de més aigua, amb la qual cosa ella no es perjudica i la ciutat en surt beneficiada. Es de doldre només que la forma en què va ésser presentat aquell dictamen hagi afavorit certes especulacions alarmistes a l'esquena de l'accionista que ja es veié una incautació al damunt.

Dany ben fàcil d'evitar, de limitar-se només a seguir la mateixa conducta que l'actual Ajuntament ha seguit amb les empreses del gas i de l'electricitat en tractar de la il·luminació pública: negociar directament amb les interessades.

VICENTS BERNADES

El bandidatge a Palestina

Jerusalem, 6. — Dos bandits àrabs han estat capturats a la regió del nord, després d'actives operacions efectuades en gran escala per la policia, per tal de castigar diversos actes criminals realitzats darrerament en aquella regió.—Fabra.

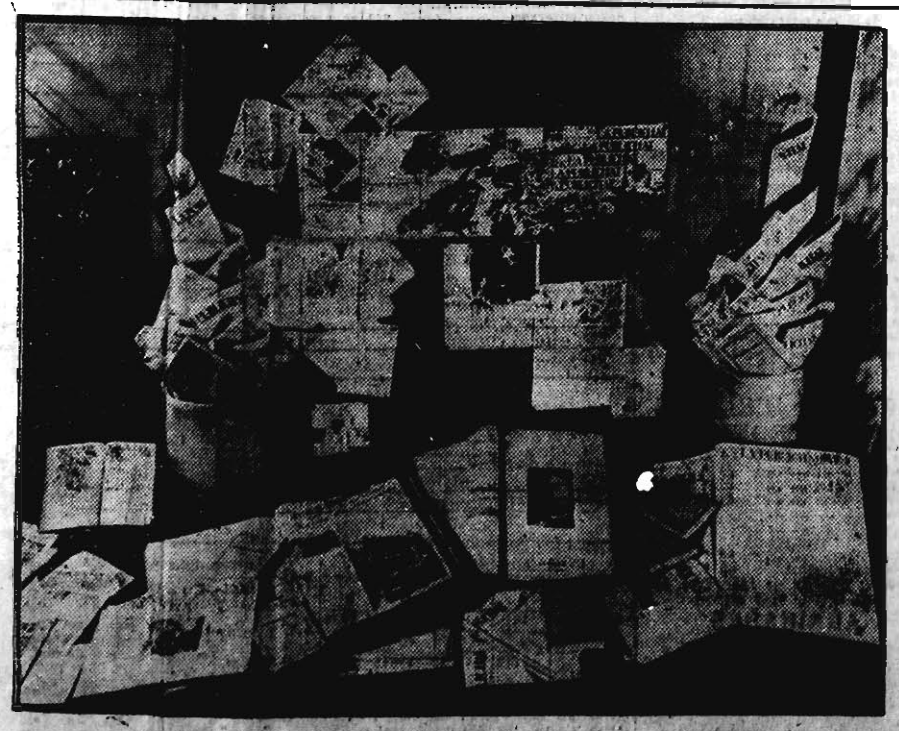

Installació de LA PUBLICITAT al pavelló de la Premsa, de l'Exposició

BARCELONA ANTIGA.—Carrer de les "Moixes"

BORSA - FINANCES

Publicacions rebudes

"Revista Financera. Núm. 23. Desembre de 1929.

Sumari: "La qüestió suera (per M. Torrents i Mir). — L'empresari er. — Arran dels darrers congressos (per Jaume Aiguadé). — Crònica general i financiera: Diversos. La transformació del Banc Central. L'empréstit or. Els ingressos de la Barcelona Traction. Fallides i suspensions de pagaments en el primer semestre de 1929. — La Borsa de Nova York jutjada pel senyor Cambó. Exportació d'oli d'oliva durant el mes d'octubre. La Caixa d'Amortització del Deute de l'Estat. Els índexs de preus en setembre. Nova empresa d'electricitat. El deute del Brasil. La importuntitat del darrer monetàriadas del doctor Schacht. Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis: Millores dels imposents (per K.). — Legislació i Jurisprudència: Index legislatiu. Comentari a la legislació (per M. Gener). — Comentari a la Jurisprudència (per J. M. Omar i Gelpi). — Banc d'Espanya. — Bancs estrangers. — Ingressos de ferrocarrils. — Guia del rendista: Juntes generals. Cupons i dividends. Amortitzacions i subhastes. — Impressions de Borsa (per K.). — Publicacions rebudes. — Cotitzacions.

Sumari del número 24: "La riqueza de Fernando Póo (per Rafel Bardina). — Arran dels darrers congressos (per Jaume Aiguadé). — Economia del món: El crac americà (per A. L. Jeanne). — Crònica general i financera: Diversos. El furor corporatiu i la multiplicació d'impostos. La fusió de les hidroelèctriques. La subscripció de l'empréstit or. La liquidació provisional dels pressupostos de 1928. La crisi del blat. El rèembolsament de les obligacions de Madrid-Càceres i Oest d'Espanya. La baixa del descompte a Londres. La baixa de les accions de la "Resinera Española". Patronat de Previsió Social (per K.). — Legislació i Jurisprudència: Index legislatiu. Comentari a la legislació (per M. Gener). — Comentari a la Jurisprudència (per J. M. Omar i Gelpi). — Banc d'Espanya. — Bancs estrangers. — Ingressos de ferrocarrils. — Guia del rendista: Juntes generals. Cupons i dividends. Amortitzacions i subhastes. — Impressions de Borsa (per K.). — Publicacions rebudes. — Cotitzacions."

Butlletí de la Cambra Oficial de Comerç i de la Indústria de Sitges. Número 108. Novembre de 1929.

Revista de la Sociedad Astronómica de España y América. Núm. 132. Novembre de 1929.—Barcelona.

Industria Química. Núm. 12. Desembre de 1929.—Barcelona.

Gaceta Agrícola de España. Número 10. Octubre de 1929.—Barcelona. Sumari: "Proyectos... realidades... — Problemas apícolas: Preparación comercial de la cera (per J. Noguera).— Notas sobre la invernada (per J. R. Mascaliver).—Libros y revistas.—Galería de apicultores ilustres. — Páginas antológicas.—El pillaje (per J. Serra). — Calendario del apicultor: Trabajos mensuales del colmenar (per G. Zaid). — Páginas agrícolas. — Flora apícola. — Lotna Carnichalnes (Bocha, Loto), per Raynaud Breban."

Primer Congrés Veterinari Espanyol. — Segon tema oficial: Zootècnia. Ponent, Joan Rof. Codina, inspector provincial d'Higiene Pecuària. Imprenta Moret, La Coruña.

El Magisterio Español. Núm. 8.471. Desembre de 1929. — Madrid.

La Sanidad Municipal, òrgan oficial de l'Associació d'Inspectors Municipals de Sanitat. Núm. 64. Desembre de 1929.

Butlletí de la Reial Societat Canina de Catalunya. Desembre de 1929.

Condorlla. Núm. 24. Desembre de 1929.—Barcelona:

Sumari: "De més a més, per la Redacció. — Poca cosa, per Reflex. — Una comunicación del C. S. de C. de C. — Temas de interés (per Benet Socoró. — La posible feria de muestras (per Frederic Bàrcelò). — Apuntes de viaje (per "Coutant"). — Variaciones sobre un tema viejo (per J. Cardona). — La Gaceta de Madrid, número 364. — A propósito de "Teorías y consejos para viajantes y agentes comerciales". — Prèdica extinguir la indiferencia (per Gabriel Claramunt)."

Butlletí de l'Associació Nacional d'Enginyers d'Indústries Tèxtils. Número 8. Octubre de 1929. — Barcelona.

Sumari: "Tarrasa y su Escuela Industrial y de Ingenieros de Industrias Textiles. — El XIV Congreso Internacional Algodonero. — Organización y racionalización. — Bibliografía. — Los talleres José Roumens, de Tarrasa. — Crónica de la Asociación."

Butlletí Financier del Sindicat Emissor d'Espanya. Número 10. Desembre de 1929. — Madrid.

Agricultura. Número 12. — Desembre de 1929. — Barcelona.

Sumari: "Els nostres pagesos: El doctor senyor Joan Farnés i Farnés.— El conreu de fruiters en secà, per R. Sala. — L'adob verd i la seva diferència entre llegumitoses, per Baldiri Juticafresta. — Els nous mètodes bioquímics per a augmentar la fertilitat de la terra i les collites, per Julián Stokiós. — El tractament de la diftèria aviàr, per Feliu Vilalta. — Utilització del sarmenta, per Bernat Aladern. — Els freixes, per P. Blanc.— Una mica de tot. — Noticiari. — El mercat. — Index per matèries."

Butlletí de la Cambra de Comerç Belga a Espanya. Núm. 69. Desembre de 1929. — Barcelona.

Informació pública de l'Estatut de la Cooperació de la Vivenda. Projecte de bases, per Antoni Almató.

Butlletí del Comité Regulador de la Indústria Cotonera. Núm. 16. Octubre de 1929. — Barcelona.

Sumari: "La hora de la exportación (per Carles Pi Sunyer). — El segundo Congreso de Comercio Español en Ultramar. — El comercio hispano-argentino. — La propaganda en favor de los artículos de algodón. — Estadística de la industria algodonera mundial. — Las posibilidades comerciales de los tejidos mercerizados. — Juicios sobre los resultados de la misión comercial británica en la Argentina. — Congresos franceses de expansión económica. — Las relaciones comerciales de Italia con el Extremo Oriente. — Comité Regulador de la Industria Algodonera: Aviso. — Notas informativas."

Mercat de llana

Primeres merinas transhumant. Llana rentada, 10 pessetes el quilo; pentinada, 12'25.

Primeres merinas Extremadura. Rentada, 9'25; pentinada, 11'25.

Primeres entrefines Castilla. Rentada, 8'25; pentinada, 10'50.

Primeres entrefines Aragó. Rentada, 7'25; pentinada, 9'50.

Primeres entrefines amb pèl. Rentade, 6'25; pentinada, 8'25.

Segones merines transhumant. Rentada, 8.

Segones merines Extremadura. Rentada, 7'50.

Segones entrefines amb pèl. Rentada, 5'25.

Terceres (garres) merines. Rentades, 6.

Terceres (garres) entrefines. Rentades, 5'25.

Les llanes negres es cotitzen amb un 15 per 100 de desproporció amb les blanques.

SOLER I TORRA G^MANS

BANQUERS

BITLLETS

Francèsos, 29'75 per 100.
Anglèsos, 36'73 pessetes.
Italiani, 30'55 per 100.
Belgues, 105'35 per 100.
Suïssos, 146'15 per 100.
Portuguesos, 0'36 pessetes.
Alemanys (Reichsmark), 1'80 pts.
Austria (Schilling), 1'03 pessetes.
Txecoslavàquia, 22 per 100.
Holandesos, 2'95 pessetes.
Grècia, 9'25 per 100.
Suècia, 1'95 pessetes.
Noruega, 1'95 pessetes.

BORSA PARIS

	Tasa	Desarrs
Londres... ...	123'15	
Nova York ...	25'42	
Bèlgica... ...	355	
Espanya ...	324'69	
Itàlia...	123'18	
Suïssa	493'25	
Dinamarca ...	681'70	
Holanda... ...	1051'75	
Noruega... ...		
Rússia... ...		
Praga	7530	
Romania... ...		
Hongria... ...		
Viena		
Alemanya ...	606'75	

BORSA DE LONDRES

Nova York	4875[illegible]
Holanda...	12[illegible]
França	1[illegible]
Bèlgica	69[illegible]
Itàlia...	[illegible]
Alemanya...	20[illegible]
Suïssa...	25[illegible]
Espanya...	[illegible]
Dinamarca...	18[illegible]
Suècia...	18[illegible]
Noruega...	[illegible]
Lisboa	[illegible]
Praga...	[illegible]
Àustria	[illegible]
Argentina...	2[illegible]
Rio Janeiro...	[illegible]
Montevideo...	[illegible]
Xile...	[illegible]
Buenos Aires a Londres	[illegible]

Las tabletas de ASPIRINA traen consigo alivio.

Friccione Vd., además, la parte dolorosa con Bálsamo de ESPIROSAL. Así resultará más rápida y segura la curación. Fíjese bien en el embalaje original y en la Cruz Bayer.

BAYER

ASPIRINA

El moviment marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "La Guardia", amb càrrega general, de Marsella.

Vapor espanyol "Mallorca", amb càrrega general i 147 passatgers, de Palma.

Vapor belga "Brabant", amb càrrega general, de Cartagena.

Vapor espanyol "Teresa Pamias", amb carbó mineral, de Gijón.

Vapor espanyol "J. J. Slater", amb càrrega general i 406 passatgers, de València.

Vapor espanyol "Cabo La Plata", amb càrrega general, d'Avilés i escales.

Vapor espanyol "Cabo Santa Pola", amb càrrega general, de Santander i escales.

Vapor espanyol "Cabo Espartel", amb càrrega general, de Gènova.

Vapor espanyol "Alhambra", en last, de Palma.

Vapor espanyol "City of Hong Kong", amb càrrega general, de Bombay i escales.

Vapor italià "Maya", amb càrrega de trànsit, de Constança i escales.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general i 115 passatgers, de Palma.

Vapor anglès "Diadem", amb cotó, de Hongton.

Vapor norueg "Gannal", amb fusta, de Sundsvall i escales.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor italià "Franca Fassio", amb càrrega general, cap a Gènova.

Vapor espanyol "A. Lázaro", amb càrrega general, cap a Orán i escales.

Vapor espanyol "Reina Victòria Eugènia", amb càrrega general, cap a Buenos Aires i escales.

Vapor espanyol "Monte Toro", amb càrrega general, cap a Almería.

Vapor espanyol "Cabo Santa Pola", amb càrrega general, cap a Tarragona.

Vapor espanyol "Mallorca", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor espanyol "Usola", amb càrrega general, cap a Gijón.

Vapor espanyol "Cabo Roche", amb càrrega general, cap a Bilbao.

HIPOFOSFITS
EL MILLOR XAROP
DE HIPOFOSFITS COMPOSTS
SANT JORDI

Diputació

ELS SERVEIS DEL CONSELL AGROPECUARI

Amb la desaparició del Consell Provincial de Foment tots els serveis que tenia al seu càrrec aquesta Corporació han passat a dependre de la Diputació provincial, amb el Consell Agropecuari que s'està organitzant.

Es fa avinent, doncs, a totes les Associacions agrícoles de la provincia i als agricultors en general, que en el successiu per a tot allò que els interessi, han de dirigir-se als Serveis Agropecuaris de la Diputació Provincial, Palau de la Diputació, personalment o per mitjà de carta.

Si ompliu aquest butlletí podreu adquirir amb el 50 % de rebaixa (Ptes. 3) el

NUMERO EXTRAORDINARI del

D'Ací i D'Allà

dedicat a l'EXPOSICIÓ DE BARCELONA

Nom _____

que viu al carrer de _____

n.º _____ Població _____

se subscriu al D'ACI I D'ALLA, a partir del primer de gener de 1930.

_____ de _____ 19__

Barcelona: 15 pessetes anual. — Fora: 16 pessetes anual.

LLIBRERIA CATALONIA

Plaça Catalunya, 17 BARCELONA

Subscripció Pública

DE

10.000 bons de construcció d'obres públiques

SÈRIE B

de 500 pessetes nominals cada un

al 7 % d'interès anual, pagader per trimestres vençuts, essent el seu primer cupó el de primer d'abril vinent, i amortitzables en un termini màxim de sis anys, amb una prima acumulativa de l'1 % anual.

EMÈSOS PER

Construcciones y Pavimentos

S. A.

La Societat emissora ha adquirit recentment, per compra de la majoria de les accions, el control de la "Companyia Gallega de Construcció, Societat Anònima", concessionària de la construcció de les obres del Ferrocarril de Baeza a empalmar amb el de Cuenca a Utiel (1.ª i 2.ª secciones), havent a aquesta esclusiva finalitat posat en circulació els presents 10.000 Bons, que gaudeixen de la garantia especial que representen tots els crèdits i drets de la dita Companyia en l'execució de les obres de referència.

Un grup bancari, integrat pel Sindicat de Banquers de Barcelona, S. A.; Societat Anònima Arnús - Garí; Banc Comercial de Barcelona; Garriga - Nogués, Nebot, S. en C.; Fills de F. Mas Sardà; Jover i Companyia; Soler i Torra Germans, i Banc Urquijo Català, ha adquirit en ferm els presents Bons i els ofereix en

subscripció pública a títol irreductible

que tindrà lloc el dia 7 de l'actual

al tipus de la par o siguin 500 pessetes per bon

a pagar íntegrament a l'acte de la subscripció, contra lliurament dels títols definitius.

Barcelona, gener 1930.

LLOCS DE SUBSCRIPCIÓ

Societat Anònima Arnús - Garí. Garriga - Nogués Nebot, S. en C.
Banc Urquijo Català — Banc Comercial de Barcelona
Jover i Companyia — Soler i Torra Germans
Fills de F. Mas Sardà — Banca Marsans, S. A.
Banc de Catalunya — Banca Tuegols, S. A.
Banca Masó Valls — Banc de Préstecs i Descomptes
Ribas i Companyia — Ortacs i Gorina
Banca Nonell

CASSA DE LA SELVA: Bosch i Codolà i Juliart i Prats.
GRANOLLERS: Banc de Granollers
REUS: Banc de Reus de Descomptes i Préstecs
RIPOLL: F. Sunyer Forter
SABADELL: Banc de Sabadell
TERRASSA: Banc Comercial de Terrassa
TORTOSA: Banc de Tortosa
VALLS: Banc de Valls

SOLER i TORRA Germans

BANQUERS

Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bon-Succés, 1 i 3

Compra - venda i administració de finques

Agents de préstecs

per al BANC HIPOTECARI D'ESPANYA

Llegeixi LA PUBLICITAT, propugneu-la

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

ARTICLE MERCAT	MESOS	TARQUES Procedent	TARQUES Darrer	Alça	Baixa
Café Nova York	Gener	7'40			
	Maig	7'31			
	Juliol	7'30			
Suco Nova York	Gener	1'91			
	Maig	2'08			
	Setembre	2'14			
Suco Londres	Maig	10.6			
	Juliol	10.6			
	Agost	11.0			
Blat Xicago	Maig	1[illegible] 1/4			
	Juliol	1[illegible] 7/8			
	Setembre	1[illegible] 1/8			
Blat Winnipeg	Maig	81			
	Juliol	84 3/8			
	Setembre	86 1/4			
Blat Liverpool	Maig	9.10 1/4			
	Juliol	10.1 3/8			
	Setembre	10.0 1/4			
Metalls - Londres					
Cobre Comptant		50.17.6			
Cobre Tres mesos		50.05.0			
Estany Comptant		175.11.6			
Estany Tres mesos		176.17.6			
Plom Comptant		25.08.0			
Plom Tres mesos		25.10.0			
Zinc Comptant		26.05.0			
Zinc Tres mesos		26.06.0			

MERCAT DE LLOTJA

CEREALS

BLATS

Ranci i Navarra s. clàs.	49 a 49
Castella.	47 1/2 a 48 1/2
Manxa...	48 " 48 1/2
Extremadura	46 1/2 " 47 1/2
Ponent i comarca ...	49 1/2 " 50
Urgell...	49 1/2 " 50

(Preus en pessetes els 100 quilos, entre sac, damunt vagó origen)

MORESC, ORDI I CIVADA

Moresc Danubi	8 35 1/2
Moresc Plata...	37 " 37 1/4
Ordi Extrem.º i Manxa.	
Ordi Urgell comarca...	37 " 37 1/2
Civada Extremadura ...	37 " 37 1/2
Civada Manxa...	
Remolat.	39 " 35

ARROS

Bomba Catalunya... ...	195 a 198
Bomba...	105 " 110
Rotets...	60 " 61
Matiné...	55 " 56
Denilloch O...	56 " 57
Trencat...	41 " 42
Farina d'arròs...	45 " 50

LLEGUMS

Llentles s. procedència.	110 a 120
Faves Extremadura. ...	45 " 45 1/2
Faves Extrem.º i Andal.	
Faves Lloareny	43 1/2 " 44
Favons Extrem. o And.	
Favons extremeny... ...	45 " 45 1/2
Veces Segarra...	
Veces Andalusia	47 " 48
Arròs...	44 1/2 " 45
Pèsols...	41 1/2 " 42
Vitxes	41 1/2 " 42
Guixes...	42 " 43

MONGETES

Castella.	130 a 145
Mallorca.	122 " 124
Prat...	125 " 130
Urgell i comarca... ...	120 " 125
València o classe... ...	115 " 120
Estranger 2.ª classe ...	

CIGRONS

Setze.	105 " 120
Blanc sr. cit. 16/40...	110 " 115
Blanc sr. cit. 40/50...	102 " 104
Blanc sr. cit. 50/54...	96 " 98
Blanc sr. cit. 54/60...	83 " 85
Blanc sr. cit. 60/70...	70 " 72
Pelats...	75 " 80
Mexicans B. (Sonny...	90 " 125

(Preus en pessetes els 100 quilos, entre sac, damunt darrer Barcelona)

FARINES

Forga...	76 a 80
Extra local...	70 " 71
Corrent local...	64 " 65
Extra blanca Castella.	68 " 70
Intervençut	65 " 67
Blanca Corrent Castella	64 " 65
Baix	50 " 51

(Preus en pessetes, sac de 100 quilos damunt darrer Barcelona)

DESPULLES

Número 0...	17 a 18
Número 4...	21 " 22
Segones...	20 " 21
Terceres	12 " 13 1/2
Quartes...	15 " 16 1/2

(Preus en pessetes, sac de 100 quilos, damunt darrer Barcelona)

Mosut (Brutal)	17 " 17 1/2
Segundo...	16 1/2 " 17
Salvat	14 " 14 1/2

(Preus en rals la quartera de 70 kilos, sense sac, damunt darrer Barcelona)

ALTRES GENERES

GARROFES

Xipre	
Negra Vinaroz...	34 a 34 1/2
Negra Castella.	34 " 34 1/2
Negra Matarró.	30 1/2 " 31
Roja...	30 " 30 1/2
Eivissa...	28 " 28 1/2
Mallorca.	28 " 28 1/2

(Preus en rals els 40 quilos, entre sac, damunt darrer Barcelona)

Polpa remolatxa estr.º	44 a 45
Polpa remolatxa pall...	28 " 29 1/2
Tortó de coco...	31 " 32
Farina de llinsa... ...	25 " 26

(Preus en pessetes els 100 quilos, entre sac, damunt darrer Barcelona)

Llinsa segona classe ...	7 a 8
Palla Urgell	3 " 3 1/2
Palla catalana...	4 " 4 1/2
Palla d'arròs...	
Trepadella...	

(Preus en pessetes els 40 quilos, damunt darrer Barcelona)

OFERTES DIRECTES DE PROCEDÈNCIA

Orzes Extrem.º o Manxa	35 a 36
Ergs Castel...	35 " 35 1/2
Titus i guisats.	35 " 35 1/2
Veces Malaga...	44 " 44 1/2
Favons pals.	
Faves pals...	
Ordi Urgell i comarca.	
Civada Manxa...	30 " 30 1/4
Civada Extremadura...	34 " 34 1/4

(Preus en pessetes els 100 quilos, entre sac, damunt vagó origen)

ARRIBADES

Arròs	
Blat	
Farina	
Llegums	
Mongetes	
Cigrons	
Despulles	
Altres generes	

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL	Disp.	O.	M.	A.	A.	O.	D.
Tanca anterior	946	911	919	928	934	933	
Obertura		907	918	924	930	928	
Darrer telegrama	946	910	917	929	931	929	
Tarda		909	916	923	930	929	
Alça							
Baixa							
Volum	1	3	3	3	4	4	

NOVA YORK	Disp.	O.	M.	A.	A.	O.	D.
Tanca anterior	1719	1697	1718	1735	1739	1760	1769
Obertura		1697	1709	1734	1751	1760	
Darrer telegrama		1697	1714	1736	1734	1759	
Tarda							
Alça							
Baixa							

NOVA ORLEANS	Disp.	O.	M.	M.	A.	O.	D.
Tanca anterior	1677	1704	1731	1747	1746	1757	
Darrer telegrama		Nom	1704	1730		1746	
Obertura							
Tarda							
Alça							
Baixa							

MENPHIS (Liverpool)	Setmana M.	Setmana	Upper M.	Upper
Tanca anterior	1339	1335	1033	
Obertura				
Darrer telegrama				
Tarda	1334	1330	1034	
Alça				
Baixa				

Alexandria. Tarques del dia	A	O	M	P
Additional	1985	1978	2001	2030
	A	M	G	M
Setmana	1714	1709	1851	1881

DISPONIBLE EN PLAGA

Good Middling (Standard Universal) Texas — Orleans — Any-Port

FESTA

* Representant l'actual import del Comité Regulador de la I. Cotonera la quantitat de ptes. 5'20 per 50 k. neta de cotó, la cotització base Good Middling Texas

Arribades sin M. UU. en ca ca.	B/a. contra		B/a. Vany ant
Arribades sin M. UU. en d'1 d'abril.	" "		" " "
Vapors a Liverpool.	5.000 "	"	0.000 " " "
Transferències.			

TEULA, CAIRONET, RAJOLES
i ceràmica en general per a edificacions,
a la casa
COSME TODA
Fàbrica: Hospitalet-Magatzem: Ferlandina, 71
BARCELONA

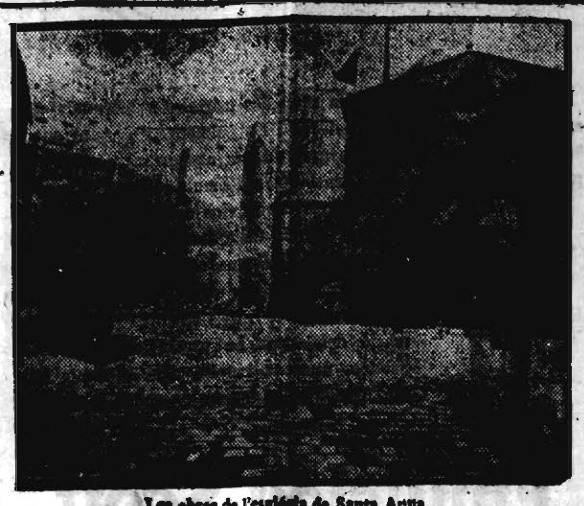

Les obres de l'església de Santa Anna

Bloc del transeünt

Vàric observant que, d'un temps ençà, en aquesta mateixa secció del diari sovintegen les crítiques anònimes contra el locutor de la Ràdio Barcelona, conegut per Toresky. *Crítiques plenes de violència, que, ultra coincidir amb l'escissió que s'ha produït entre els elements directius de la ràdio, fan creure més aviat que obeeixen a una campanya insidiosa.*

Toresky *no serà cap geni, certament, però per boca del seu "Milla" entreté els qui escolten i ha fet una obra ben bonica i altament simpàtica en propagar les instal·lacions de ràdio als establiments benèfics. ¡Que tot això és hàbilment explotat per la direcció de la Ràdio Barcelona per portar l'aigua al seu molí? No en dubto pas, però em penso que tothom faria el mateix, i sobretot que, si això fos censurable (que no ho és), no se s'hauria de carregar el mort a un home que, després de tot, és persona honrada, i el que fa es compleix amb tot el millor zel que pot.*

Bloquistes ràdio-oients: Les vostres censures a la direcció de Ràdio Barcelona, si les creieu justes, estaran bé. Acarnissar-se contra un home que compleix la seva feina, és de mal gust i poc noble.

* * *

TASTEU-LO
MOST ARNAUTEU
DROGUERIES I FARMÀCIES

El dia 30 de novembre de 1929, el nombre d'automòbils matriculats a tot Espanya era de 236.356. D'un any a l'altre, o sigui del 30 de novembre de 1928 a la mateixa data de l'any 1929, foren matriculats 38.364 autos.

Tot i que és difícil de calcular el nombre de cotxes que circulen, puix que cal descomptar els inutilitzats per vells o accident, es pot dir que en acabar l'any els vehicles matriculats sumen 240.000.

Ara l'augment automobilista és significatiu, si tenim en compte que de 30.046 cotxes matriculats l'any 1922, en dos anys només augmenten en la xifra de 29.000; en dos anys més, del 24 al 26, uns 48.300, i del 26 al 28, 61.000.

Ara les dades referents a l'existència d'automòbils a Espanya, el 30 de novembre de 1929, són les següents:

Alava (VL.), 1.099; Alacant (A.), 4.958; Albacete (AB), 2.558; Almeria (AL.), 1.570; Avila (AV.), 703; Badajoz (BA.), 3.697; Balears (PM.), 4.814; Barcelona (B.), 41.078; Burgos (BU), 1.644; Cádiz (CA), 3.255; Càceres (CC.), 2.122; Castelló, (CAS.), 1.953; Tenerife (TF.), 3.370; Ceuta, 760; C. Real (CA.), 1.903; Córdova (CO.), 4.284; Corunya (C.), 3.442; Cuenca (CU.), 996; Girona (GE.), 3.878; Granada (GR.), 2.779; Gran Canària (GC.), 3.377; Guadalajara (GU.), 1.336; Huelva (H.), 1.237; Osca (HU.), 1.431; Jaén (J.), 4.457; Lleida (L.), 3.103; Lleó (LE.), 3.876; Logronyo (LO.), 1.340; Lugo (LU.), 1.430; Madrid (M.), 35.820; Màlaga (MA.), 4.220; Melilla (ME.), 1.759; 1.759; Múrcia (MU.), 6.335; Navarra (NA.), 3.114; Orense (OR.), 1.332; Oviedo (O.), 6.776; Palència (P.), 1.113; Pontevedra (PO.), 3.916; Salamanca (SA.), 2.352; Santander (S.), 4.340; Sant Sebastià (SS.), 7.328; Segòvia (SG.), 898; Sevilla (SE.), octubre, 13.134; Sòria (SO.), octubre, 728; Tarragona (T.), 3.506; Terol (TE.), 725; Toledo (TO), 2.580; València (V.), 10.110; Valladolid (VA.), 2.806; Biscaia (VI.), 8.240; 8.240; Zamora (ZA.), 857; Saragossa (Z.), 3.953.

A 30 de novembre la diferència de matrícula entre Barcelona i Madrid, a favor de la primera, pujava 5.258 cotxes; en el mateix dia de l'any anterior, la diferència era de 4.105.

Madrid ha inscrit en dotze mesos 3.608 cotxes; Barcelona n'ha inscrit 6.773.

El desabdellament de la matrícula és així:

MADRID:

Any	1920. —	6.084.
"	1921. —	8.041.
"	1922. —	9.580.
"	1923. —	12.152.
"	1924. —	15.422.
"	1925. —	18.120.
"	1926. —	21.460.
"	1927. —	25.372.
"	1928. —	30.552.
"	1929. —	35.820. (30 *novembre*).

En finir el mes de desembre, la matrícula és 36.170.

BARCELONA:

Any	1920. —	6.430.
"	1921. —	7.728.
"	1922. —	9.749.
"	1923. —	12.705.
"	1924. —	16.109.
"	1925. —	19.579.
"	1926. —	23.763.
"	1927. —	25.725 (*juny*).
"	1928. —	24.303 (*novembre*).
"	1929. —	41.078 (30 *novembre*).

CENTRO INTERNACIONAL DE INTERCAMBIO
Fundat en 1919
Foment de l'Exportació
Cobrament de Crèdits
Informes Comercials
Demaneu prospecte gratuit
Plaça Urquinaona, 12, primer
Telèfon 19532 - Barcelona

NOTICIARI

LA PUBLICITAT
PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

	Any
Barcelona, Illes	2'50
Península, Marroc, Filipines	7'50
Amèrica (Illes)	9'50
Altres països	12'—

OBSERVATORI METEOROLÒGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Dia 6 de gener de 1930.

Hores d'observació: 7, 13, 18; Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 751.6, 754.6, 760.7 millimetres; 1002.1, 1006.1, 1014.2 millibars; Termòmetre a l'ombra: sec, 9.8, 10.9, 9.6; humit, 9.0, 9.0, 9.0; Humitat (centèsimes de saturació): 9.9, 7.5, 9.2; Vent: direcció, E, NE, NE; velocitat, 9, 5, 10; Estat del cel: tapat tapat, tapat; Classe de núvols: Nb, St-Nb, Nb; Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 19.2; mínima, 8.7; id. sòl de terra, 7.5; Oscil·lació termométrica, 3.5; Temperatura mitjana: 10.4; Recorregut del vent en igual període: recollit a les 8: 21.3; recollit a les 18, 9.0; Observacions particulars: pluja durant quasi tot el dia i vent fort; Recorregut del vent, 228 km.

BOMBA PRAT
la més indicada per a l'elevació d'aigües per a l'ús domèstic
De venda:
E. i M. CAPO
Trafalgar, 56

Diumenge a la nit, al Paral·lel, davant del carrer del Roser, un auto que fugí matà un home d'uns 70 anys, decentment vestit.

El jutge de guàrdia acudí al lloc del succés i ordenà el trasllat del cadàver al dipòsit de l'Hospital Clínic.

No se li trobà cap document que pogués facilitar la seva documentació. Sols se li trobàren uns papers sense importància i 700 pessetes en billets del Banc d'Espanya.

Pel jutge es donaren les ordres oportunes per a la detenció del xofer conductor de l'auto causant de la mort.

— Al carrer de Sans un auto produí una ferida lleu a Ramon Artigues.

— Un altre auto produí a Ramon López Ruiz, de 48 anys, al carrer de Roger de Flor, cantonada al d'Ausiàs March, lesions de pronòstic reservat.

— Per haver-lo atropellat la camioneta número 41260, fou auxiliat al dispensari d'Horta Julià Torres, d'una ferida contusa a la parpella superior esquerra, de caràcter lleu.

AIGUA IMPERIAL VICHY

MORT DE DOS LESIONATS

Hom donà compte al jutjat de la mort als Hospitals Clínic i de Sant Pau, respectivament, de Dolors Torres i Francesc Pinyol a conseqüència de lesions sofertes dies anteriors.

TOPADA

Al dispensari de la Ronda de Sant Pere foren auxiliats Amadeu Aparicio Cendrol, de 52 anys, i la seva muller Anna Maria Josafat, de ferides a la cara, de pronòstic reservat, produïdes en topar un auto que guiava el primer contra un pal de la il·luminació pública al passeig de Sant Joan.

CAVALL ELECTROCUTAT

Al carrer de Ribes un carro del servei de neteja va topar amb un pal de l'electricitat que tenia corrent. A conseqüència d'això la bestia el cavall quedà mort.

ROBATORIS

Al molí de Sant Bertran, a Llorenç Soler dos desconeguts li prengueren tot el que portava i que pujava unes 300 pessetes en metàl·lic.

Els lladres fugiren.

— A l'estació del Nord, mentre Hipòlit Parma anava a treure el bitllet, obrirà la maleta uns moments, la qual va desaparèixer.

Contenia roba i efectes per valor d'unes mil pessetes.

— En una sastreria del carrer de Sant Andreu varen entrar lladres i se n'emportàren tretze vestits confeccionats i diverses peces de llana i de cotó.

Hom ignora qui va ésser l'autor del robatori.

JOIES VERITABLE OCASIÓ
per a comprar a bon preu ahora a la Joieria Magrifà, Tallers, 41

AGRESSIÓ

Al dispensari del carrer de Barbarà fou atxiliat Esteve López, de 34 anys, d'una ferida inciso-punxant al braç esquerre, de pronòstic reservat, produïda, segons les seves manifestacions, al carrer de St. Antoni de Pàdua, cantonada al de la Cadena, per quatre individus que no coneix i que es feren escàpol.

DETENCIONS

Com a presumpte autor del robatori comès al carrer de Castillejos, número 226, domicili de Tomàs Carrasco, fou detingut Bartomeu Mercader i posat a disposició del jutjat del Nord que instruïx el sumari per aquest delicte.

— A disposició del jutjat de Llotja ingressà als calabossos del Jutjat Adoració Garcia, serventa d'una casa de la Via Laietana, que s'havia apoderat de 115 pessetes d'una altra serventa.

— Per patir alcoholisme agut foren conduïts a la caserna municipal de les Drassanes un home i una dona, els noms de les quals s'ignoren.

— Pel vigilant Joan Font fou conduït a la Delegació de Policia Aurelí Ginès, de 28 anys, el qual el dia primer de novembre propassat robà del portamonedes de Maria Borràs, de 25 anys, un anell d'or.

CALEFACCIÓ IDEAL
ESTUFA J. M. B.
VALENCIA, 346 — TEL. 73016

CAIGUDA

Per haver caigut casualment resultà amb una ferida a la boca i commoció cerebral, de pronòstic greu, Dolors Terra, de 60 anys, de les quals fou auxiliada al dispensari del carrer de Claver.

Després fou portada a l'Hospital Clínic.

PER ALS NENS DELS TREBALLADORS DE LA COMPANYIA DE TRAMVIES

Com en anys anteriors s'ha celebrat el sorteig de llibretes de la Caixa d'Estalvis, que anualment i amb motiu de la diada dels Reis destina la Societat de Tramvies de Barcelona als fills dels seus funcionaris.

Les llibretes sortejades han estat 241 de 50 pessetes cadascuna i 20 de 100 pessetes. En sorteig especial es distribuïren dues llibretes de 100 pessetes, donatiu particular dels marquesos de Foronda.

L'acte del sorteig singué lloc davant el degà del Col·legi Notarial d'aquesta ciutat, N'Antoni Par, i hi concorregueren representacions de funcionaris de totes les seccions de la Companyia.

PAÑAIGOES GAMDUS
Porta Ferrissa, 10

Fet ja el repàs i ordenació anuals dels volums que figuren en el seu fons, obrirà novament les seves portes als lectors la Biblioteca Pública establerta per la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, en la seva Sucursal d'aquesta ciutat.

EXCURSIONS MATINALS

Patrocinades per Viatges Catalònia, hom organitza un plà d'excursions matinals en autocar per a visitar el que de més notable posseeix la nostra terra digne d'ésser conegut.

En cada una d'aquestes excursions hi assistirà una personalitat d'alt prestigi, especialitzada, que cuirà de donar explicacions documentades sobre tot el que sigui objectiu de visita.

La primera d'aquestes excursions matinals tindrà lloc un dels darrers diumenges d'aquest mes de gener, i no cal dubtar del bon acolliment, que han d'obtenir, donada l'encertada orientació divulgadora que es pensa donar a aquestes sortides matinals en diumenge, que vindran a satisfer una aspiració temps ha sentida per molts, i acompliran a més el doble objectiu de constituïr uns veritables viatges d'art i de plaer.

FRONTÓ NOVETATS
Aquesta nit
LARRUSQUAIN
contra
JUARISTI I

LUXE POPULARITZAT

Avui presentem un dels models que integren la més meravellosa col·lecció de calçats que cal oferir-vos, lector.

La col·lecció única. Col·lecció de MINERVA.

Aquest model que representa el dibuix, és allò més depurat que existeix en la fabricació del calçat.

Luxe popularitzat. Qualitat règia. Simplement; un model MINERVA.

Sabata tall anglès, de pell de Rússia Cornelius, de color, enfrancs copata, taló sense rodar. Cosida a mà

Preu: Ptes. 52

Calçats Minerva

Via Laietana, 30-Pelayo, 1'-Rambla d'Estudis, 4
Salmerón, 71-Colom, 2 (Gracia) Escudellers, 8

INDUSTRIES DE PELLETERIA
Tapbioles i Pirretas
Casa Central: BARCELONA
Fernando, 21, — i — Raurich, 8 i 10
MADRID
6, Avinguda
C. Peñalver
PARIS
68, Boulevard
Sebastopol
Marca Registrada
Fàbriques a BADALONA
Carrer d'En Coll i Pujol, núms. 38 al 46

Abrics imitació castor	des de	125	ptes.
" " petit gris	"	375	"
" petit gris legítim	"	1000	"
" imitació visón	"	225	"
" visón legítim	"	5000	"
Catifes petit, 60 × 140	"	16	"
" imitació tigre, 70 × 140	"	25	"

Barcelona, 28 de novembre de 1929.

NOTA: Els nostres preus són incompetibles
Visiteu el nostre monumental Stand a l'Exposició de Barcelona. Palau d'Arts Industrials i Aplicades, núms. 10 al 16 i 42 al 45
GRAN PREMI
— a la —
Exposició Internacional de Barcelona
La més alta recompensa

TOS BRONQUITIS, CATARROS, ASMA, etc.
La veritable medicina homeopàtica la encontrareu en el seu de les
PASTILLAS MORELLO

La vida religiosa

Santa d'avui. — La Tornada d'Egipte del Nen Jesús. Santa Liuçià, bisbe; Julià i Félix, màrtirs; Crispí i Nicetes, bisbes.

Santa de demà.—Santa Apolinar, Pacient i Màxim, bisbes; Teòfil, Julià, Eladi i Eugenia, màrtirs, i Severí, abat.

Quarantа Hores.—Avui: Església parroquial de Santa Anna.

Hores d'exposició.—Avui: De les vuit del matí a les sis de la tarda.

Demà: A la mateixa església i a les mateixes hores.

Comunió reparadora.—Avui: Església del Bon-Succés.

Demà: Església parroquial de Sant Jaume.

Cort de Maria.—Avui: Nostra Dona de la Font de la Salut, a les Mínimes, o al Sant Esperit.

Demà: Nostra Dona de la Concepció, a Sant Francesc, o a Santa Clara, a l'Ensenyança (Eixample), o a la seva església, privilegiada.

Adoració Nocturna. — Avui: Torn de la Immaculada Concepció.

Demà: Torn de Nostra Dona del Roser, a la Tinença parroquial del Roser.

Vetlles en sufragi de les Ànimes del Purgatori.—Avui: Torn dels Dolors de Maria.

Demà: Torn de la Immaculada.

Aquest número ha passat per la censura governativa

NOVETAT LITERÀRIA
HA SORTIT EL LLIBRE
Pere Mialet presenta...
CONTE:
Manifestacions prèvies. — Dotze mesos de vida. — La noia lletja. — El fill dels altres. — La pedra de Sísif. — Dos enamorats i un disc de fonògraf. — L'home que porta un paquet. — Sol, mi, fa, sol... — La segona caiguda. — El suïcida. — Tres amics entorn d'una taula. La caixa tancada. — Història trista d'una cadira
PREU: 4 PESSETES
Es ven a totes les llibreries i quioscos
DIPÒSIT CENTRAL
Llibreria Verdaguer
RAMBLA DEL MIG, 5 - BARCELONA

USEU EL RASPALL SEC
KOLYNOS embelleix i emblanqueix la dentadura. Un centímetre posat damunt el raspall dur i sec, dissol la pel·lícula, fa desaparèixer mitjançant una bona neteja les deixalles dels aliments en estat de fermentació destruint els microbis que produeixen les càries.
Provi KOLYNOS i veurà com la seva dentadura resplendeix blanca i lluenta com mai.
Concessionari: FREDERIC DONET - Agutzil 608 - Barcelona
CREMA DENTAL
KOLYNOS

CINEMA

NOTES OFICIOSES

"THE TAMED SHREW"

Quan s'estrení a Amèrica "La fierecilla domada", de Mary Pickford i Douglas Fairbanks, qualsevol cronista cinematogràfic podrà descriure'ns la vetllada que no tindrà punt de comparació amb la de l'estrena de l'obra teatral del mateix nom l'any de gràcia de 1600.

Charles Belvin Davis, cap del Departament de la William Chrisman School, a Missouri, va extreure de la "Història de l'Art Teatral" la crònica de la primera presentació de "La fierecilla domada" en el Globe Theatre, similar a les altres estrenes de les obres de Shakespeare que quasi totes es donaren en aquell teatre.

Els llums no presentaven cap problema, puix que es tenia el cel per postre i les obres eren presentades

AVUI ESTRENA
als aristocràtics salons
Kursaal i Catalunya
Anny Ondra
André Roanne
En la hermosa producción
ANNY DE MONTPARNASSE

a les tres de la tarda. Als tres costats de l'escenari i havien balcons, i entre aquests i l'escenari es deixava bastant espai que podien ocupar-lo els que pagaven per a ésser admesos allí, on romanien de peu tota l'obra, o es sentaven en tamborets o caixes que es portaven ells o se'ls feien portar per llurs criats.

Els venedors es passejaven per tot el teatre pregonant la seva mercaderia. D'altres preferien no entrar i estacionar-se als seus costats. Una bandera col·locada en la part més alta de l'edifici, anunciava que es representava una obra teatral.

En una casa del veïnat, que feia les vegades de camerí, els actors es posaven nerviosament els vestits i perruques. D'altres, particularment els que interpretaven papers femenins, acabaven de pintar-se.

Abans de començar l'obra, era de rigor que un dels actors, recites el pròleg de l'obra, i es donava el nom de pròleg al que el recitava. Peres! avellanes! cervesa!, cridaven els venedors des del públic.

De sobte, el pròleg entrà per una porta situada darrera de l'escenari, els telons es separaren i William Shakespeare en persona es presentà a recitar el seu propi pròleg davant d'un atapeït públic compost per una atapeïda multitud d'aprenents, soldats, fullers, mariners, membres de la noblesa, etc.

La majoria dels nobles, no havien arribat encara, esperant la seva arribada, llurs criats els guardaven el lloc asseguts als tamborets que els havien portat.

En canvi, les galeries estaven ja plenes de gent, que entretenia l'es-

Londres, 17 gener.
Extraordinària estrena de
LA ESPAÑA DE HOY
Pellícula basada sobre el progrés d'Espanya
AL GRAN TEATRE DEL LICEU
Molt aviat, detalls per la premsa d'aquest esdeveniment cinematogràfic

saluden a llurs amistats amb gràcia i elegància.

Els actors maleixen interiorment aquests intrusos que els prenen espai, però no s'atreveixen a queixar-se alt; aquests nobles són massa poderosos i paguen molt bé.

El pròleg s'arregla la capa negra, dóna la senyal i un so de trompeta vibra per tot el teatre. Tot el món es prepara, la gent s'asseu, els jugadors de cartes de la galeria, es donen presa a acabar la partida, abans que la funció comen-

TEATRE TIVOLI
DIJOUS, DIA 9
L'ESDEVENIMENT DE LA TEMPORADA
EL PRIMER FILM SONOR DE
Douglas Fairbanks
EN
LA MASCARA DE HIERRO
DELS ARTISTES ASSOCIATS
El gran Douglas en el seu rol d'Artagnan, més jove i més àgil que mai, salta, grimpa i es bat impulsat per tres sentiments sublims: l'Amor, l'Amistat i la Pàtria.
: : Cada producció una meravella d'art : :

senten allí, a la vista del públic, en tamborets de tres peus, que llurs criats els han portat.

Saluden al seu voltant, i saluden als actors.

"¿Bones tardes Dick, val la pena la funció d'avui?"

"¿Hola Will, no tens por d'endurte'n avui una pita?".

Se senten, encenen les pipes i

ci; la mateixa trompeta, es deixa sentir de nou, les conversacions i el soroll cessen i els venedors de pomes paren de cridar pregonant la seva mercaderia.

Un altre so de trompeta, el darrer. Tots els ulls es tornen vers l'escenari. Regna a la sala un silenci sepulcral.

Darrera de la grossera cortina, ro-

De sobte se sent un crit, tothom es gira cap a on ha estat llançat i es veu a un home que amb una mà sacudeix fortament l'orella d'un xicot mentre que amb l'altra blandeix un gros ganivet.

El propietari de l'orella crida a més i millor, i la multitud forma un grup al seu voltant que, malgrat els crits del xicots, l'home continua tirant-li l'orella.

"Voto a tal", exclama, "el millor que pots fer és estarte quiet". "Torna'm la borsa i serà de l'única manera que salvaras l'orella, sinó té la tallaré i no ho dic de broma".

Era un lladregot, agafat infraganti.

Entre els crits i exclamacions de la multitud, l'agafen i el lliguen a una post de l'escenari, on roman durant la resta de la funció.

Aquesta, continua, els actors treballen de la millor manera que poden. Un d'ells no és agradós al públic que li dedica una pita fenomenal. Un altre, cada vegada que surt a escena és escarnit amb crits, un tercer, pot a dures penes protegir-se de les verdures i fruites que el públic li tira.

No obstant, l'èxit de l'obra és evident. Burbage i Shakespeare, són aclamats, mentre la multitud es dispersa complaguda, i manifesta a grans veus, la seva aprovació per "La fierecilla domada".

Coliseum
Ahir constituí un èxit rotund l'estrena de
¡Qué noche!
El més inesperat, el més sorprenent, emocionant i sensacional es troba hàbilment combinat amb interès, sentimentalisme i fina gràcia en aquesta darrera producció de
Bebé Daniels
i Neil Hamilton
També es projectarà CRISPULO EN TIERRA (còmica); REVISTA PARAMOUNT, sonora; dibuixos animats, sonors, i TITTO SCHIPA que cantarà SON RETOUR.
Vegeu-ho avui!
TOTS SON FILMS PARAMOUNT

T. S. F.

Programes per a avui

UNIO RADIO BARCELONA, 349 m.

11'00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries. Comunicat meteorològic radiotelegràfic per a les línies aèries.

13'00: Emissió de sobretaula. Tancament del Borsí del matí. "Nagasaki", xarlestón (Dixon Warren), Orquesta Victor i Nat Shilkret; "La procesió de Sant Bartomeu", sardana (A. Català), Cobla "La Principal" de La Bisbal; "Chiquita", vals (Mabel Wayne i Alcázar), tenor Josep Mestres; "Lorenzo", tango, Orquestra Càtulo Castillo; "Palmas y pitos", pas doble (J. Franco); "El rancho de Tom", pericon (J. Moles i A. Vinyoles); "Arrimate!", xotis (C. Berganso), Sextet; "Otello" (Verdi), per Nélia Melba; Informació teatral.

"Canción canaria" (F. Moreno Torroba); "La Navarraise", selecció (J. Massenet), Sextet; "La vida breve" (Falla), Orquestra del Gramòfon; "Tenderloin", one step (L. Montemar); "Gigantes y cabezudos", selecció (M. F. Caballero), Sextet; "El paño moruno" (Falla), per C. Supèrvia; "Capricho andaluz", intermedi (F. Orejón), Sextet; "Hello Montreal", xarleston (Dixon Warren), sardes (G. Michiels), Sextet; "Lila" (Gottler, Tobias, Pinckard), per l'Orquestra Waring's Pennsylvania; "Minuet" (J. J. Paderewsky); "The Rive of the Janizaries", marxa (H. Finck), Sextet.

Informació d'actualitat referent a l'Exposició Internacional de Barcelona.

15'00: Tancament de l'estació.

Radiobeneficència

De 16 a 17: Sessió radiobenèfica organitzada exclusivament en obsequi de les institucions benèfiques, asils, hospitals i cases penitenciàries d'Espanya.

17'30: Obertura de l'estació.

"Es mi barrio", pas doble (Moratò), Trio Ibèria; "La ciutat invisible de Kitege" (Rimsky Korsakov), Orquestra del Teatre del Liceu. Mestre Costes; "Danzas valencianas" (M. Coronado); "Broken dreams", vals (M. Spitalny), Trio Ibèria; "Corazones partidos", cueca xilena (Salinas), per Giliberti i orquestra "Els Set Asos"; "Peter Pan", fox (R. Knig), Trio Ibèria.

18'00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsa.

18'05: Sessió femenina: Plàtiques per a la dona, per "El Duendecillo de las Ramblas", redactades per l'escriptora Maria del Patrocini Alba.

18'30: Notícies de premsa.

El Trio Ibèria interpretarà: "Triomfar...!", one step (J. Lito); "Le petit choc", selecció (J. Szulc); "Suspiros del Darro", serenata espanyola (A. Maillo); "Solera final", pas doble (P. Marquina).

19'00: Tancament de l'estació.

20'30: Obertura de l'estació.

Idiomes: Curs elemental d'anglès, amb assistència d'alumnes davant el micròfon, per les Escoles Massé, a càrrec de la professora nadiua Miss Kinder.

21'00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.

Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda.

21'05: Opera. Retransmissió parcial de l'òpera que es donarà al Gran Teatre del Liceo.

En els intermedis: Notícies de premsa. Informació d'actualitat referent a l'Exposició Internacional de Barcelona.

23.00: Tancament de l'estació.

UNIO RADIO CATALANA, 268 m.

19'00: Obertura de l'estació.

Cotitzacions del Borsí de la tarda.

"My Inspiration is You" (Nicholls); "La pícara molinera", els borratxos (Luna), per Palacios, Merién, Armengol, Llorca i Clos; "La pícara molinera", dueto còmic (Luna), per Avellí i Palacios; "Ambición" (C. Tapia), per Irusta i Fugazot; "De mal agüero" (R. de Rosas); "Unha noite na eira do trigo", cançó gallega (Curros, Enríquez, Alonso, Salgado), pel bariton J. Pulido; "Dandy" (Demare); Notícies de premsa.

Fandango, per Josep Cepero; "Una mitja virtut", sardana (J. Blanch Reynald); "Thais" (Massenet), soprano, F. Heldy, primera i segona parts; "Nina" (Pergolesi), per Schipa; "Scheherazade" (Rimsky Korsakov); a) La mar i la nau, primera i segona parts; b) El conte del príncep Kalender, primera i segona parts; "Caminito de Avilés", cançó asturiana (B. Fernàndez); "La molinera", cançó asturiana (Gallo Borbolla), per la Choral Vetusta, d'Oviedo; "La copla andaluza", fandangos del desafiament (Quintero i Guillén); "La copla andaluza", fandango cornet de la mare (Quintero i Guillén), per Manuel Centeno; "Cuando llegue el otoño...", tango (Solliño Rocca), per Rosita Quiroga; "Just like a melody out of the sky", xarleston "Donaldson".

20'30: Tancament de l'estació.

Els que aneu a París
NO OBLIDEU
que trobareu
LA PUBLICITAT
a tots els quiosces dels Grans Boulevards, de la Plaça de la República a la Madeleine
A la Plaça de la Bastilla.
A la Plaça de Saint Michel (secció Metropolità)
Al Boulevard Saint Michel
Al Boulevard Sebastopol.
I a tots els grans quiosces de París

UNS PULMONS SANS
Alimentats i enfortits per l'Emulsió Scott són la millor garantia contra les malalties de l'hivern.
Més de la meitat de les malalties mortals, a les quals estem exposats, penetren al cos pel coll i els pulmons. Per tant aquests òrgans vitals es té molt de guanyat per assegurar la salut. L'oli pur de fetge de bacallà, contingut a l'Emulsió Scott, alimenta i enforteix els teixits vius dels pulmons i protegeix les parets delicades del coll. L'Emulsió Scott, però, és alguna cosa més que un tònic dels pulmons, ja que a més a més enriqueix la sang, tonifica els nervis i contribueix a la formació dels ossos. La presència de l'Emulsió Scott en una casa representa la salut i la felicitat. Assegurem-vos que es tracta de la veritable
Emulsión Scott
Cada cucharada conduce a la salud
TOS ANEMIA RAQUITISME DEBILITAT GENERAL
REFREDATS ESCROFULA BRONQUITIS CONSUMPCIÓ

Els teatres

NOTES OFICIOSES

TERTULIA CATALANA AL TEATRE ROMEA

A la segona funció del tercer mes d'abonament (dijous, dia 9, a les deu del vespre) a les sessions selectes que Tertúlia Catalana organitza al Teatre Català Romea, es posarà en escena la comèdia en tres actes, de J. Millàs-Raurell, "La sorpresa d'Eva".

NOVETATS

L'actuació al Novetats de la companyia francesa del Grand Guignol

Recent encara el gran èxit aconseguit per la "tournée" de vodevil de Fernande Albany, l'empresa del Novetats, fidel al seu propòsit de fer passar pel seu teatre els millors espectacles nacionals i estrangers, ha contractat per un reduït nombre de representacions la companyia del Grand Guignol, de París, considerada actualment com la millor en el gènere al qual es dedica.

Format aquest elenc per artistes seleccionats, ens donaran a conèixer les obres tràgiques de més sensació i emotivitat, les quals alternaran en el programa amb produccions francament còmiques i alegres, amb el fi de donar amenitat a l'espectacle i rodejar-lo dels millors atractius.

La companyia del Grand Guignol parisenca actuarà al Novetats els dies 24, 25, 26 i 27 del mes que som, *i no li és* possible d'allargar més la seva estada a la nostra capital per haver d'atendre compromisos contrets amb anterioritat.

Oportunament seran donats a conèixer els noms dels actors, títols de les obres, etc.

Segurament les representacions que donarà la companyia francesa constituiran l'esdeveniment teatral de la temporada, i com de costum es veuran molt concorregudes.

TEATRE TALIA

Debut de Mercè Nicolau amb l'estrena "El paradís artificial"

Per a la nit del vinent dijous està anunciat el debut de la notable primera actriu Mercè Nicolau, amb l'estrena de la tragicomèdia de Gastó A. Mántua "El paradís artificial". Sobrerament coneguts i justament apreciats són els mèrits artistics que adornen la senyora Nicolau perquè ara hàgim de fer la seva presentació i el merescut elogi, però si direm que no podia trobar-se una actriu més capacitada per a crear la interessant protagonista de la tragicomèdia de Mántua "El paradís artificial". Aquesta obra, pel seu ambient i original modalitat, amb seguretat que cridarà l'atenció, car s'hi descabdella amb força mestria un assumpte d'alta emoció i teatralitat. "El paradís artificial" serà presentat amb tota propietat i riquesa, i s'estrenaran dues decoracions noves dels tallers Muela, mobles expressos de la casa Paquita, atrezzo especial, etc., etc. La senyora Nicolau lluirà esplèndides toilettes confeccionades expressament.

La Música

NOTES OFICIOSES

KAIDANOV I POSSEMKOWSKI O EL REALISME EN LA CANÇÓ

El realisme en la cançó, així cal qualificar la modalitat del programa d'avui a la Sala Mozart, interpretat pels artistes Possemkowsky i Kaidanov, tan coneguts per llur interpretació viva i realista dels més difícils personatges de les òperes russes.

El senyor Possemkowsky cantarà, com a homenatge a la música catalana, la "Cançó de bressol", de Toldrà; a més les àries de les òperes "Nelon", de Rubinstein, i "Tcherevitsky", de Tchaikowsky, "Al ball" i "Ni un mot", del mateix autor; "Anem", de Rachmaninov; "Elegia", de Retchkunov; la bella "Cançó india", de Rimsky, i "Melodia", de Gretachaninov.

El senyor Kaidanov cantarà àries de les òperes "La vida pel tsar", de Glinka, i de "Sadko", de Rimsky, i les melodies "Els dubtes", de Glinka; "Estic sola", de Rachmaninov; "El vell caporal", de Dargomichsky; "Els dos granaders", de Schumann, i "La puça", de Mussorgsky.

Són moltes les obres que es donen en primera audició.

Finirà el programa amb tres ducts: "Elegia", de Glinka; "Les muntanyes", de Rubinstein, i "Jan i Tana", de Dargomichsky.

EL REALISME EN LA CANÇÓ

Per tal que es pugui ben comprendre el sentit de les cançons que interpretaran aquesta nit a la Sala Mozart els senyors Possemkowsky i Kaidanov, ja que les dites cançons, i sobretot les de la segona part del programa, tenen un argument dramàtic de fort caràcter, es publicaran en els programes que es repartiran en el concert unes explicacions sintètiques de cada quadro musical.

ORFEÓ CATALÀ

Diumenge vinent, dia 12, a les cinc de la tarda, l'Orfeó Català donarà al seu Palau de la Música Catalana el concert-repàs que mensualment dedica als seus socis protectors.

TALLERS CITROEN
DE
B. MATAS
REPARACIONS D'AUTOMOBILS
amb rapidesa, economia i garantides
Maquinària i utillatge ultra moderna
València, 149 - Tel. 70692
BARCELONA

LES LLETRES

"La disciplina mental" de Ramon Turró

(Col·lecció Popular Barcino)

per Ramon Pei

"La disciplina mental", de Turró, és un assaig llegit a Salamanca, l'any 1924, pel doctor Marañón, en nom de l'autor, en l'acte inaugural del IX Congrés de l'Associació espanyola per el progrés de les ciències. Ara, la "Col·lecció Popular Barcino" acaba d'editar-lo en català — llengua en què fou escrit — a cura del doctor Leandre Cervera.

Aquest discurs de seixanta-vuit planes és un resum clar del pensament filosòfic que ha presidit sempre les genials investigacions biològico-psicològiques del doctor Turró. Hi trobem, també,—i aquest punt ja és d'un interès secundari en l'obra turroniana—la seva posició davant la ideologia social moderna.

Ramon Turró, en el capítol: "la successió dels ideals", posa en llavis d'un vell "una mica més de centenari", unes paraules simplement pessimistes; o, més ben dit, escèptiques.

Això fa que el doctor Leandre Cervera, en el pròleg que precedeix el llibre declari que ha de confessar-se paliatiu la seva disconformitat més absoluta amb "l'esperit escolàstic i conservador" que anima sovint Turró en la defensa d'algunes de les més transcendentals conclusions. I és natural que fos així: l'embranzida decididament, acarnissadament antisubjectivista no podia pas menar Turró a l'optimisme en matèria purament ideològica. Car l'esfera de la idealitat pura que satura l'época moderna és una conseqüència lògica del subjectivisme.

En aquest pròleg de Leandre Cervera hi hem trobat algunes vaguetats que creiem convenient d'anotar per evitar confusionismes. El paràgraf tercer diu:

"D'ençà que Claudi Bernard formulà el preceptari del seu famós mètode científic, els biòlegs han declarat *empíric* tot allò que no és susceptible de reproducció o de demostració experimental. De Claudi Bernard ençà el bióleg únicament accepta una mena de ciència: l'experimental. Això explica la pruïja dels fisiòlegs moderns a immiscuir-se en els domenys de les disciplines afins amb el propòsit de revisar valors i fer excel·lir la veritat per damunt de l'argamassa *empírica* que la pugui ofegar."

Empirisme, segons qualsevol diccionari filosòfic, vol d'experiència i *els empírics* són els partidaris d'un mètode exclusivament experimental. O sigui *empíric i experimental* són dues paraules sinònimes.

Tenint, doncs, en compte això, el paràgraf transcrit diu:

"D'ençà que Claudi Bernard formulà el preceptari del seu famós mètode científic, els biòlegs han declarat *experimental* tot allò que no és susceptible de reproducció o de demostració experimental. De Claudi Bernard ençà el bióleg únicament accepta una mena de ciència: l'experimental. Això explica la pruïja dels fisiòlegs moderns a immiscuir-se en els domenys de les disciplines afins amb el propòsit de revisar valors i fer excel·lir la veritat per damunt de l'argamassa *experimental* que la pugui ofegar.".

O sigui, tot el paràgraf no té sentit. Això resulta de la confusió vulgar entre el mètode empíric—o experimental—i el mètode *a priori*—o purament racional—. Si, en el paràgraf transcrit primerament canviem les paraules *empíric* (que nosaltres hem subratllat) per la paraula contrària (o sigui *apriorístic*) veurem com el paràgraf diu el que hauria de dir.

Un altre punt del pròleg del doctor Cervera és inexacte. I és quan diu que l'objectivisme turrenià és una "continuació fidel de l'esperit filosòfic de Plató i Aristòtil". Ramon Turró, quan es declara objectivista, no resta fidel a l'objectivisme o realisme platònic ni — i cal salvar les sensibles diferències — a l'objectivisme aristotèlic. Ho anirem veient en el transcurs d'aquests comentaris.

* * *

"La disciplina mental", de Ramon Turró, comença amb unes consideracions sobre el mal de la nostra época. Ha d'atribuir-se: o al fet de pensar massa o al defecte de no pensar de la manera que caldria fer-ho per a procedir amb encert. La intel·ligència no ha de limitar-se simplement a crear projectes per tal de procurar la felicitat de l'home damunt la terra. Ha d'aspirar a quelcom de més transcendental: a uniformar el pensament humà, de tal manera, que allò que és veritat per als uns ho sigui també per als altres.

¿Quin és el camí que ens ha de menar, segurament, a aquesta uniformitat tan cobejada? El punt de vista pel qual Turró es decideix serà, naturalment, el *punctum saliens* del seu pensament filosòfic. I es declara decididament objectivista.

Segurament Turró fa una brevíssima síntesi crítica dels fonaments del subjectivisme, "el mal que pateix la nostra época". Aquesta crítica la trobem més ampliada en el seu llibre "Filosofia crítica". Turró més tard confessà, a Qwelshauvers, segons testimoni del doctor Tusquets, que ja no la subscriuria.

Ara bé: ¿en què es diferencia l'objectivisme turrenià de l'objectivisme platònic? Precisament en l'idealisme de Plató — i els realistes medievals s'anomenen així, perquè creuen, com Plató, en la màxima realitat de les idees. I l'idealisme insisteix en la dependència en què es troba l'objecte en relació amb un subjecte que el percebi o el pensi. Però de l'idealisme simple hem caigut en el subjectivisme, en el relativisme. I Ramon Turró, experimentalista a ultrança, en la seva forta embranzida antisubjectivista no salva ni el corrent filosòfic que, en admetre a la vegada una existència real externa i una realitat ideal, inicia un retorn a la meditació platònica.

Aquest corrent filosòfic té per cimal Edmund Husserl, el qual en el seu llibre mestre "Investigacions lògiques" — Turró classifica precipitadament dintre el corrent subjectivista ("Filosofia crítica") — aconsegueix una superació del relativisme en les seves formes més descarnades.

* * *

El doctor Ramon Turró, les investigacions biològiques i psicològiques del qual són conegudes i seguides arreu del món, de rigorosa formació científica, no arriba a una esperada superació de l'experimentalisme, a fubrificar — si ens és permès d'expressar-nos així — les seves genials observacions amb l'oli de l'idealisme. No admet que certs principis de la ment siguin absolutament impersonals i universals: "l'axioma — diu — no és veritat perquè així el concebem, sinó que el concebem així perquè així és en les experiències de les quals fou inferit." I "podem dir el mateix dels principis fonamentals de la ciència experimental: si els mirem bé, ens adonem que no són principis, sinó resultats" (pàg. 32).

No admet sinó els fets experimentalment comprovats. I aquest fet, al nostre entendre, el punt feble del pensament filosòfic turrenià. El que les empren tan decididament i sincerament contra tot subjectivisme, cau en un altre relativisme: l'empirisme. Relativisme, pres en un sentit amplo de la paraula, significa tota teoria que deriva els principis lògics de fets. Els fets són, al capdavall, contingents; podien molt bé no ésser o podien ésser d'una altra manera. Per tant, a altres fets, altres llois lògiques—les quals, al seu torn, serien contingents, serien relatives als fets que els servissin de base—. En el paràgraf últim que hem transcrit, Turró diu que els principis fonamentals de la ciència, no són principis, sinó resultats. Ara bé: si els resultats obtinguts en qualsevol experimentació necessiten una fonamentació; i tota fonamentació es basa en certs principis i troba la seva última justificació recorrent a aquests principis, seria un circol viciós o un retorn infinit dir que els principis mateixos de la fonamentació necessiten fonamentació.

* * *

Es difícil—com ha remarcat el doctor Tusquets—que la teoria filosòfica del geni de la nostra literatura científico-filosòfica—hem anomenat el doctor Ramon Turró—aconsegueixi objectivar-se, punt de partida per arribar a la uniformació del pensament que l'autor tant anhelava.

"La disciplina mental", de Ramon Turró, és un llibre que no pot mancar a la biblioteca de cap dels joves que es preocupin d'aquestes qüestions apassionats. En ell es troben les característiques de tota l'obra turroniana: la vehemència expositiva i la claredat i concreció ideològiques que tenen l'encís de les coses racialment nostres—com remarca en el pròleg el doctor Cervera.

Cap a la unificació ortogràfica dels parlars d'Oc

Quan tot just teníem enllestida la lectura de l'interessantíssim número d'Oc corresponent a 24 de desembre rebem, dens i ple de suggestions, el número de cap d'any. Bona part del text és dedicat a qüestions filològiques. Els catalans llegiran aquest número amb profit. L'article editorial L'esdevenidor de la llengua, *d'Albert Pestor, que ens plau de reproduir, plantejo, amb claredat, la qüestió:*

"Hai mandat a una vintena de personas tres qüestions que en fan ben quatre, sus l'esdevenidor de la lenga d'oc. Comprensta de la lenga escritua, car l'altra, al las!, alateja, cal haver lo coratge de oc veire. Trobaran, dels anchipros, que hai pas interrojat pro de monde. Es ver que hai bria destramat los bella disaires que son tot jorn prestes a respondre sus tot mais l'aquesta: sus l'esdevenidor de la lenga d'oc coma sus los del poble *Poldeve*. Me soi adreçat a los que saben, car pense que es pas prou d'ésser laurejat de qualque academia parisenca per haver lo dret de ribar lur claveu als trobaires d'oc. Pas menhs, si hai pas interrojat força gent, los que hai interrojats son de tots biais e de tota mena; de dretxa e de gauxa, d'amunt e d'aval. Se veirà ben quan respondran. Mas n'hi ha pro de dits. Veique las qüestions pausadas *(Restor les dóna en francès; LA PUBLICITAT les tradueix en català):*

Primera qüestió.—Com veieu l'esdevenidor literari de la llengua d'oc? Creieu que continuarà dissolent-se en una desfeta de dialectes i de sots-dialectes, i de varietats de sots-dialectes? O bé creieu que s'unificarà:

a) *Absolutement*, gràcies a l'adopció unànime del dialecte mistralene o de tal altre dialecte savi forjat per un o diversos escriptors de geni.

b) *Relativement*, per la fusió dels parlars locals en sis o set grans dialectes literaris (auvernès, català, gasceó, llenguadocià, llemosí, provençal, etcètera) que una *grafia uniforme* faria intelligible a tots els lletrats occitans?

Segona qüestió.—Aquesta unificació, absoluta o relativa, és desitjable?

Tercera qüestió. — Pòt realitzar-se per la sola voluntat dels escriptòrs d'oc? O bé depèn de la política general?

Qüestió subsidiària. — La llengua d'oc ha de reservar-se als poemes, contes, nóvelles, peces de teatre, discursos en els quals les seves qualitats carnals fan meravelles o ha d'esdevenir abstracte per a poder tractar tòts els temes?

(Nota bene: Ben entès que en aquesta enquesta es tracta només de la *llengua literària*, puix que el poble parlarà cada vegada un patuès més corromput pel francès mentre la llengue d'oc no serà ensenyada a l'escola.)"

Albert Pestor acaba dient:

"*Lo Crit de Tolosa* a dejà ditx que aquela enquesta èra pas nova. Es pas necèssari que sia nova, mas que sia útil, mas que venga a la bona hora. Hai jo ben fatx de posar aquestas qüestions? Las responsas que vendran me balharan tort o raió."

En el mateix número, i a la secció Los Periòdics, Oc *reprodueix dues editorials de* La Nau, *signades pel seu director N'A. Rovira i Virgili titulades* Una discussió científica *(12. de desembre)* i Català i provençal *(13 desembre). El segon d'aquests articles acaba amb el següent paràgraf:*

"En els últims temps, havia guanyat terreny la darrera hipòtesi. Però ara veiem que, amb motiu de l'acció occitanista, hi ha elements que amb la millor intenció del món propaguen la hipòtesi de la inclusió del català en el grup dels llenguatges gallo-meridionals. Fins hi ha qui treballa per la unificació ortogràfica. Aquesta unificació ens sembla poc recomanable. Nosaltres ens decantem cap a la hipòtesi de Diez, Wartburg i Fouché, que no posa la llengua catalana dins cap del dos grups lingüístics veins. Però encara que ens decantéssim cap a la hipòtesi gallo-romànica meridional no oblidaríem que es tracta d'una simple hipòtesi molt discutida i que no és prudent de bastir damunt un terreny tan poc sòlid el vast edifici d'una unificació ortogràfica."

que Oc *comenta així:*

"El senyor Rovira i Virgili ha volgut situar, després d'haver llegit el treball de Fouché-Delbosc a la *Revue Hispanique*, l'estat en què es tròba la fixació científica del català entre els grups de les llengües neolatines occidentals. I sembla que està d'acord amb la tesi d'aquells que no li troben senyals prou forts per a permetre de collocar-lo en el grup ibero-romà o en el grup gallo-meridional. Amb tot, confessem no comprendre el darrer paràgraf del segon editorial *(La Nau*, 13 de desembre). I com que és evident que hi ha una allusió a l'obra de cultura empresa per la nostra gaseta, ens permetem de demanar al nostre distingit confrare que tingui l'amabilitat de desenrotllar i d'aclarir la seva opinió científica sobre l'occitanisme que prediquem que les noves generacions dels països d'oc cerquin, com ho feren els catalans, de tornar a llur parla la puresa antiga i a dònar-li científicament aquestes qualitats que han aconseguit per normal evolució, no pòt de cap manera ésser presentat com cap desgràcia i menys encara com un motiu de mal humor, sobretot pels catalans, que són els que més poden esperar d'aquesta depuració, d'aquesta unificació de totes les variants lingüístiques del Migdia. Tanmateix, Enric Prat de la Riba no hò entenia pas així...

Però el director de *La Nau* té la paraula.

Hi ha dues maneres de comprendre la història: la història general i la *historia* particular o nacional. La una consisteix a considerar-la com un cos mort i l'altra, segons la qual la *historia*—la *historia* general de la Humanitat i la *historia* particular, la *historia* nacional de cadascú—el viventen nosaltres mateixos i que val més la que vivim que la vivenda; i que allò que fou només té un valor d'exemple, que cal saber mantenir si fou un bé, que cal corregir si fou perjudicial.

Els uns escriuen la *historia*, els altres la fan. La persegueixen, la prolonguen. Nosaltres aspirem, i no ens en donem vergonya, a aquesta segona *historia*. I "podem dir el mateix dels principis fonamentals de la ciència experimental: si els mirem bé, ens adonem que no són principis, sinó resultats" (pàg. 32).

No admet sinó els fets experimentalment comprovats. I aquest fet, al nostre entendre, el punt feble del pensament filosòfic turrenià. El que les empren tan decididament i sincerament contra tot subjectivisme, cau en un altre relativisme: l'empirisme. Relativisme, pres en un sentit amplo de la paraula, significa tota teoria que deriva els principis lògics de fets. Els fets són, al capdavall, contingents; podien molt bé no ésser o podien ésser d'una altra manera. Per tant, a altres fets, altres llois lògiques—les quals, al seu torn, serien contingents, serien relatives als fets que els servissin de base—. En el paràgraf últim que hem transcrit, Turró diu que els principis fonamentals de la ciència, no són principis, sinó resultats. Ara bé: si els resultats obtinguts en qualsevol experimentació necessiten una fonamentació; i tota fonamentació es basa en certs principis i troba la seva última justificació recorrent a aquests principis, seria un circol viciós o un retorn infinit dir que els principis mateixos de la fonamentació necessiten fonamentació.

* * *

Es difícil—com ha remarcat el doctor Tusquets—que la teoria filosòfica del geni de la nostra literatura científico-filosòfica—hem anomenat el doctor Ramon Turró—aconsegueixi objectivar-se, punt de partida per arribar a la uniformació del pensament que l'autor tant anhelava.

"La disciplina mental", de Ramon Turró, és un llibre que no pot mancar a la biblioteca de cap dels joves que es preocupin d'aquestes qüestions apassionats. En ell es troben les característiques de tota l'obra turroniana: la vehemència expositiva i la claredat i concreció ideològiques que tenen l'encís de les coses racialment nostres—com remarca en el pròleg el doctor Cervera.

Herniats (Trencats)

Tingueu sempre present que els millors aparells del món per al guariment de tota mena d'hèrnies són els de la CASA TORRENT sense travas ni cinyetes dolorosas de cap mena, no molesten ni fan embaum, s'enmotllen com una branca. Homes, dones i nens, han d'usar un fet de la vostra salut, un bien de comprar molts frauders i estafadors de cap hora sense abans visitar el magnífic establiment de la CASA TORRENT, 13, CARRER DE LA UNIÓ, 13 CASA TORRENT, Barcelona. — Molta cura a qui equivocar-vos de CASA.

MERIDIANS

per FOCIUS

●

Que Fanny.—*Noves operacions gràfiques a la representació de la figura de la protagonista de* Fanny, *la discutida novella de Carles Soldevila. Totes dues, però, subjectivament, representen en la seva integritat Fanny. La tendència moderna a representar en els elements més anecdòtics i parcials una figura o un fenomen ha suggerit als nostres lectors senyors Enric Tomàs i Enric Puig Sunyer la representació de Fanny segons el gravat que han tingut la deferència de trametre'ns. Quant al comunicat del senyor*

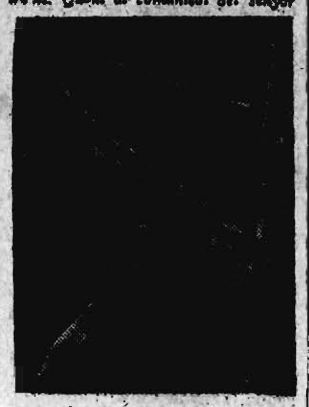

Avelí Riut, de crítica literària, no ens és possible de publicar-la per idèntiques raons a les que donàrem a dos altres lectors.

En el gravat núm. 1: Fanny segons el lector senyor Enric Tomàs.

En el gravat núm. 2: Fanny segons el lector senyor Enric Sunyer.

** Hobbes.— *Per a Adolf Levi* (La Filosofia di Tommaso Hobbes, *Milà, 1229*), *Hobbes abans d'haver rebut la influència de la nova ciència de la natura havia ja acceptat la interpretació materialista i mecanista de la realitat i pensava explicar l'activitat humana, sota les seves diverses formes, per la tendència a la conservació personal. La lectura de Galileo i de Descartes li permetria per ventura "de determinar millor les seves antigues concepcions, de modificar-les i de corregir-les en certs punts, però, en conjunt, resté fidel a les intuïcions antològiques que constitueixen les premisses de tot el seu sistema". La seva teoria empirista de la coneixença és subordinada a les seves preocupacions racionalistes. L'esperit de la seva doctrina és "un racionalisme absolut; la natura es redueix a un mecanisme fundat sobre determinacions geomètriques i la vida humana és dirigida per una tendència profundament racional, que gràcies al pensament lògic, prèn consciència d'ella mateixa i es realitza en una potència sobirana, raó, comuna a tots els homes, concretitzada en la persona del sobirà". Hobbes admet sense crítica certs principis lògics (substància, causa); la geometria és la ciència que millor correspon al seu ideal d'intel·ligibilitat; res de més gilluyat del seu nominalisme que el convencionalisme que li ha estat atribuït. No comprengué, ni podria comprendre —segons Levi—la revolució cartesiana inaugurada amb el* Cogito. *En diversos aspectes, doncs, defensor de la nova ciència de la natura, Hobbes és ben inferior a Bacon. El mecanisme no podia donar compte de la tendència a la conservació de la vida; podia menys encara fundar "el món dels valors específicament humans". Amb tot, aquest sistema constituïx, sempre segons Adolfo Levi, "una experiència decisiva en la història del pensament, per tal com mostra que el materialisme mecanista, en tant que intuïció metafísica, destruïx les premisses racionalistes que li serveixen de punt de partida."*

(El 4 de desembre darrer es complien els 250 anys de la mort de Hobbes. Els seus amics contemporanis es reuniren per a aquesta commemoració del 27 al 30 setembre a Oxford. Hi eren representats nou països: Irlanda, Gran Bretanya, Estats Units, Itàlia, els Països Baixos, Txecoslovàquia, Polònia, ciutat lliure de Dantzic i Alemanya. Havien manifestat llur simpatia Voldemaras (Kaunas), Steinacker (Budapest), Gebhardt (Frankfort), Brandt (Copenhague), Brunschwig (Paris), Rignano (Milà) i la Societas Spinozana. Aquesta darrera fèu vots per la constitució d'una Societas Hobbesiana, sollicitació que fou acceptada.)

** Música negra.—*Stephen Chauvet, en el seu darrer llibre* Música negra, *creu que l'interès de la música negra resideix sobretot en la seva tècnica, que presenta certes particularitats; en lloc de basar-se, com la música Occidental, en l'harmonia, es basa en la melodia pura. La gamma és diferent de la nostra. Els intervals no són constants i l'harmonia molt vast de la sincopació, del cavalcament, de les anticipacions rítmiques. I fins les veus actuals especials sempre no d'ús usual. Així dóna el conjunt de les principals característiques de la música negra, poderosament plàstica i sensual. Chauvet acompanya el text del seu llibre d'un estudi literari de la música negra i transcriu els ritmes de tam-tams, les orquestres de flautistes de Kusciugué, els chors de cantaires de Kurusse, etc.*

Informació catalana

L'homenatge a Joan Puig i Ferreter

Són ja nombroses les inscripcions per al dinar d'homenatge a Joan Puig i Ferreter, que se celebrarà al Restaurant del Parc de la Ciutadella diumenge, dia 2, a dos quarts de dues de la tarda.

També han estat rebudes moltes i valuoses adhesions a la persona i l'obra de l'autor de *El cercle màgic*, la novella guanyadora del "Premi Joan Crexells, 1929".

Els tiquets per al dinar, al preu de 15 pessetes, poden adquirir-se a les administracions dels diaris LA PUBLICITAT, *La Veu de Catalunya*, *La Nau* i a la Llibreria Catalònia, "Editorial Proa", Ateneu Barcelonès, Ateneu Polytechnicum i Ateneu Enciclopèdic Popular.

● *L'Epistolari de Maragall...*

S'ha posat a la venda el vol. 4 de les obres completes de Joan Maragall. Conté les lletres dirigides a Antoni Rouré. Aquest volum conté 87 lletres que s'escriuen des de l'any 1886 al 1909, prologades per Carles Soldevila. En aquest volum es donen a conèixer una sèrie d'idees de Maragall que revelen un nou aspecte de la seva personalitat. A més, aquestes lletres ressaltaran una sèrie de fets i anècdotes dels darrers anys del segle passat a Barcelona.

● L'any de Mistral...

De El Pla de Bages:

"Pel setembre de l'any que hem estrat s'assoliirà cent anys que Frederic Mistral naixia enllà en terres de Provença. Per la unió de raça i d'ideal que ens lliga amb aquelles terres germanes cal que considerem aquest esdeveniment com una cosa de remarcable interès. Remarcar la personalitat de Mistral ens semblaria inútil, car és per tothom ben coneguda. Sols ens manca dir que el poeta de *Mirèio* fou el més gran cantor de la terra, aquesta terra generosa de Provença, i cantant-la a ella cantava juntament la nostra, amb motiu de les afinitats que ens hi lliguen. Verdaguer i Mistral foren les llumaneres del nostre renaixement literari i espiritual. I és així que ho fa remarcar l'Alfons Maseres des de *La Veu de Catalunya* del primer d'any, tot comentant la transcendència que representa l'obra mistraliana per la unió dels pobles llatins. Les fronteres que hi ha entre les terres d'Oc tenen poca eficàcia davant el fermall valuós que aquestes dues figures eminents hi posaren entremig, fermall que ha de portar-nos en el grau més alt de les nostres reivindicacions espirituals. Caldria que tots els catalans ens sadolléssim de l'obra d'aquest gran felibre tan xopada d'amor i de pau, i tan lligada a la terra nadiua. Ben segur que en el transcurs del seu estudi hi trobaríem ensenyances ensems que gaudis verament profitosos."

● Lo casori enganyador...

de Cervantes, seguit del Colloqui dels cans Scipió e Bergança, *ha estat* "per primera vegada fidelment traslladat en català literari tradicional per Antoni Bulbena e Tosell". *Barcelona 1930. Precedeix la versió una* Aclaració *en la qual* "No volent l'editor deixar lo costum de fer-ne alguna davant cascuna publicació séua, ací van les raònes justificatives per havèr dònat a la llum una novella presentaciò e en la fórma lingüística que s'hi és adoptada". *Seguixen uns comentaris filològics que no són sinó l'exposició dels punts de vista particulars del senyor Bulbena e Tosell, ben conguts. Preu del volum: 3 ptes.*

*** *El lector intervé...*

"Sr. Redactor de la secció *Les Lletres*.

Permeti'm, encara, un *Post-scriptum* a una lletra d'ahir. Rebo LA PUBLICITAT del 2 que duu la lletra de mon culte i digne contradòpinant senyor Cubells, i vaig a contestar-lo. Els casos que el senyor Cubells cita de caiguda de *s*, en català, no serveixen: són casos esporàdics molt posteriors a la formació de la llengua. Bona prova que no serveixen és que subsisteix la *s* en els mots *hostals*, *casa*, *clos*, *closa*, *se* mallorquina (de *ipsum*), etc. Subsisteix, doncs, la *s*, com subsisteix en les paraules *Castell*, *Castella*, *Castellar*, *Castelló*, *castelló*, *castellet*, etc., derivats del *castellum* llatí i seguint, com és natural, la llei fonètica tantes vegades esmentada. Repetiré, doncs, que no cau, ni pot caure. Les formes *dreta* i *destra* que esmenta són dues paraules diferents. No deriven pas la una de l'altra. A més, cap d'elles té *s* en llatí: *dreta* ve de *directum* i *destra* ve de *dexitram*. Consulteu l'obra de Korting: *Lateinisch-romanisches Worterbuch* (art. *directus* i *dexter*) o qualsevol altre dictionari etimològic. El Korting, però, és el generalment usat pels qui estudien filologia. El recomano: deu estar a l'Ateneu, segurament.

Tornem a la paraula *castlà*. Ara resulta que no foren els indígens els qui la formaren, sinó que foren els francès. Ja dels ja jo que calia provar-ho documentalment que eren els indígens. "Ens vingué dels francs", diu l'eminent geògraf senyor Carreras Candi. Doncs bé; jo, dic, que això no pot ser tampoc. I dic que no pot ser, perquè els francs no tenien aquesta paraula, sinó la paraula *chastelain* (de *chastel*): primer, perquè la evolució *c+a=cha* es donà ja a darrera del segle VII, o començaments del VIII; segon, perquè les vocals es nasalitzaren al segle VIII, i tercer, perquè la *s* no havia pas caigut al XIVè segle com remarca el vell tractat conegut per *Ortogrophia Gèlica*. Sento haver de repetir les coses; això ja fa temps que ho vaig dir. De manera que la forma *castlà* no la coneixien els francs. Ja vaig dir que aquesta forma rara (avui ja morta) sols es podia explicar per l'aràbic *calat* (castell). Ara, no podia dònar *Catalonia* perquè els mots aràbics no admeten sufixos llatins.

Quant a les formes *Cathalunya*, *Cathalonia*, etc., amb *th*, només cal fullejar el diccionari de Torres Amat per trobar-ne a abundor en noms de llibres i en documents.

Anem ara al *Cathalunia*. Es possible que aquesta paraula dònés el llatí medieval *Cathalonia*? Sí, és explicable, però no pas per l'evolució *ania* (que no es dònà en llatí), sinó pel canvi de la terminació *ania* pel sufix de lloc *-onia*. Ambdues formes coèxistiren, coincidiren i lluitaren fins que la oficial *Cathalonia* vencé i d'ella derivà la actual *Cathalunya*, com cree haver demostrat. Si hagués romàs la forma *Cathalania* (en lloc de *Cathalonia*) avui el nom de la nostra terra fora *Catalanya*, car *an* *ue* en català, així: *aurum*=(or), *paucum* + (poc), *nauseum* = (nosa), *gaudium* = (goig), *thesaurum* = (tresor), etc., etc. I llavors la forma *catalanos* hauria dònat *catalans* i no pas *catalans*. Crec que està clar. Ara vaig a respondre ací unes lletres que he rebut sobre la matèria:

Primer. Dono mercès a un Sr. X qui m'ha ilustrat amb ses coneixements sobre la història del feudalisme i dels castells feudals. Molt interessant ço que diu de la vida i miracles dels guardians. Llàstima que no ho publiqui, però no demòstra res. A bon segur que al segle X els guardians de castell en tòt Catalunya no passarien d'unes quantes dotzenes. Ço que diu del célebre Otger Catheló i sos nou barons és tot llegendari i no té comprovació en les cròniques de l'época. Sols en parla Francesc Tarafa en la *Crònica de cavallers catalans*. Es interessant, però, la tà del cognom *Catheló* i la final *ó* que supòsa una forma *cathalaunus*, amb *au*.

Segon. Un senyor X em proposa la paraula *keltic* (*keltanus*), celta o guerrer, per a explicar el nom *català*. Permeti'm que digui que aquesta etimologia resulta tan fantàstica com aquella del deu Sham o la dels guardians. La paraula *kelt*, celta, fou el nom dònat originàriament als gals. Cert que vol dir *guerrer*. (Es relaciona amb l'anglo-saxó *hild* (guerra) i amb l'irlandès *hildr*. (Vegeu *Skeat, Etimological Dictionary*.) Però *kelt* dònà en llatí *celtae* (car *k+cence*) i per això diem *celta*, *càltic*, *càltiu*, *cel-tigue* de les llengües llatines. Un hipotètic *heltenus* (o *hetelanus*) hauria dònat tot el més la paraula *castlà*, que no existeix ni ha existit mai.

Per fi, un senyor R. Folch i Sentis em dòna racons *científiques*. Diu que *castellanus* pot dònar *castlà*. Primer, per la llei de l'escurçament, i segon, per la llei del menor esforç. Doc dir al senyor Folch que aquestes lleis ja fa temps que són *demodades* en filologia. Si el que diu fos cert, en català tindríem que la paraula *castellum* dònaria *cotlum*, *astelleia* dònaria *atleia*, *posta* dònaria *poso*, *basta* dònaria *bato*, *rast* dònaria *rai*, *i gasteis* dònaria *gaiets*. Ja veieu com no pot ser que caigui mal la *s*: Les formes *aquest* i *les pots* per *aquesto* i *los posts* no son casos d'evolució fonètica de les paraules, sinó casos d'eliminació de *s* originats per la flexió de plural: *aquets* està en lloc de *aquest+s*, i *les pots* està en lloc de *post+s*. A més, les formes *aquet*, *aquesta*, són dialectals i tretes del plural *aquets* ja explicat. Això no demostra, doncs, que la *s* llatina de *castum+lata* i de *positum* caigui en català, car subsisteixen les formes *aquest* i *post* ben vives a tot arreu. Queda, doncs, ja ben demostrat que la paraula *castlà* (de *castellanum*) no pot dònar ni *català*, ni *Catalunya*, ni... *catlà*. Ja està tot contestat, llevat de l'article de *La Nau* del 22, que sento no haver pogut trobar a Madrid. Desconec, doncs, les racons *de pes* que el savi escriptor-filòleg *professional* dòna en pro de l'etimologia *inventada* pel senyor Balari. Ja és una bona llàstima!... però si que li diré:

Primer. Que malauradament tots els humans som fallibles, tots, absolutament tòts, fins els *professionals* de la història, i demés, que els qui fracten de cercar la veritat som *sols*, ai las!, uns mers aficionats, sols uns pobres aficionats més o menys "maniàtics", però que gràcies a aquests maniàtics aficionats tenim al món una mica de ciència i coneixem una mica de veritat, i

Segon. Que per bé que totes les professions són honroses i estimables, em sembla que són més de plànyer aquells qui han d'escriure per a viure que no pas els qui escriuen desinteressadament per mera afició, és a dir, per necessitat i delectació de l'esperit.

Perdonin els lectors l'extensió desmesurada que he hagut de donar a aquesta polèmica que jo desitjo que amb aquesta lletra *quedi acabada. No hi tornaré mai més! I refrenaré les meves manies.* Ara no més caldria que aquell bon senyor de Buenos Aires, pobra de mi!, em respongués defensant el seu *Shamtalunya*, origen de la discussió... Si així fòs, Déu ens ajut!

Eufèmia Llorente.

Madrid, 4 gener 1930."

Exposicions d'Art

SALA PARÉS
Exposició de pintures de MOREY i RAMON MARÈS. Fins al 10 actual

GALERIES LAIETANES
CONTE CATALANES, 619
L. MOREY — Pintura
R. MARÈS — "
Exposició de pintures catalana contemporànea. Fins al 10 actual

ESTUDI ARENYES
CONTE CATALANES, 619
G. BERENGUER — Pintura

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 84
PORCAR — Pintura
Fins al 17 actual

MARIA ESCLASANS
PISTAT, 10 (darrera la Catedral)
Compra-venda de ANTIGUITATS I OBJECTES D'ART

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 88
Vidres de Murano
Mobles i objectes d'art
Exposició de pintura de MATEU BALAGUER
Fins el 15 actual

SALA BARCINO
V. GARCIA SIMON
Ramble de Catalunya, 20
Marcs i mobiliaris d'art. Exposició permanent de pintures

LA LLAR
D'ARANY D'ARA
A. VERDERAU
Banys Nous, 8
Mobles d'estil — Reproduccions de Gaudí
Especialitat d'estil arte

GALERIES DALMAU
PASSEIG DE GRACIA, 88
E. BASIANA — Pintura
Fins el 15 actual

HERMA, A. G.
VALENCIA, 288
Llibreria - Objectes d'escriptori i regal - Papeteria

LA FORJA CATALANA
RAMBLA DE CATALUNYA, 112
FERROS DECORATIUS
Exposició i venda

MONTFALCON
Quadres — Gravats — Marcs
Mobiliaris — Relleus — Tapisseria
Botera, 4. final Porta-Ferrissa

GALERIA AÑES
Quadres antics i moderns
De calcants i decoradors
PORTA-FERRISSA, 6. FINAL

Cultura

CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

VI Concurs de fotografies "Premi Catalunya"

Al salió d'exposicions del Centre Excursionista de Catalunya s'ha inaugurat l'exposició de fotografies que han pres part en el VI Concurs de fotografies "Premi Catalunya", convocat anualment per la Secció de Fotografia de l'esmentat Centre.

Aquesta exposició estarà oberta tot el mes que som, i pot visitar-se tots els dies feiners, de sis a vuit del vespre.

CURSOS D'ECONOMIA POLITICA Y GEOGRAFIA A L'ATENEU POLYTECHNICUM

Divendres vinent, dia 10, començarà en aquest Ateneu un curs de Geografia a càrrec del professor Josep de C. Serra-Ràfols.

El dia 13 del corrent tindrà lloc l'obertura d'un curs d'Economia Política a càrrec del professor senyor Carles Pi i Sunyer.

El curs d'Economia Política serà explicat tots els dilluns, de vuit a nou del vespre, i el de geografia cada divendres, de sis a nou del vespre.

La política

EL PRESIDENT DEL CENTRE CATALÀ DE BUENOS AIRES A BARCELONA

Procedent de la capital de la República Argentina, ha arribat a la nostra ciutat el distingit advocat senyor Rafel Valls, president del Centre Català de Buenos Aires.

El senyor Valls ha vingut amb la seva esposa. L'objecte del seu viatge és visitar l'Exposició de Barcelona.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones que els interessi la publicació immediata de les notes que ens enviin que els originals han de dirigir-se tòts a la Redacció, plaça de Catalunya, 3, primer, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la imprenta del diari, Barbarà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de 48 hores

Una encuesta de "Informaciones"

Madrid, 6. — El periòdic "Informaciones" inaugura avui la seva anunciada encuesta sobre les dues preguntes següents:

"¿Qué hombres del antiguo régimen juzga aptos para figurar en la gobernación del Estado?

¿Qué hombres nuevos señala para actuar en primera línea en el futuro político español?

Tots els vells i cap de nou

El comte de Bugallal, preguntat sobre quines personalitats de l'antic règim considera aptes per a governar en el futur, contesta: "Todas".

I sobre quins homes nous creu capaços per a actuar en primera fila en la futura governació de l'Estat, respon: "Ninguno; no conozco ninguno. Esto no quiere decir que no los haya. Es posible. Es seguro que los habrá; pero yo no los conozco. Veo hombres inteligentes, verdaderos talentos, en las Ciencias, en la Literatura, en el Foro; pero gobernantes... Antes se formaban y se revelaban en el Parlamento, en los cargos superiores, en el trato colectivo; pero ahora no hay nada de eso, y no podemos saber dónde están. Ya no hay escuela de gobernantes."

El Sr. Lerroux ha escrit un llibre...

N'Alexandre Lerroux, a la pregunta ¿Quins homes de l'antic règim jutja aptes per a tornar a governar?, contesta:

—"En primer lugar quiero manifestar que las dos preguntas de "Informaciones" que me hace, están en un cierto modo contestadas en un libro que acabo de escribir, en el que expongo mi juicio sobre la política antes del golpe de Estado y sintetizo mi opinión sobre lo que cabe esperar del futuro político de España."

A lo que en ese libro digo me atengo in extenso, pero no quiero desperdiciar la ocasión que me brinda ese periódico para hacer extensivo al gran público mi criterio sobre los viejos y los nuevos hombres. Estos en verdad conformes y compenetrados con el juicio de opinión pública que pa, y muy expresivamente, ha ido señalando a cuántos yde los antiguos políticos y a cuáles juzga como bien caídos en el estracismo. Estimo que en general son utilizables en cuanto a su mentalidad, y, sobre todo, después de la penitencia sufrida durante estos seis años de alejamiento de la acción gubernativa.

Yo creo que esos largos años habrán servido al menos para que esos hombres inteligentes se hayan dado perfecta cuenta de los errores que cometieron. Entre éstos, digo que el más trascendental fué el de no acudir a gobernar al país con independecia libre de pactos o compromisos.

A la consideración de que ante todo y sobre todo era preciso salvar una cuna nadante en sangre, y después una romántica situación de viudez que llevó a aquellos políticos a anteponer a todo otro género de consideraciones el de su ferviente monarquismo.

A ello se consideraron todos comprometidos y por aquel general e inicial compromiso se pudo llegar casi sin darse cuenta de ella a situación como la de las pérdidas antillanas, el Barranco del Lobo y otras por el estilo.

Si estos viejos políticos se creen con ánimo lo suficientemente fuerte para, llegado el caso, no aceptar el Poder sin antes deslindar bien los campos y sin dejar perfectamente a salvo su independencia personal y política, algunos estarán en situación de poder gobernar hasta con acierto, porque inteligencia les sobra y experiencia no les falta.

Claro es que yo los juzgo sólo como hombres públicos, pues en la vida privada, de ellos ni de nadie, no me meto.

—¿Qué hombres nuevos conoce como señalados para actuar en el futuro político?

—Quien como yo no ha perdido la esperanza de poder llegar a gobernar, más aún, quien como yo mantiene firme y viva su fe en que ello tiene que llegar de modo inevitable, claro es que conoce y cuenta con los necesarios colaboradores. ¡No iba a gobernar yo solo!

Nuevos, en realidad, no lo son estos hombres; llevan ya largos años de historia política activa. Son los que, aun contra todo género de hostilidades y maniobras siguen obteniendo puestos representativos en la política de la provincia y de la ciudad, de los pueblos españoles.

En la democracia juvenil española hay infinitos valores positivos, pletóricos de savia, que pueden gobernar y gobernarán.

Podría personalizar citando hombres de muchos de ellos, pero no sería discreto por mi parte darles ahora esta especie de espaldarazo. Sin embargo, el propósito de "Informaciones" de ir dando a conocer los nombres de esos hombres nuevos, aptos para actuar políticamente y en primer línea en un próximo futuro, me parece muy atendible y conveniente.

Los hombres nuevos que yo conozco, y a los que me refiero, se conocen entre sí, y entre sí pueden irse citando personalmente, que no es esta hora propicia para falsas modestias, ni puede haber más noble y justificada ambición en los momentos presentes que la de ofrecerse como útiles para el gobierno del país, ya que tan necesitados estamos de hombres conscientes, y que el primordial deber de ciudadanía es intervenir en la vida del país, activa y personalmente.

Cal fer obra econòmica i política

Madrid, 6. — El senyor Sánchez de Toca, interrogat sobre quines personalitats de l'antic règim considera aptes per a governar en el futur, ha dit:

"El president del Consejo, que lleva mandando siete años—en siete pirmaveras debía haber cogido muchos frutos—, se reserva para opinar el último, y yo creo que debía ser quien hablara primero. El sabrá a dónde va y ha tenido tiempo de estudiar su papeleta. Que la diga antes y ya le diremos a quienes pareza."

A la otra pregunta, es decir, a la de cuáles son los hombres nuevos que considera el declarante capaces de actuar en primera fila en la futura gobernación del Estado, contesta el seçor Sánchez de Toca:

"La situación de España es tanto económica como política, y no se puede hacer buena obra económica si no se hace obra política.

Hemos recogida exactament—termina diciendo el periódico—las respuestas dadas por el señor Sánchez de Toca a nuestras preguntas."

LA SITUACIO POLITICA

En el setè i probablement darrer any del seu exercici, la Dictadura se sent satisfeta i orgullosa de la col·laboració de l'Exèrcit

Madrid, 6. — El president del Consell ha tramès una R. O. circular a totes les autoritats superiors militars, en la qual saluda i felicita tot l'Exèrcit amb motiu de la festa de Reis, i expressa el testimoni de simpatia i afecte que el país sent pels militars, a l'actuació i disciplina dels quals deuen la pau i ordre de què gaudeixen.

Diu que la Dictadura, que apel·là, no endebades, al patriotisme recte i apolític, a l'esperit ciutadà de les institucions militars, se sent satisfeta i orgullosa, en el setè i probablement darrer any del seu exercici, de l'assistència lleial de totes les jerarquies i classes que, compenetrada amb l'opinió eneral, s'ha mantingut possible la seva gestió, lamentant amb veritable amargor que la incomprensió o les passions d'alguns han restat unanimitat a aquesta actitud general que passarà a la història com a exemplar.

Acaba dient que elevem tots en aquest dia militar el nostre pensament a ells per al bé d'Espanya, la família reial i la institució militar.

EL CERTAMEN DE SEVILLA

El Carnaval se celebrarà dintre el recinte de l'Exposició

Sevilla, 6. — El Comitè de l'Exposició ha pres l'acord d'autoritzar la celebració de les festes de Carnaval dins del recinte de l'Exposició

Els accidents del treball

Madrid, 6. — Prop del poble de Chinchón, un automòbil particular en el qual anaven uns operadors cinematogràfics, que impressionaven una pelliculla, a conseqüència d'una patinada, caigué per un barranc de molta profunditat.

Dos dels ocupants resultaren greument ferits, i el xofer amb diverses lesions i masegament general.

Foc en una fira de Madrid

Madrid, 6. — Avui, a migdia, a la Plaça d'Antón Martín, i degut al fort vent que feia, les flames d'un foc que havien encés els venedors de joguines per tal d'escalfar-se, s'estengueren a una de les barraques, la qual quedà destruïda.

Malgrat dels esforços que en els primers moments s'han fet per tal d'evitar-ho, les flames s'han corregut a unes altres barraques, les quals també han sortit perjudicades

Avisats els bombers han acudit ràpidament al lloc de l'incendi i han aconseguit sufocar l'incendi a poc d'haver arribat.

Alguns venedors han resultat amb cremades a la cara i a les mans, produïdes en provar de salvar del foc els objectes que constituïen llur petit comerç.

Aquest número ha passat per la censura governativa

Manifestacions del general Berenguer

Madrid, 6.—Un periodista ha preguntat al general Berenguer què hi havia de cert del rumor circulat sobre una entrevista entre el senyor Sánchez de Toca i el cap de la Casa Militar del rei.

El general ha contestat:

—El rumor és totalment inexacte. Actualment només m'ocupo del comandament dels meus alabarders. Els moments d'oci, els dedico a estudis d'Art Res de política.

—¿Què opneu sobre el moment actual?

ment actual?—li han preguntat.

—Jo no haig de tenir opinió sobre això—ha respost el general Berenguer.

Penso en el moment actual igual que pensa el rei. No puc ésser més explícit del que m'he proposat ésser. No hi celebrat conferències amb Sánchez Toca ni amb ningú. Repeteixo que la meva opinió sobre el moment actual, és la mateixa que la del rei, perquè és així i perquè no pot ésser d'una altra manera. Nò m'ocupo en absolut de política; sense que això vulgui dir que no m'interessi.

ESPANYA, POTENCIA MEDITERRANIA

Amb motiu de la Conferència naval de Londres

Madrid, 6. — L'òrgan oficiós del Govern, "La Nación", ocupant-se de la qüestió de la Mediterrània, publica el següent interessant solt:

"El día último de año se publicó una breve, precisa y solvente nota oficiosa saliendo al paso de los que propalaron que el Gobierno español había solicitado ser invitado a la Conferencia de Londres sobre el desarme, ante la cual nos manteníamos a la espectativa, aunque deseando el seguir el resultado de las conversaciones, como de todo lo que tienda a la consolidación de la paz.

Otra cosa bien distinta es el planteamiento de la cuestión del Mediterráneo, que por importarle a España muy directamente, determinó, según la mencionada nota, que nuestro Gobierno, sin apartarse de la actitud de reserva en cuanto al problema del desarme, hiciera saber a los de Inglaterra, Francia e Italia que si directa o indirectamente se planteaba el tema mediterráneo, aspirábamos, legítimamente, a que se contase con nosotros, desde el primer momento y en primer plano. Era lógico la demanda, que unánimemente apoya el pueblo español, con la esperanza de verla atendida, ya que no sería lógico esperar olvido o preterición, siendo tan claro nuestro derecho y mediando amistad tan sincera como la que España ha venido demostrando, con igual lealtad y con las más elevadas miras por la paz, a las tres potencias, que no ocultan sentimiento recíproco.

No se trata del huevo, sino del fuero; en este caso, es el de la dignidad nacional. España, presente en esa Conferencia, lejos de representar una complicación, sería un elemento de concordia. No pensemos en los barcos a tener en ese mar — por desgracia menós de los que corresponden a nuestra potencialidad mediterránea —, sino en que consentiríamos un atropello y dejaríamos sentar precedentes de funestas consecuencias en el Derecho Internacional, si asistiéramos mudos e inhibidos al hecho de que se dictase a un país un Estatuto atañente al mar que le baña en su mayor parte y sobre cuyas dos orillas tiene importantes posesiones de soberanía, sin llamarla a la Conferencia en que tales resoluciones se adopten y considerarla en el mismo plan que los pueblos más fuertes.

Por ventura parece que el pensamiento, inspirado en noble espíritu de justicia, de las potencias navales llamadas a discutir el asunto, no difieren del que acabamos de expresar, o sea, que cuando la palabra "Mediterráneo" suene, España será una de los deliberantes, con el puesto que le corresponde en la Mesa donde la Conferencia se celebre.

Así es de esperar, y no parece aventurada la suposición de que, por si el caso llega, el Gobierno tenga iniciada previsoramente las conversaciones oportunas con las personas que puedan representarnos. Ni lo afirmamos ni lo negamos, porque esa es facultad que está fuera de todo enjuiciamiento. Lo que nos importa es destacar el legítimo deseo de España y esperar que sea justicieramente reconocido y acogido."

El Sr. Quiñones de León a Madrid

Madrid, 6. — A un quart de deu, en l'exprés d'Hendaia, ha arribat a Madrid el senyor Quiñones d León, ambaixador 'Espanya a París.

Ha estat rebut a l'estació pel secretari general 'Afers exteriors i pel cap del Gabinet diplomàtic, comte de Bailén.

Des de l'estació, el senyor Quiñones de León ha anat al ministeri d l'Exèrcit, on ha celebrat una entrevista amb el president.

Des d'allí ha anat al Palau a complimentar el sobirà.

El senyor Quiñones de León, invitat pel marquès d'Estella, ha dinat al domicili particular d'aquest.

Han assistit també al dinar el ministre de la Governació i el secretari d'Afers exteriors.

Després de dinar han canviat impressions respecte a problemes internacionals d'actualitat, com la Conferència naval, a la qual ha de tractar-se de l'Estatut de la Mediterrània, qüestió que tant interessa Espanya.

La "Gaceta" ha publicat el decret signat el 30 de novembre

Madrid, 6. — Ahir publicà la "Gaceta", on apareix signat el 30 de novembre proposant, nomenant el doctor Josep Miralles Sbert bisbe de Barcelona, vacant per defunció del senyor Gabriel Llompart, fent-se les informacions i diligències necessàries per a la presentació a la Santa Seu.

LA VIDA OFICIAL

Madrid, 6.—El president del Consell passà el dia d'ahir a "Las Barrancas", prop de Madrid, on esmorzà amb el rei, després d'una interessant cacera.

Avui, assegurà a la seva taula el ministre de la Governació, el senyor Quiñones de León i el secretari d'Afers Estrangers de la Presidència.

Demà dinarà amb els senyors Forenda i Baró de Viver, amb els quals ultimarà el traspàs de l'Exposició Internacional al Certamen Nacional que haurà de succeir-la, com ja és sabut.

No és probable que demà, dimarts, se celebri l'anunciat Consell de ministres per l'absència de dos d'ells.

El president passarà la tarda despatxant assumptes pendents.

—o—

Madrid, 6.—Dimecres vinent, el general Primo de Rivera compleix 60 anys.

—o—

Madrid, 6. — Ahir a la hit marxà cap a Barcelona el ministre d'Instrucció Pública, doctor Callejo, acompanyat de la seva esposa.

Avui sortirà, també cap a la ciutat comtal, el ministre d'Hisenda, senyor Calvo Sotelo.

—Amb motiu de la festivitat dels Reis, les tropes han vestit de gala.

Al Palau s'ha dit aquest matí una missa de pontifical, que han oït els reis, llur família i la infantessa Isabel, la qual ha anat al Palau amb aquest objecte.

Després de la missa, el rei ha rebut el nostre ambaixador a ambaixador a París senyor Quiñones de León.

Aquest, en sortir, ha dit als periodistes que havia arribat de París aquest matí, invitat pel marquès de Viana, per tal d'assistir a la cacera que se celebrarà aquests dies a Moratalla. Després, tornarà a París, i més tard anirà a Ginebra.

—Com que avui no hi ha hagut al Palau recepció militar, a causa del dol de la Cort, aquest matí han desfilat pel Palau diverses comissions dels cossos i armes de la guarnició, per tal de signar en els àlbums disposats a aquest efecte.

Han cumplimentat el rei els capitans generals de l'Exèrcit i de l'Armada, generals Weyler i Aznar, respectivament.

—Aquesta nit, a les 22'40, en l'exprés d'Andalusia, surt cap a Moratalla el rei Alfons.

Tornarà a Madrid dintre quatre o cinc dies.

—Han despatxat amb el president del Consell els ministres d'Hisenda, Justícia i Exèrcit.

Més tard, el marquès d'Estella ha rebut els senyors Dòmine, Aritio, el governador civil de Pontevedra i d'altres.

També l'ha complimentat el ministre de Finances de Romania, senyor Papevich.

—El general Primo de Rivera assistirà aquest vespre, junt amb les seves filles, al sopar que s'ofereix al ministre del Perú a Espanya senyor Leguía.

Madrid, 6. — Aquest vespre ha marxat a Barcelona, on romandrà uns quants dies, el ministre de Finances, senyor Calvo Sotelo.

Madrid, 6. — Aquest vespre ha marxat en l'exprés, el Rei a Moratalla, per tal d'assistir a la cacera anunciada.

Acompanyen el Sobirà el senyor Quiñones de León, el comte de Maceda, el monter major i d'altres aristòcrates.

Madrid, 6.—El príncep d'Astúries ha assistit aquesta tarda a la funció del teatre de la Sarsuela.

L'infant don Jaume ha assistit també a la funció del teatre del Centre.

Madrid, 6. — El marquès d'Estella ha estat despatxant amb el secretari d'Afers estrangers.

Després, amb el senyor Quiñones de León, ha assistit el president a la funció del teatre de la Sarsuela.

Aquesta nit, el cap del Govern i les seves filles sopen a l'Hotel Ritz, convidats pel ministre del Perú, senyor Leguía.

Una entrevista de prensa del Sr. Lerroux

Madrid, 6.—A l'Oficina d'Informació i Censura han facilitat aquesta tarde la següent nota:

"En el interregno parlamentario se han reunido varios Congresos y Comisiones de carácter económico que han elevado y expuesto sus conclusiones al Gobierno.

Próximamente la apertura de la Asamblea ofrecerá ocasión a los representantes de estos intereses para tratarlos en ella.

Con este objeto pueden solicitar a su presidente en el turno de ruegos y preguntas las interpelaciones, que es criterio del Gobierno admitir con amplitud."

LES OBSERVACIONS METEOROLOGIQUES

Manifestacions del director de l'Observatori de Madrid

Madrid, 6. — El director de l'Observatori Meteorològic, senyor Masaguer, ha fet les següents manifestacions sobre la tasca del dit organisme:

"Es de doldre l'escassetat de mitjans que els Observatoris disposen. En la secció de predicció, el de Londres té seixanta tècnics, i el de París més de cent-cinquanta; Madrid només té tres tècnics i quatre auxiliars. El servei meteorològic més ben muntat és el dels Estats Units, sobretot pel que fa al servei agrícola.

Un dels mitjans de millorar aquest servei és el de les oficines regionals de meteorologia, establerts a les Confederacions Hidrogràfiques i pendents d'aquesta Central.

En els darrers anys ha estat freqüentment sollicitat el servei meteorològic per als raid aviatoris duts a cap a totes les nacions. Darrerament anà a càrrec nostre el de Larre, Borges i Challes. Tots aquests serveis es realitzaren gratuitament i solament per deure de cortesia.

Altres casos en què s'acostuma sollicitar l'opinió dels observatoris és en les processons, partits de futbol, i els particulars per a les excursions.

Hi ha establerta una guàrdia permanent de set a dues del matí i de quatre a deu de la nit.

Hi ha divuit observatoris dirigits pel personal del Cos; més de quaranta a càrrec de professors d'Universitat, Instituts i funcionaris del Cos de torrers; d'Observatoris particulars hi ha el de l'Ebre, a Tortosa, dirigit pels jesuïtes.

A l'Observatori de Madrid es reben observacions oficials de Nord-Amèrica, mar Atlàntic, continent europeu, gran part d'Àsia i nord del Pacífic i obté aquestes dades establint intercanvi de serveis. Esperem establir-ne molt aviat una de nova amb Sud-Amèrica.

Actualment és a Espanya el senyor Nuño, cap del servei meteorològic de Xile, qui, tot i els avenços que en aquest servei compta, està fent un viatge d'estudi per tot Europa.

Un esdeveniment important serà la propera reunió a Madrid de la Comissió internacional d'alta atmosfera, integrada per individus de totes les nacions i que s'esperaetaoino shrdlinuoo cions, i hom espera que serà pel mes de juny. Els estudis d'alta atmosfera són creditors dels darrers progressos de la meteorologia de predicció."

El sobrant d'una subscripció

Madrid, 26. — Fa tres anys que per iniciativa de l'alcalde de Badajoz tots els d'Espanya contribuïren a una subscripció oberta per tal d'oferir al president del Consell les ensenyes de la Gran Creu Lorejada de Sant Ferran.

De la quantitat recollida en sobraren 10.000 pessetes.

Per iniciativa del marquès d'Estella s'acordà invertir la renda anual del que sobrés en un premi que es lliuraria a dos alumnes, un de cada sexe, dels Collegis d'Orfes Militars de Toledo i Aranjuez, els quals s'haguessin distingit per llur actitud i aplicació durant tot l'any.

Com que el premi s'institui fa tres anys, la renda que hi havia disponible en l'actualitat era de 3.500 pessetes, i aquest matí, amb motiu de la Pasqua militar, al Saló Daurat del ministeri de l'Exèrcit ha tingut lloc l'acte de lliurar el general Primo de Rivera a tres nens i tres nenes.

Han acompanyat els nens l'inspector dels Collegis d'Orfes Militars, general Ferrando; dos comandants professors; dos capitans professors; el coronel director del Collegi de Toledo, i el duc d'Hornachuelos.

El marquès d'Estella, en lliurar les quantitats, ha explicat la significació del premi i ha excitat els alumnes a prosseguir els estudis amb el major interès.

Ha parlat després l'inspector dels Collegis el qual ha remerciat el president del Govern per la instauració del Premi.

Finalment, el coronel director del Collegi de Toledo ha lliurat un títol de 10.000 pessetes, la renda anual de la dita quantitat serà destinada al Premi, i el cap del Govern ha obsequiat els collegials amb dolços i vi bo.

Manifestacions del ministre de Fomento

L'aeroplan i l'automòbil

Madrid, 6. — El marquès d'Estella ha fet al director de "El Noticiero del Lunes" les següents manifestacions:

"Aclarados ya los propósitos políticos del Gobierno, podría saber, mi general, cuál es su programa de trabajo para el año 30?

—Creo haberlo dicho ya en alguna parte. Mi programa para 1930 es de abarcar poco y apretar mucho, es decir, a revisar, retocar, consolidar, ajustar e inspeccionar mi propia obra. A todos me gustaría verlos en este plan, Ministerios, Organismos provinciales y municipales y aun los propios autónomos que tienen enlace con el Estado.

Contra la idiosincrasia de espaciamiento y dilaciones que encontramos en todos, ha brotado la nuestra, demasiado vehemente y ejecutiva por el estado de impreparación en que estaba España. Hay, pues, que hacer lo que los barcos que quieren llegar a su destino sin grandes gastos ni tropiezos: marchar a velocidad económica.

Además, en el último año, séptimo de la carrera, y habiendo salvado los obstáculos de los seis primeros, lo prudente es evitar tropiezos, sobre que, abierta la esclusa en la política, la pérdida de tiempo y energías aplicables a mejores fines será grande.

A preparar su inevitable, aunque atenuable, renacimiento y a resolver los problemas que ella crea he de dedicar más tiempo de lo que merece en orden a los beneficios que el país pueda recoger.

Hay que preparar la crisis. ¡Qué bien suena a algunos esta palabra! La crisis, dentro de algunos meses, a la que doy gran importancia.

¡Esto sí que es nuevo en España! ¡Un Gobierno preparando su propia salida con más de medio año de anticipación! Y es que el actual Gobierno no es un Gobierno político de turno, o de tanda, como los que han pasado hasta ahora; es Gobierno de un régimen que vive del prestigio de su justificación y sus servicios, que ha tenido enorme arraigo en la opinión pública, que yo, hasta ahora al menos, no la he visto solazarse ni simpatizar siquiera con la alharaca político-periodística que se ha armado al sólo anuncio de que la Dictadura tiene el deseo de cesar, porque cree próximo el momento patriótico y adecuado, si es que no lo alejan los intransigentes o los perturbadores, los que, apreciando mal las cosas, creen que la libertad de juicio político que se viene permitiendo a todos es síntoma de debilidad, cuando esa amplitud, unida al anticipado leal anuncio al país para prevenir su ánimo y que le permita preparar su intervención serena y decisiva, acusa una fortaleza grande por parte de la Dictadura.

Reconozco en justicia que algunos periódicos no demuestran su impaciencia ni intransigencia, sino que proclamando, sin abdicación, los innumerables servicios de la Dictadura, reconocen que ésta debe preparar su propia substitución, en forma que aunque quede preservada de propósitos pasionales de destrucción y garantice el tránsito a un estado normal y a un ambiente de legalidad y orden.

Este caso que examino trae a mi memoria el recuerdo de otro que no quisiera ser yo quien lo rememora. Cuando decidí ir a Marruecos el año 1924, mi idea era el repliegue en los dos frentes, todos los días hostigados, sostenidos bravamente, pero muy a precario, sólo por el entusiasmo de oficiales y trópas. Pedir a España más soldados y elementos en aquel instante era absurdo; engañar a las fuerzas haciéndolas replegar sin aviso del plan de conjunto y de la razón que los determinaba, hubiera acarreado el mayor desastre. Como tantas veces que, en ocasiones difíciles me enfrenté con los que bien sabían que, pletóricos de bravura, preferirían acaso morir en las posesiones a abandonarlas. Para mí, como soldado, que había intervenido en la toma de tantas de ellas, era, también, un trago muy amargo; pero ese era mi deber de gobernante en aquel momento.

La situación en Ben Tied fué bien crítica y un momento humillante, con la calumnia que se esparcía, en hojas clandestinas, poniéndoles a ellos y a mí en un trance muy difícil de la vida. Mis contradictores de aquel día fueron luego mis mejores auxiliares, y son hoy mis mejores amigos...

El repliegue se hizo en el frente occidental, y fué la operación más arriesgada y difícil que haya practicado ejército alguno; la puedo elogiar sin reservas y sin modestia. Porque los repliegues tácticos son obra más de ejecución que de concepción, más de espíritu y bizarría que de técnica, aunque ésta entra por mucho... Pero el mismo día que desfilaban en perfecto orden cerca de Tetuán, a todas las tropas que se replegaban les dije por escrito, según consta en la orden general del Ejército de aquella fecha, de que antes de un año volverían a entrar en Xauen. Victoriosas fueron a Xauen y a Alhucemas. El enemigo, que tomó la maniobra por flaqueza, se equivocó de medio a medio.

El Ejército, que se compenetró conmigo en seguida en alma y cuerpo, puso su fe en mí, y sabía que yo no le abandonaría humillado ni vencido, y que tampoco ellos permitirían a su España tanta desventura ni tanta vergüenza. Acerté.

Realmente, no sé por qué ha venido esto opinando a mi memoria, pero transcríbalo usted, que el público le interesará su rememoración.

He pasado hoy unas horas en la Barranca, finca próxima a Madrid, propiedad de don Francisco Ariño, donde he almorzado con el Rey y otros cazadores. Además, me acosté anoche tardísimo, porque desde que acabé de comer en familia, acompañado por el capitán general de Aragón y la suya, me puse a trabajar hasta las cinco y media de la mañana y me he levantado a las once para oír misa y salir para el campo.

Mi secretario, el comandante Cuerda, ha encontrado esta mañana la mesa despejada de papeles. Me he ganado, pues, el descanso del domingo, y me voy a acostar temprano.

Mañana recibiré al señor Quiñones de León, que almorzará conmigo, y recibiré a unos huérfanos militares, a los que voy a entregar los premios correspondientes a la renta anual de varios miles de pesetas que sobraron de una subscripción que los alcaldes de España, por iniciativa del que lo era de Badajoz, organizaron para regalarme las insignias de la Gran Cruz de San Fernando.

El martes almorzaré con el marqués de Foronda y el barón de Viver, para ultimar los detalles de la transformación de la Exposición de Barcelona de Internacional en Nacional. Me parece que no habrá Consejo de ministros, y dedicaré la tarde a varios despachos que tengo pendientes. Y el miércoles, sólo sé que cumplí sesenta años."

Els accidents de la carretera

Madrid, 6. — Notícies particulars diuen que un autòmnibus de la matrícula de Santander ha bolcat a la província de Lleó.

L'autòmnibus anava ocupat per aficionats santanderins que venien a Madrid per tal de presenciar el partit de futbol entre el Real Madrid i el Racing de Santander i tornaven anit passada a Santander.

De resultes de l'accident hi ha quatre morts i diversos ferits.

No s'han rebut més detalls ni del lloc on succeí l'accident ni dels motius que l'ocasionaren.

Burgos, 6. — La catàstrofe automobilista de la qual han resultat víctimes uns futbolistes de Santander que tornaven a aquella ciutat després d'haver assistit al partit celebrat a Madrid tingué lloc prop del poble de Lerma, quan el cotxe passava sobre un pont situat sobre el riu Arlanza.

L'automòbil, que anava ocupat per catorze passatgers, patinà i caigué al riu, i agafà a sota tots els ocupants.

Immediatament acudí al lloc de l'accident el veïnat d'aquells voltants, i es tragué del riu quatre cadàvers i nou ferits.

Solament un dels viatgers ha resultat illès.

Els ferits foren trasladats ràpidament al poble de Lerma, on foren atesos degudament.

Burgos, 6. — Els morts a conseqüència de la caiguda de l'autòmnibus al riu Arlanza són: Francesc Mercedes Mellado, de cinquanta un anys, jornaler, viu; Jesús García, òptic d'ofici; Julí Ovejero Alonso i Anastasi Solana, jornalers tots dos. Els ferits gravíssims són: Francesc Arana, Josep Villa Fernández i Jesús Pérez Ruiz; i els de pronòstic reservat: Aurelià Ramos Fernández, Cristina del Río, Francesc Zarranero, Manuel Monzo i el xofer, Cessari Delgado. L'únic viatger que ha resultat illès s'anomena Angel Veneros Santamaría.

Els cadàvers han estat trasladats a l'Hospital del poble de Santa Catalina.

A tres quarts de quatre d'aquesta tarda s'han trasladat els cadàvers a Santander, en una camioneta automòbil, a la qual ha aseguit altres cotxes amb amics i parents de les víctimes.

El Dr. Franceschi torna a embarcar a bord del "Mary"

Sanlúcar de Barrameda, 6.—A les deu del matí ha sortit de Bonanza el doctor Franceschi en el seu yacht "Mary", amb direcció a Cádiz, però no pogué passar la barra del Guadalquivir a causa del temporal, i es veié obligat a tornar.

Ha fondejat al redós del vedat de Donana, on romandrà a bord del yacht fins que amaini el temporal.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones que els interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, plaça de Catalunya, 3, primer, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbarà, 11 i 13 no seran publicats fins al cap de 48 hores

LES FESTES ITALÒ-BELGUES

Els sobirans de Bèlgica a Roma

Roma, 6. — A les 10'25 d'ahir al matí va arribar a Roma el tren especial que portava la família reial de Bèlgica.

L'estació per on arribava oferia un brillant aspecte, car tota ella estava ricament adornada amb flors i plena de personalitats que ostentaven tota mena d'uniformes.

Els Reis i princeps d'Itàlia donaren la benvinguda als sobirans belgues, traslladant-se tot seguit al Quirinal entre una doble filera de soldats.

El poble s'associà a la recepció i aclamà els reis belgues i italians i manifestà la seva simpatia d'una manera sorollosa. Tots els edificis del trajecte llueien ornaments.

La princesa Maria Josep, promesa del príncep hereu, va rebre una bona part d'aquests homenatges populars.

Arribats els sobirans i el seu seguici al Quirinal tingueren lloc les presentacions, mentre la multitud, estacionada davant, reclamava la presència dels príncips hereus. Aquests sortiren al balcó i escoltaren una sorollosa ovació. Acte seguit sortiren els reis de Bèlgica que també foren objecte d'una gran manifestació d'entusiasme.

Finalment, després d'un breu repòs, ambdues famílies reials i llurs seguicis oïren missa, acabant així la part pública de les cerimònies oficials.—Fabra.

Festes a Roma

Roma, 6. — Amb motiu de l'enllaç del príncep hereu d'Itàlia amb la princesa Maria Josep, els reis de Bèlgica han atorgat a Turatti, secretari dels Feixos, la gran Corona i la gran creu de Leopold.

Les Borses italianes romandran tancades els dies 7 i 8 de gener amb motiu de les festes que a tot el país se celebraran pel casament del príncep Umbert.

Ahir arribà a aquesta ciutat la missió militar francesa tramesa pel Govern de la veïna República. Fou rebuda, ultra l'ambaixador de França i altres personalitats de l'Ambaixada, pel general Vaccari en nom del govern italià.—Fabra.

Belgues, al Vaticà

Roma, 6. — El Sant Pare ha rebut 400 personalitats belgues, entre les quals hi havia molts representants de les associacions de mutilats de guerra, així com altres moltes persones arribades a Roma amb motiu del matrimoni del príncep hereu d'Itàlia. — Fabra.

El representant dels sobirans britànics

Roma, 6. — Ahir va arribar el duc de York que representarà els de Nova York que representarà els reis d'Anglaterra en les noces del príncep hereu d'Itàlia.—Fabra.

Una cacera

Roma, 6. — Ahir al matí els príncep que han vingut amb motiu de les noces del príncep hereu, foren invitats a una cacera a la finca Castel Porziane, propietat del rei d'Itàlia, situada prop d'Ostia, a deu milles de la capital.—Fabra.

Els presents de les Cambres

Roma, 6. — Les Cambres han fet rics presents al príncep Humbert i a la princesa de Bèlgica.

Els Senat ha ofert als despostats una estátua de gran valor artístic. La Cambra ha ofert dos vasos del segle XVIII.—Fabra.

La princesa Maria Josep a Sant Joan de Latran

Roma, 6. — La princesa Maria Josep ha visitat aquest matí, acompanyada del seu seguici, la basílica de Sant Joan de Latran. La visita ha estat molt detinguda i la princesa ha admirat les obres d'art que atresora la Catedral de Roma.

Poc després de la seva arribada ha estat reconeguda per la multitud la qual ha aclamat la princesa en sortir de la basílica.—Fabra.

La felicitació del Govern hongarès

Roma, 6. — El ministre d'Hongria ha presentat al príncep Humbert les felicitacions de la nació i el Govern hongaresos, oferint-li, amb motiu del casament, el present d'Hongria, consistent en un magnífic carruatge, al qual anava enganxat un tronc de cavalls hongaresos.—Fabra.

LA SITUACIO A CROACIA

El complot de Zagreb

Belgrad, 6. — Els principals acusats amb motiu del complot terrorista descobert a darrers de desembre a Sagreb seran sotmesos a la jurisdicció del Tribunal de Defensa de l'Estat de Belgrad. — Fabra.

Els accidents ferroviaris

Port Elisabeth, 6. — Ahir toparen prop de Saltlake Siding un tren de càrrega i un altre correu procedent de Johannesbrug. Han resultat ferits tres europeus i sis indigenes. —Fabra.

EN ALTRES PAÏSOS

Un creuer francès embarrancat al litoral africà

Oran, 6.—El creuer francès "Edgard Quinet" estava realitzant exercicis, quan experimentà una forta sotragada per haver topat amb una roca no senyalada en les cartes marítimes.

La topada li produí un gros forat pel qual entrà aigua en gran abundància. Una gran quantitat inundà el departament de màquines, les quals, sortosament, estaven apagades.

Immediatament el vaixell demanà auxili per T. S. F. i sortiren tots els elements de què es disposava a Tolon i Oran.

Les darreres notícies asseguren que tota la tripulació de l'"Edgard Quinet" ha estat salvada i que han començat els treballs per tal de posar a flot el vaixell. Els treballs preliminars han consistit a alleugerir el vaixell.

L'"Edgard Quinet" sofrí l'accident prop del Cap Blanc. L'almirall cap del port d'Oran ha rebut ordre d'incoar un expedient respecte les causes del naufragi.

L'"Edgard Quinet" és un creuer construït en 1907, de 18.000 tones i armat de 74 peces d'artilleria.

Els forts corrents han privat que els treballs de posar a flot el vaixell no hagin avançat gaire. Es creu que caldran unitats molt poderoses, que ja han suumciat llur viatge de Gibraltar, Bizerta i Tolon.—Fabra.

Els treballs de salvament

París, 6. — A "Le Journal" li telegrafien d'Oran estant que les bombes de desguàs a bord de l'"Edgard Quinet" no han cessat de funcionar i que fins ara han aconseguit mantenir l'aigua que havia entrar per l'obertura fins als mateix nicell.

Si la mar es manté tranquilla no es desespera encara de salvar aquella unitat, si bé n'hi ha gaires probabilitats d'aconseguir-ho, ja que està sostinguda només per la roca amb la qual va topar.—Fabra.

Vaixell embarrancat a Java

Batàvia, 6. — El vapor americà "Mariston" ha encallat prop de l'illa de Seembana. Dos vaixells holandesos han sortit per a socórrer-lo.

LA CONFERENCIA NAVAL DE LONDRES

El Sr. MacDonald treballa

Londres, 6. — El primer ministre Mr. Mac Donald, que passa les vacances de Nodal a Lossiemouth (Escòcia), ha estat molt ocupat durant la darrera setmana ordenant el treball relatiu a la Conferència naval que s'inaugurarà a Londres el dia 21.

El primer ministre ha parlat tots els dies diverses vegades per telèfon amb les oficines de la Presidència.

Es creu que Mr. Mac Donald sortirà cap a Londres el dijous i que el dissabte que ve prendrà contacte amb els delegats que han d'assistir a la Conferència naval.—Fabra.

La immunitat dels vaixells proveïdors en temps de guerra

Londres, 6. — El general Smuts, preguntat per un periodista, ha dit que no aprova la suggestió del senyor Hoover en favor de la immunitat dels vaixells que transportin queviures durant èpoques de guerra.

Ha afegit que aquesta idea fa la guerra més humana i que ha estat assajada diverses vegades, però sempre ha fracassat a la primera ocasió. —

SOCIETAT DE NACIONS

LA CONFERENCIA INTERNACIONAL DEL CARBO

Ginebra, 6. — S'ha reunit avui la Conferència internacional del carbó. Hiha representacions d'Alemanya, Austria, Bèlgica, França, Anglaterra, Holanda, Polònia, Espanya i Txecoslovàquia. La Conferència examinarà els reports de l'Oficina Internacional del Treball. — Fabra.

ALEMANYA

LA RECAPTACIO DE FERROCARRILS

Berlín, 6. — L'Agència Wolf diu que els ingressos obtinguts pels ferrocarrils de l'Imperi en 1929 pugen 5.370 milions de marcs, quantitat que representa un augment del 4 per cent sobre la corresponent a 1928.

Afegeix l'esmentada Agència que la Direcció dels Ferrocarrils té en estudi un augment de les tarifes i l'exclusió de les participacions estrangeres. — Fabra.

ESTATS UNITS

LA SALUT DEL SENYOR TAFT

Washington, 6. — Regna inquietud respecte l'estat de salut de l'ex-president dels Estats Units, senyor Taft.

Tot i no considerant-se greu l'estat de l'ex-president, s'ha decidit la seva entrada a una clínica per tal de sotmetre'l a tractament, i hom confia que podrà reprendre les seves obligacions aprticulars dintre d'un mes. — Fabra.

LA II CONFERENCIA DE LA HAIA

L'aplicació del pla Young

La Haia, 6. — La Comissió de reparacions orientals, després d'haver discutit els relatius a Austria, escoltà els delegats bulgaresos, els quals exposaren extensament la situació financiera d'aquell país.

El senyor Tardieu ha convidat a dinar el senyor Snowden.

Els representants de les sis potències invitades ha decidit incorporar al protocol per a l'aplicació del Pla Young un preàmbul en el qual s'afirma que aquestes sis potències varen indicar en la discussió de Ginebra de setembre de 1928 no solament el desig de resoldre del tot el problema de les reparacions, sinó que, a més, afirmaren llur voluntat d'aconseguir aquest acord definitiu.

Els alemanys han demanat efectuar aquests pagaments a darrers de més. Els representants de les potències creditosre han reclamat per unanimitat que aquesta data es fixés en el 15 de cada mes, ja que els càlculs dels experts havien estat fets tenint en compte aquesta data.

La sessió s'ha aixecat prop del migdia per tal de reprendre's a la tarda. —Fabra.

La Haia, 6. — De l'enviat especial de l'Agència Havas.

La Comissió de reparacions alemanya ha seguit aquesta tarda l'examen dels articles en litigi del projecte de Protocol d'aplicació del Pla Young.

La discussió ha seguit respecte la data del pagament de les mensualitats alemanyes, i com que no s'ha establert cap acord, ha decidit, a demanda dels delegats alemanys, que els experts d'a questa nacionalitat al Comitè Young siguin convocats per a demà a La Haia per tal d'ésser consultats respecte a les condicions en les quals havien proposat la qüestió quan es deliberà a aquest respecte a l'Hôtel Jordi V.

En particular els experts hauran d'informar si, segons ells, el quadro d'anualitats previst al Pla Young partint del dia 15 de cada mes té encara validesa.

El doctor Schacht, governador del Banc de l'Imperi i president de la delegació alemanya al Pla Young, ha estat invitat d'anar a La aia on el Gabinet del Reich no havia cregut cridar-lo a prendre part en els treballs de la Conferència, a conseqüència de l'actitud adoptada per aquest senyor les darreres setmanes.

Hom comprendrà fàcilment l'interès que té la seva vinguda a La Haia, després del paper representat en el descabdellament de les negociacions.

Immediatament començarà una discussió tècnica respecte a la convertibilitat en or del reichmarck al tipus d'1/279 quilograms d'or fi que haurà d'ésser mantingut a totes les circumstàncies, car els pagaments d'Alemanya han estat calculats damunt aquesta base.

Finalment s'ha tractat de les moratòries i de les tranferències previstes en el Pla, per una durada màxima de dos anys i sota certes condicions.

Després del report del Comitè consultiu de redacció, el text definitiu ha estat tramès a un Comitè de Juristes.

La Comissió seguirà demà l'examen del projecte de protocol.—Fabra.

Les reparacions orientals

La Haia, 6. — La Comissió de reparacions orientals tornarà a reunir-se demà al matí i a la tarda, per tal d'escoltar els representants d'Hongria i els de les potències de la Petita Entesa.

Sembla que la delegació anglesa està estudiant els mitjans d'apressar la solució del problema de les obligacions d'Hongria. — Fabra.

La Haia, 6. — La Comissió de reparacions orientals s'ha reunit novament aquesta tarda, sota la presidència del senyor Loucheur, i ha examinat les condicions mínimes que es poden exigir a Bulgària per a la liquidació de les seves reparacions i ha encarregat al Comitè de redacció de redactar les clàusules, els terminis de les quals seran definitivament ultimats en una nova sessió que ha de celebrar-se demà al matí, i tramesos a la tarda a la delegació búlgara.

L'acord entre els creditors referent al projecte està ja assolit.

Solament els representants de la Petita Entesa presenten encara objeccions i reserves, car la seva intenció és de no acceptar cap arranjament amb Austria i Bulgaria, mentre no s'hagi arribat a una solució amb Hongria.

A aquest efecte, les converses oficioses segueixen amb activitat entre les delegacions francesa, anglesa i italiana.

Contràriament al que havia estat anunciat, no hi ha hagut fins ara cap intent d'apropament mutual entre Rússia i Romania.

Hom creu que l'acord amb Hongria serà abordat dijous o bé divendres.

Les potències creditores podran en aquest interval posar-se d'acord referent al màximum de reivindicacions que han d'exigir-se. — Fabra.

LA SECRETARIA D'ESTAT DEL VATICA

El cardenal Pacelli succeirà el cardenal Gasparri

Roma, 6. — El cardenal Pacelli succeirà el cardenal Gasparri a la secretaria d'Estat.—Fabra.

Els sobirans belgues han arribat a Roma

Ha estat atribuït als italians antifeixistes detinguts a França el projecte d'atemptar entre Milà i Roma contra el tren que ha conduït els reis belgues

Un senador nord-americà ha proposat que el Govern dels EE. UU. reconegui la independència de l'India

Sembla que el Sr. Tzitzerin, que ha arribat a Moscou, serà substituït definitivament pel Sr. Litvinov

El creuer francès "Edgar Quinet" ha embarrancat al litoral d'Oran

El cardenal Pacelli substituirà el cardenal Gasparri a la secretaria d'Estat del Vaticà

EL COMPLOT ANTIFEIXISTA DE FRANÇA

¿Es projectava un atemptat contra el tren reial belga?

París, 6. — "Le Petit Parisien" diu que segons informacions obtingudes pel corresponsal a Suïssa del periòdic "Le Soir", de Brusselles, el complot antifeixista descobert recentment a París anava dirigit contra el tren reial belga, i que l'atemptat havia de portar-se a cap entre Milà i Roma.

Sembla que la policia ha descobert documents i plans que confirmen aquesta notícia. — Fabra.

LA RUSSIA SOVIETICA

¿El cas Txitxerín tindrà una solució?

Berlín, 6. — En els círcols diplomàtics s'assegura que el recent viatge de Txitxerin a Rússia té per objecte el presentar d'una manera formal la renúncia del seu càrrec de comissari d'Afers Estrangers, fonamentant-la en el seu precari estat de salut.

Com que segons sembla no hi ha divergència política entre Txitxerin i els Soviets, es creu possible que li sigui oferta una gran Ambaixada, parlant-se de la de París, Londres o Roma.

Sembla que està fora de dubte que Txitxerin no tornarà a fer-se càrrec de la Comissaria d'Afers Estrangers, creient-se que Litvinov, que l'assumeix interinament, serà nomenat comissari en propietat.—Fabra.

El Sr. Txitxerín ha arribat a Moscou

Moscou, 6. — Ha arribat Txitxerín. — Fabra.

L'ambaixador soviètic a Polònia

Moscou, 6. — L'Agència Tass dóna compte d'haver estat nomenat el senyro Ovseonko per al càrreo de ministre dels Soviets a Polònia. — Fabra.

BARCELONA I L'EXPOSICIÓ-1929

La Comissió de la nova Exposició, a Madrid

Anit passada sortí cap a Madrid l'alcalde baró de Viver acompanyat dels senyors Ramon i Joncadella, que integren la comissió que ha de portar a cap l'organització del nou certamen de Montjuic. El senyor Ponsà no els acompanya perquè substituirà el batlle pel temps que duri la seva absència.

A Madrid es canviaran impressions amb el Govern respecte el pla que pensen seguir i és fàcil que el Govern faci conèixer qui serà el seu representant en el si de l'esmentada Junta de l'Exposició.

Segons les impressions que es tenen del funcionament de l'organització futura, la Junta assessora formada per les mateixes persones que la integren ara, continuarà tot el temps que estigui oberta l'Exposició de Barcelona.

La nova organització de l'Exposició

Sembla confirmar-se que serà delegat general dels Serveis l'enginyer senyor Marian Rubió i Bellver.

Secretari adjunt, que, a més a més comportarà el càrrec de director artístic i cap de personal, senyor Joaquim Muntaner.

Cap del personal de vigilància, l'actual cap de la guàrdia urbana, senyor Manuel Riber.

El cos de vigilància de l'Exposició

El cos de vigilància de l'Exposició de Barcelona que, com tots els serveis d'aquesta passa a càrrec del Municipi, quedarà reduït a uns 350 individus, o sigui, aproximadament, la meitat dels que presten servei en l'actualitat. Naturalment, però, si la secció d'expositors requerís una major reducció d'aquest personal de vigilància, també es faria.

A propòsit de la demanda que alguns semblen iniciar perquè els vigilants actuals passin a reforçar el cos de la Guàrdia Urbana, l'Ajuntament s'hi mostra netament contrari per considerar innecessaris els seus serveis.

Tres ministres a Barcelona

El ministre del Treball, senyor Aunós, que és a Barcelona, i que havia de marxar a Madrid ahir al vespre, ha ajornat la seva partença per a avui, en el segon exprés.

Ahir al varen visitar els generals Barrera i Milans del Bosch, el comte del Montseny, el baró de Viver i el senyor Pich.

— Ahir al matí arribà a Barcelona, procedent de Madrid, el ministre d'Instrucció Pública, senyor Callejo. Venia d'incògnit, acompanyat de la seva muller. S'estatja a l'Hotel Ritz.

— Avui arribarà de Madrid, el ministre d'Hisenda, senyor Calvo Sotelo.

El comte de Romanones

Ahir va arribar de Madrid el comte de Romanones. Va dir que venia per assistir a un Consell d'administració de la S. A. de Fibres Artificials. Visitarà novament l'Exposició.

El cap del partit liberal s'estatja a l'Hotel Ritz.

Altres hostes

Han arribat a Barcelona el bisbe de Lugo, el cònsol d'Espanya a L'Havre, senyor Josep Carner; el governador de Mallorca, l'ex-carlí senyor Pere Lloses, i l'ex-diputat senyor Joan March.

La festa dels funcionaris d'stands de l'Exposició

Promet resultar brillantíssim el banquet que se celebrarà el dia 11 del corrent a l'espaiós saló de festes de l'Hotel Orient, pel nombre de tiquets demanats, els quals poden adquirir-se sollicitant-lo als delegats nomenats a cada palau.

També cal esperar un èxit del ball-tòmbola que se celebrarà el dia 12, a les deu de la vetlla, a la Casa Llotja, per l'animació i interès despertat entre els dependents d'stands, car no hi ha dubte que serà una festa altament simpàtica i de la qual hi quedarà un agradable record.

Diàriament augmenta el nombre de presents destinats a la tòmbola, i els organitzadors del festival recomanen una vegada més als senyors expositors que desitgin lliurar algun objecte, que se serveixin fer-ho el més aviat possible al delegat corresponent nomenat a cada palau, facilitant així l'organització del festival.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones que els interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, plaça de Catalunya, 3, primer, abans de les nòu del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la imprenta del diari, Barbarà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de 48 hores

EL NACIONALISME HINDU

Les dimissions dels representants en els Governs locals

Londres, 6. — Telegrafien de Bombay al "Daily Telegraph" que, malgrat que alguns membres dels organismes centrals i provincials han presentat la dimissió, es considera com a cosa poc probable que dimeixin tots ells tals com es demana en les conclusions adoptades pel Congrés pan-indi.—Fabra.

Els EE. UU. i les conclusions del Congrés de Lahore

Washington, 6. — El senyor Blaine, senador per l'Estat de Wisconsin, ha dipositat a Mesa del Senat un projecte de resolució recomanant el reconeixement en un curt termini i per part dels Estats Units, de la independencia de l'India.

La dita resolució proposa que el Senat sostingui el president dels Estats Units quan aquest cregui convenient reconèixer la sobirania i la independència de l'India.

Cal fer constar que el senyor Blaine no compta pas amb partidaris al Senat i que el seu projecte de resolució és considerat com una broma de mal gust per la majoria.—Fabra.

A CATALUNYA

Un esvorn de Franja ha estat a punt de caure al Ter

A conseqüència de la gran quantitat d'aigua caiguda en terres de Girona, els rius Ter i Onyar, així com la riera de Galligans, han experimentat una notable crescuda, arrossegant terres i materials de tota mena i inundant les vores.

A Cases Pedret les aigües arrossegaren una gran roca de més de 30 tones, que rodà per la mare del riu Ter, i anà a topar contra les pilastres del pont de la línia del ferrocarril de M. S. A., va fer caure una pilastra i ocasionà l'esfondrad'una arcada de la construcció. El pont quedà partit en dos.

El guardavies d'aquell trajecte de línia es donà compte de l'accident, precisament minuts abans que arribés un tren exprés procedent de França, i amb molt esperit i serenitat va córrer uns cent metres per la via, i diposità, sense perdre temps, al mig de la línia dos petards d'avisos, que feren explosió quan el tren s'acostava a tota màquina al lloc de l'esfondrament.

El maquinista del combol va veure els senyals a temps, i amb gran esforç aconseguí frenar la marxa, i el tren es detingué uns quatre metres abans de [illegible] al pont.

Es molt elogiada l'activitat del guardavies, puix que ha evitat una gran catàstrofe, les proporcions de la qual hauríem estat tràgiques si el tren hagués entrat en el pont destruït i hagués caigut al riu, que, com dèiem més amunt, baixava extraordinàriament crescut sobre el seu nivell ordinari.

Tots els trens que arriben a Girona transborden llurs passatgers a l'estació.

Amb aquest motiu, els trens que vénen de França arriben a Barcelona amb retard.

També vénen amb retard els trens del Nord, de la línia de Vic

A causa del temporal d'aigua persistent a tota la regió catalana, han ocorregut esllavissaments a la línia del Nord, en terme de Sant Martí de Centelles.

Per aquesta causa, els trens que vénen de Vic arriben també a Barcelona amb algun retard.

Deixaren de sortir alguns vaixells

A causa del mal temps van estar suspeses durant tot el dia d'ahir les operacions de càrrega i descàrrega dels vaixells ancorats al port.

Alguns dels esmentats vaixells van haver de reforçar les amarres a causa de la marejada i el fort vent de Llevant.

Catalunya

La Premsa catalana

LA CARRETERA DE CAMARASA

De "Pla i Muntanya", de Balaguer:

"La carretera de Camarasa està en lamentable estat. Obres Públiques ja ho deu saber, puix que té dipositats, a la carretera mateixa, molts metres de grava que ocupen l'espai d'un metre i mig al llarg de set quilòmetres. Aquesta grava potser s'ha dipositat allí per a altres feines puix que tot i estar la carretera en un pèssim estat fa més de tres mesos que dorm allí el son dels justos.

A una carretera dolenta li pot passar una cosa pitjor: rebre el destorb de munts de grava que acaben d'impossibilitar el pas dels vehicles. I si la carretera és de l'amplada de la de Camarasa l'obstacle d'un metre i mig és prou per fer sortir camions de la carretera i produir tota mena d'accidents.

¿Com és possible que es tingui una carretera com la de Camarasa tan oblidada? ¿Com és possible tenir tant de material d'arranjament a la mateixa carretera més de tres mesos sense que la reparació vingui?

¿Es que potser això només passa amb aquesta carretera? No: els treballadors que han d'anar a les obres de Llorenç en bicicleta reclamen el dret de queixa per a ells. I tenen raó. La carretera de Llorenç també està en estat deplorabilíssim.

Es d'esperar que Obres Públiques voldrà atendre la nostra justa queixa. I si n'hi ha per temps per a apariar la carretera de Camarasa, el que millor es podria fer, fóra treure la grava en dipòsit, que és ara un gran destorb per als vehicles."

SANT SADURNÍ?

De "Gaseta de Vilafranca":

"Darrerament, el nostre carissim collega "Gaseta de Sitges" ha enfocat molt bé el problema de la continuïtat de les exposicions d'art del Penedès. Hom havia proposat que fos Sitges la vila que estatgés la quarta exhibició comarcal i alguns sectors sitgetans ho havien acceptat amb somrís complimentós. La "Gaseta" aludida ha sortit al pas d'uns i altres i ha exposat els motius que, l'any 1930, dificultarien el certamen, ha insinuat la conveniència de coordinar l'organització d'aquestes performances i, encara, ha assenyalat Sant Sadurní d'Anoia com a vila mereixedora de comanda de muntar la IV Exposició d'Art del Penedès.

Si és la premsa qui més contribueix a propagar les exposicions comarcals, és just, com proposava el confrare suburenc i com fa temps demanàvem en una nòtula a la nostra "Crònica", en ella sigui intervinent —ja convocada expressament o per mitjà d'una Associació de la Premsa del Penedès—en el cos de mantenedors de les festes penedesenques esmentades. Per la part que ens pugui atènyer, doncs, recollim les manifestacions de la publicació de Sitges, i creiem que les objeccions que oposa a l'elecció de la seva publicació són perfectament raonades i acceptables. "Gaseta de Sitges" ha donat una prova de sinceritat i lliçalitat que tots els penedesenc interessats en la bona marxa dels certàmens li haurem d'agrair.

Admès això, podem admetre també, i sense reserves — en principi —, la designació de Sant Sadurní, puix que són els santsadurninenc els qui hauran d'acceptar-la en definitiva.

L'any 1895, les vinyes del Penedès van ésser completament devastades per la filoxera. La misèria planà damunt tota la comarca adés floreixent. En aquelles circumstàncies de depressió moral, de bizantinisme i de depauperació material, Sant Sadurní d'Anoia va traçar al Penedès el camí a seguir. En Marc Mir i algun més d'aquella vla van posar al servei de tots els seus coneixements i els seus entusiasmes. Gràcies a l'embranzida que ells donaren a la nostra contrada durant aquells cinc anys, es replantà de vinya tota la comarca. La fesomia rural d'abans fou recobrada, l'economia salvada i la tranquil·litat assegurada. Avui que amb les exhibicions d'art fem un romiatge espiritual pel Penedès, serà ho de deturar-nos l'any que ve—com ha suggerit oportunament "Gaseta de Sitges" — a Sant Sadurní d'Anoia, i d'allí estant convocar les multituds comarcanes a visitar la IX Exposició.

I ho seria també que els periòdics penedesencs estudiessin si convé o no convé als interessos comunals la conjuntura [illegible] de demana el setmanari sitgetà al qual ens hem referit en el curs del nostre editorial d'avui.

Optem, doncs, per Sant Sadurní."

ELS AMICS DE
LA PUBLICITAT
RETENEN OUROSAMENT ELS NOMS DE LES CASES QUE HI ANUNCIEN

LA CAPELLA DE SANTA ANNA, DE GANDESA, S'ARRUÏNA

De "El Llamp", de Gandesa, signat X. X.:

"Fa molt temps que aquesta bonica i devota esglesieta de Gandesa es va arruïnant des de la cúpula, malgrat dels esforços per contenir-la.

Es diguó en un principi que el nostre Ajuntament feia gestions amb el senyor bisbe, en ocasió de trobar-se ací de Santa Visita, per adquirir-la per tal d'utilitzar només el solar per engrandir el lloc on s'ha tractat, sembla, d'aixecar un mercat públic.

Suara llegiem la correspondència que des d'ací envià un corresponsal al periòdic "Correo de Tortosa", i on donava la nova que l'Ajuntament havia desistit d'aquell seu propòsit "amb molt goig per part de la població", goig que, a dir la veritat, no sabem per on pogué sentir-lo i notar l'esmentat corresponsal, tot i creient que aquest goig fóra molt desitjable i just, com que es tracta d'un dels pocs monuments antics que li resten a Gandesa; aquella capella del renaixement on s'albergà l'antiga i famosa Confraria de Santa Anna, i fins el culte parroquial provisionalment, trobant-se ruïnosa l'església major; aquella capella, que fou, sens dubte, testimoni de l'heroisme i sofriments dels gandesans, dels nostres avantpassats, en les passades invasions.

Malgrat d'aquella nova, ben falaguera, per la informació que fem de Casa la Ciutat sabem que continuen aquelles gestions iniciades entre el nostre Ajuntament i la superior autoritat eclesiàstica, gestions que, pel que ens diuen, molt aviat tindran rematament en la venda de l'immoble religiós.

...la cosa principal que segueix a la tanda ha d'ésser llegat ...ndor de l'esmentat temple, que no compta amb cabals d'on pugui reparar-se. I és clar, o hem de deixar que vagi enrunant-se fins a la darrera pedra (i en aquest cas la llei de policia no ho ha de consentir), o s'ha d'alienar traient-ne el millor profit possible.

El corresponsal abans esmentat se comprèn que no trobi bé aquest traspàs, com tampoc nosaltres, en principi; però ¿com es repara i conserva aquella fàbrica? ¿Qui es dóna per entès d'aquesta necessitat? ¿Qui tan generós es presta?

Plànyer's, és molt poca cosa; són cabals, el que es necessita.

¿Sabrem o sabríem conservar amb la nostra esplendidesa ço que els nostres avantpassats edificaren?

Doncs, ja som avisats. Santa Anna sembla que, ruinosa, es ven perquè no hi ha, perquè no té diners per consolidar-se. Si, doncs, és aquest el motiu, ¿desaparèixerà?..."

Fets diversos

Accidents de la circulació

A Mataró, l'automòbil número 14503 - B envestí una bicicleta al carrer Reial davant de la Rambla.

La bicicleta quedà totalment destroçada, i es salvà miraculosament el que la muntava.

— A Tarragona, va ésser hospitalitzat en greu estat Ramon Marimon, el qual, a Bellitall, fou atropellat pel seu propi carro.

Un vaixell aborda un pesquer davant del Llobregat

Dissabte passat, a les nou de la nit, un vapor, que se suposa que sortí de Barcelona, envestí, a dues milles del far del Llobregat, un pesquer que des de Vilanova es dirigia cap a Barcelona.

A conseqüència de l'abordatge, la barca s'enfonsà, i morí un dels tres pescadors que la tripulaven.

Els altres dos foren recollits a bord d'un bot que fou arriat del vapor per a prestar-los auxili.

Del fet en té coneixement l'autoritat de Marina.

Accident del treball

Als molls de Tarragona de M. S. A., mentre carregava boceis en un carro, el carreter Joan Saludes Cervera, natural d'Aiforja i veí de la dita ciutat, va caure i sofrí la fractura de la pelvis.

Ingressà a l'hospital de la localitat en estat greu.

Detenció

La guàrdia civil de Valls ha detingut, quedant incomunicat, el veí de Vallmoll Raimond Iborra Vallvé, reclamat pel jutge d'instrucció del partit.

Robatori

A Manresa, Manuel Peñarroya fou víctima d'un robatori de roba per valor de 400 pessetes.

Féu l'oportuna denúncia.

Malalt

A Girona, la guàrdia urbana conduí a l'Hospital Provincial el malalt Domènec Riera, de 66 anys, casat, habitant a la plaça de Sant Pere, 19, tercer.

VALLS

L'Ateneu Popular comença a actuar :: Sardanes i balls Medalles als atletes locals Recurs d'apel·lació

Ha tingut lloc l'Assemblea de constitució de l'Ateneu Popular, durant la qual foren aprovats els estatuts i elegit el Consell directiu.

A la secretaria de la novella entitat està oberta la matrícula a un curs de Terminologia General.

Es gratuïta per als socis.

Les lliçons seran alternes: dilluns, dimecres i divendres de cada setmana, de set a vuit del vespre.

— Durant les passades festivitats, les societats polítiques i recreatives celebraren diversos actes, sobretot balls.

La cobla La Principal del Camp donà una audició de sardanes a la plaça del Pati.

— El compatrici Josep Fontanilles, atleta del F. C. Barcelona, ha tramès unes medalles d'argent a la Penya Ben Forjats perquè siguin lliurades, com a estímul, als atletes locals que prengueren part en el festival del 27 d'octubre passat.

— A la plaça del Quartet funciona, des de les festes nadalenques, un espectacle en diorames, el qual porta per nom "Christus".

El propietari, senyor Roca, ha anunciat que organitzarà una sessió per a infants pobres.

— El plé de l'Ajuntament ha acordat, per aclamació, entaular el corresponent recurs d'apel·lació davant el Tribunal Suprem contra la sentència ...ra recaiguda, a Tarragona, en l'afer de la concessió a la Canadenca.

LLAVANERES

Una sèrie de la tercera

En tocar al número 29.105 la sort de Cap d'Any, en aquesta població s'han tret 40.000 duros.

S'hi jugava tota una sèrie, i està profusament repartida entre unes seixanta famílies, en participacions de cinc pessetes.

GRANOLLERS

Naixement :: Aniversari :: Any nou, vida nova :: Locals

Na Teresa Ribas Galindo, jove esposa del secretari de l'Associació Professional de Cambrers, Josep Alberada Valls, ha deslliurat feliçment una formosa nena, primer esplet del novell matrimoni.

L'enhorabona als venturosos pares.

— Al Teatre de L'Alhambra la Joventut Alhambrina, sota la direcció de Marius Maçó, ha representat "La llotja".

— Dimecres, al seu estatge social, la massa choral de l'Orfeó Granollerí, que tan encertadament dirigeix el mestre Bataller, donà l'anunciat concert.

El reduït saló d'espectacles resultà insuficient per encabir-hi els nombrosos concurrents.

Totes les composicions foren devotament escoltades i celebrades, obligant a bisar "Sant Josep i Sant Joan" i "Els tres pastorets", de Pérez Moya.

Per no haver-hi prou seguretat en l'execució—fent honor a la sagrada memòria de Claver—, no es cantà "Les flors de maig", que estava anunciada, i fou substituïda per "Sant dilluns", d'Otto, que fou repetida per complimentar la insistència del selecte auditori.

Cloïa el programa l'Himne de l'Orfeó, del mestre Bataller: "La cançó nostra", del genial Morera, i "La Balenguera", de Vives, que meresqueren l'aprovació dels oients, els quals prodigaren merescuts aplaudiments, també, als artistes senyoreta Concepció Riera i nen Andreu Bellot. L'Orfeó Granollerí, amb aquest concert, commemorava el vint-i-cinquè aniversari de la seva fundació.

— Prosseguiexen les sessions de "Film sonor" en la nostra ciutat, suara inaugurades; el públic, però, es queixa de la poca precisió de l'aparell de les transmissions sonores.

— Des de dimecres, primer dia de l'any, el boulevard granollerí ofereix un estrany aspecte.

Un acord dels propietaris dels bars i cafès havia recaigut en la determinació general de fer vaga de les taules de la terrassa de llur respectiu establiment.

Aquesta resolució ens priva del bell aspecte que ofereix el tràfec per aquest céntric lloc.

No durarà — crec —; opino, però, que alguns vetlladors al portal d'aquests establiments hi són tan necessaris com la branca de pi o d'olivera, indicadora de les cases de venda de vi a porrons.

— En el mercat de dijous es recaptaren per arbitris municipals 994'75 pessetes.

— Al Cinema Majèstic s'ha celebrat una conferència pública, a càrrec del senyor Ferreres, president del Col·legi Oficial de Veterinaris de la Província, il·lustrada amb projeccions.

AGRAMUNT

El temps :: Les olives :: Futbol Altres notes

Després d'un desembre totalment benigne, amb temperatures ben impròpies del temps, ha arribat el gener fent honor a la dita: "Quan el dia creix el fret neix", puix ara les gelades apreten de debò durant la nit i a l'ombra no desgela e ntot el dia, amb tot i el sol que llueu.

Es veu que allò que no féia fret per les taques del sol, ha devingut una plagada, perquè amb taques i sense taques no ens escapem pas del gel.

Diguem, però, que els pagesos no es queixen pas pels freds, i alguns n'hi ha que sostenen el criteri que és millor que en faci, ja que del contrari els blats avançarien massa.

— Va rematant-se la collita d'olives.

Aquest any ha estat ben escassa, degut principalment i gairebé exclusivament, a la persistent secada de l'estiu passat i de tot l'any, car els plantats no es pogueren assaonar en tots els dotze passats mesos.

L'oli de la collita va resultant de força bona qualitat, i les olives no donen ben malament.

— Per al vinent dia 13, té aquesta Alcaldia anunciada la visita a aquesta localitat de l'enginyer cap de la Secció Agronòmica de Lleida, senyor Francesc García de Cáceres, el qual ve a divulgar el tractament d'hivern en els arbres fruiters, per tal d'evitar diferents invasions parasitàries que, en desenrotllar-se, malmeten les collites dels nostres fruiterers.

Es de creure que els nostres pagesos i propietaris no es deixaran perdre l'oportunitat de rebre una bona lliçó, no la sola teòrica, sinó també pràctica, car el repetit enginyer, per mitjà de personal a les seves ordres portarà a terme diferents tractaments a presència dels agricultors que vulguin presenciar-los.

— La Societat recreativa La Barretina, amb motiu de fi d'any ha presentat al públic els seus balanços. Per aquests ens assabentem que el total de consumicions servides puja al nombre de 97.290, de les quals, 59.552 són exclusivament de cafès.

El benefici líquid assolit per aquesta entitat agramuntesa durant l'any passat, puja pessetes 9.705'30, i el seu deute inicial de construcció de local i mobiliari, quedà reduït en 31 de desembre passat a 46.860'20 pessetes.

Aquesta mateixa entitat ha renovat la seva Junta directiva, la qual ha quedat constituïda de la següent manera:

President, Joan Carrera Terrer; vice-president, Josep Nadal Valls; secretari, Josep Valls Masses; vice-secretari, Antoni Miralles Cots; tresorer, Domènec Cucurull Ganyet; comptador, Francesc Trepat Guasch, i vocals: Fortunat Sanó Segalà, Pau Vescomte Pintor, Joan Carulla Prats, Jaume Roz Vicente i Joan Solà Soler.

En realitat manca un vocal, degut a la renúncia del càrrec fets per Joan Viladot Puig, que fou acceptada.

També presentà la renúncia Pau Vescomte Pintor, que li ha estat desestimada.

— El F. C. Agramunt, el qual es debat en els partits de Campionat del Grup B, Secció de Cervera, està presumint una puntuació cobejable, passant davant de tots els seus contrincants d'un grapat de punts, car en tota la lluita només ha perdut un partit i n'ha empatat un altre.

Es dóna per descomptat el triomf dels agramuntesos com a resultat del Campionat.

Ho voldríem així per a glòria dels nostres equipiers.

— Com a conseqüència de tot un especial estat de coses ocorregudes en aquesta vila, ha presentat la dimissió del càrrec de primer tinent d'alcalde del nostre Ajuntament el senyor Marian Ribera Oromí.

No sabem que s'hagi cobert la vacant.

Sabem, sí, que la causada per dimissió del segon tinent, senyor Jaume Marquilles Mallol, ha estat coberta pel senyor Josep Bragat Guau, propietari d'aquesta localitat.

El cel polític local no està pas encara ben lliure de nuvolositats, i hom preveu nous esdeveniments en termini curt.

De tant en tant, fins sona algun nom com a possible successor del senyor García en la cadira presidencial del nostre Consistori.

Anirem anotant, en la nostra tasca d'espectadors, tot el que sigui digne de transportar als nostres lectors.

— En la nostra parroquial església ha rebut les aigües del Sant Baptisme el primer fill varó del senyor notari d'aquesta vila, bon amic nostre, N'Antoni Clavera. Se li posà el mateix nom que ostenta el seu pare.

Fou padrí del petit el seu avi patern, En Simon Clavera, notari de Lleida, i padrina la senyoreta Elvira Esteve, germana de la mare del nou nat.

Sabem com estan de contents els senyors Clavera-Esteve per haver vingut el nebot a formar, amb la seva menudeta germana, una angelical parella alegradora tothora de la llar dels venturosos pares, els quals són pregats de rebre amb aquestes lletres el testimoni de la nostra més coral enhorabona.

SANT FELIU DE GUIXOLS

Sardanes :: El port :: Registre civil :: Teatrals

El dia de Cap d'Any, al migdia i a la tarda varen tenir lloc al Passeig, davant del local dels Amics, sengles concerts sardanístics.

La cobla executant era Joventut Artística, que dirigeix Agustí Figueres.

— ¿Sap alguna cosa l'autoritat municipal referent a qui foren els autors de l'arrancament de bancs públics del Passeig i Rambla de Pi i Margall, la revetlla de Nadal?

Pagaria la pena de posar en assumptes d'aquesta naturalesa, que tan poc parlen a favor de la cultura vilatana, tota l'energia i l'interès necessaris per a descobrir els autors d'actes tan noqualificables, per tal de castigar-los d'una manera ben exemplar.

Volem creure que si les autoritats s'empenyessin en descobrir els delinqüents, fets d'aquesta naturalesa no es repetirien mai més.

— Durant el passat mes de desembre, ancoraren en el nostre port:

Vapors: "Vilafranca" (dues vegades), "Lanford", "Cabo Sacratif", "La Guàrdia", "Cabo Cervera", espanyols; "Sapinero", "Exbrook", "Cardonia", "Expresa", nord-americans; "Pinto", "Castelar", "Pacheco", "Colón", anglesos; "Waring", "Portugal", belga; "Sirecusa", alemany.

Veleres: "P. y C.", "Comercio" (quatre vegades), "Amparo Ferrer", "Amalia", "Gernando Gasset", "Paulita", "Felix Martí", espanyols; "Carlo", italià.

Total d'embarcacions, 28.

— La Permanent ha acordat vendre per 3.500 pessetes, a Bonaventura Juyà Alberni, la casa número 13 del carrer de Sant Pere, propietat de l'Hospital i deixada en testament a aquest per Salvador Vidal Largache.

— Per reial ordre s'han concedit els següents permisos a veïns de la nostra ciutat:

A Ramon de Llobet de Pastors, per a instal·lar un laboratori per elaborar-hi especialitats farmacèutiques.

A Benet Gaard Vilà, per a instal·lar en la seva fàbrica de taps dues màquines de garlopa per a fabricar taps massissos i una altra màquina per a fer taps a l'esmeril.

Des del dia 11 al 31 de desembre de 1929, s'han efectuat al Registre civil les següents inscripcions:

Naixements. — Enrica Pubill Patrach, Josefa Morató Berga, Pau Loubat Vidal, Rosa Berga Planells, Pere Gironella Ponç, Rosa Ibarz Solves, Maria Taverner Vinyoles, Teresa Oller Balló, Maria Soriano López, Josep Valls Reig.

Defuncions.—Joaquim Mauri Costa, de 75 anys, viduu; Josep Gener Bosch, 74, casat; Eustaqui Bascó Bidó, 10; Teresa Mas Boada, 16, soltera; Narcís Sastre Casadesús, 53, casat; Marian Clara Codolà, 88, vidu; Concepció Calvet Ferrer, 80, vídua; Josefa Recasen Sisa, 23, casada; Elias Bofill Barceló, 62, casat; Amèlia Audet Vinyes, 27, soltera; Joan Sagrelles Pastor, 56, casat; Teresa Vidal Pirroig, 91, vídua; Concepció Calçada Bosch, 90, vídua; Rosa Macaya Torrent, 80, vídua; Josep Rigau Isern, 88, vidu; Maria Esteve Mallol, 79, vídua; Florencí Martí Reixach, 75, casat; Carme Massana Iglésies, 26, casada.

Matrimonis. — Màxim Costa Morera amb Carme Campderà Reyné; Lluís Mas Quintana amb Cristina Guitart Perelló; Feliu Ricard Morell amb Josefa Santana Pujol; Josep Arxer Duran amb Irene Ribes Romanich; Sebastià Malagelada Sala amb Angela Quintana Radolà; Josep Coll Pagès amb Concepció Elfión Mestres; Jaume Riera Soler amb Joana Simon Barroso.

Resum del mes.—23 defuncions, 13 naixements, 12 matrimonis.

Resum de l'any.—173 defuncions, 111 naixements, 79 matrimonis.

— L'Agrupació Romea ha vist coronat el seu esforç persistent omplint dilluns a la nit el Teatre Novetats de gom a gom.

Es veritat que els aficionats que la integren no hi havien planyut l'amaniment. Per a aquesta vetllada mobilitzaren tots els elements: una obra excellent d'Ignasi Iglésies; estrena d'un sainet líric d'autors locals; debut d'una tiple guixolenca; presentació d'un estol de noies boniques; col·laboració del chor Nova Gesòria; augment inusitat d'orquestra, i, sobretot, un valvé de propaganda tan ben dosificada, que l'hauria cobejada la mateixa Josephine Baker.

El resultat positiu de tota aquesta concomitància artística, fou el que lògicament esperaven els elements organitzadors, i que, val a dir-ho, es mereixien.

Primerament posaren en escena l'obra en tres actes, del malaguanyat Iglésies, "En Joan dels miracles".

S'alça la cortina, i ens trobem que l'Escrivà s'ha fet "curandero" i En Plaja, que aquesta nit és el seu germà, "herbolari".

L'acció passa en un poble muntanyenc, i els dos germans, explotant la ignorància d'aquella senzilla gent, amb potingues, herbes, untures i agulles miraculoses, fan un pou de moneda.

La cosa va molt bé fins que torna l'Iglesias, fill de l'Escrivà. Aquest ha tingut la mala pensada de deixar estudiar el noi per metge. El fill, com és natural, voldria esmenar tot el mal que ha fet el seu pare exercint il·legalment l'art de curar: La ciència i la consciència lliuren forta batalla. Serà inútil que el metge lluiti dignament i amb fe d'iluminat. El seu despatx es veu desert; els malalts no hi tenen confiança: reclamen En Joan dels miracles.

Aquest, que s'empra sense exercir, atiat pel seu amor propi d'home considerat; demanat pels malalts; aconsellat pel seu interessat germà, dóna a entendre al seu fill que ha d'anar-se'n a exercir la carrera en un altre poble, puix que en el propi únicament l'esperen la soledat i la misèria.

La sala deserta de l'Iglesias, torna a omplir-se tantost l'Escrivà reprèn el seu "curandera".

La croada del doctor novell conta aquells pobres orbs, sedevinents una lluita desigual. El metge se n'anirà i deixarà el llop al "curandero" intrès.

La Pilar Casanova estigué molt justa, molt aplomada; l'Angeleta Feliu, cada dia està millor; ha de deixar, però, ella que sap moure's amb desimboltura, aquell aire mig temorenc i al monoritme en expressar-se. La Mercè Sitges, també ha d'esmenar-se en aquest sentit; ha de presentar-se un xic més tivada i tenir cura de donar a les paraules el to que requereixen.

Iglesias, Plaja, Escrivà i J. Jacomet, feia una actors professionals.

M. Jacomet, aficionat ben simpàtic i estudiós, tingué, principalment durant l'acte segon, moments feliçissims i es féu merescudament ovacionar.

Pecaríem d'insincers si no recalcàvem que el conjunt de companyia, ben acceptable certament, va ésser sorollosament aplaudit a cada final d'acte.

En segon terme va estrenar-se el sainet líric de Francesc Masferrer i Josep M. Vilà, "Per una clavellina".

El llibre, més que un sainet de costums, és un seguit d'escenes de carrer, unides per una ben convencional connexió. No creiem que Masferrer hagi volgut fer cap obra transcendental; ans encara ens decantem a creure que s'ha limitat a escriure unes escenes discretes, en les quals abundessin situacions musicals per a lluïment del compositor. En aquest sentit ha aconseguit planerament el seu propòsit. Nosaltres hauríem preferit un llibre de qualitat, de més incontingudes cobejances. Tal com ara està resolta l'obra, la desigualtat entre lletra i música és manifesta, puix la part lírica sobrepuja en molt el llibre. Dit això, tot el que precedeix sense ànim de molestar ningú.

Josep M. Vilà ha escrit un "libretto" robust, pie, ben orquestral, que ja des del primer trobem davant d'una partitura seriosa, feta a consciència. La "cançó de la clavellina" és fresca, d'un sentimentalisme contingut, i, sobretot, molt inspirada.

En la seva interpretació, la senyoreta Mercè Sitges aprofità bé el moment per a demostrar-nos les possibilitats de la seva veu fina i agradable.

A instàncies del públic, la cançó fou repetida i la intèrpret ovacionada.

En Jacomet (fill), i l'Angeleta Feliu interpretaren, amb molta gràcia, el duetto còmic, que hagueren de repetir.

El "fox-trot", digne de popularitzar-se en els discos de marca, va ésser cantat amb entusiasme i repetit, també, per les senyoretes A. i R. Feliu, P. Sitges, Pedrós, L. Padrosa, P. Colomer, A. Llavina i V. Saguer.

Entre els actors, cal no recalcar noms: tots compliren com a bons.

La Pilar Casanova, estupendament bé, feta una gran, una colossal actriu.

Cooperaren al bon èxit del "brindis" i de l'"americana" concertant, a més dels elements esmentats, el senyor J. Jacomet, en la part de tenor, i la massa choral, ben escollida i disciplinada, de l'entitat Nova Gesòria.

Dirigí l'obra En Josep Maria Vilà.

L'orquestra, ben obedient a la seva batuta, es mostrà molt voluntariosa, ajudant a l'èxit del seu jove director.

En resum: una vetllada triomfal per als autors i per a la treballadora i simpàtica Agrupació Romea.

Darrera hora

DE BARCELONA

HOME MORT

Ahir, a la carretera de Mataró, va trobar-se un home mort. Presentava tenir uns trenta-cinc anys i anava pobrement vestit. No va poder ésser identificat.

ATROPELLAMENT

Al dispensari d'Hostafrancs va ésser auxiliat, ahir al vespre, Manuel Arnau Serra, de 24 anys, el qual presentava diverses ferides de pronòstic reservat. Les hi produí un auto, en atropellar-lo, al carrer de Sans.

DE MADRID

TOPADA DE TRENS

L'EXPRES D'ANDALUSIA TOPA AMB UN TREN DE CARREGA A SANTA CRUZ DE MUDELA

Madrid, 6. — A primera hora de la matinada ha començat a circular per Madrid la notícia que s'havia produït un accident ferroviari a l'estació de Santa Cruz de Mudela.

Com sigui que havia de coincidir en aquesta estació el as del tren reial, la notícia ha produït més sensació.

Prop de les dues de la matinada s'ha rebut un telegrama de la Inspecció de l'estació d'Alcàzar de San Juan en el qual es donen els detalls següents:

A la sortida de l'estació de Mudela l'exprés Sevilla-Barcelona, amb pas per València, núm. 4091, i el mercaderies núm. 1406, han topat. El mercaderies anava remolcat per dues màquines. La topada ha estat molt violenta, fins al punt que la locomotora del tren exprés i les altres dues del tren de mercaderies han quedat destroçades i empotrades. El furgó ha sofert també grans desperfectes, així com el furgó ambulància de correus. Igualment el cotxe restaurant del tren exprés ha quedat fet astelles.

Sembla que l'accident ha obeït a una equivocació d'agulles. El tren de mercaderies estava esperant a l'estació de Santa Cruz de Mudela el pas de l'exprés de Sevilla, i aquest ha anat a topar amb el mercaderies, a gran velocitat, a conseqüència de l'altada canvi d'agulles.

Ha resultat mort el cap del menjador del cotxe restaurant, Angel Vega. Estan greument ferits el cuiner Llorenç Latorre i el mosso de menjador Manuel Barceguin. Sofreixen ferides menys greus el maquinista del mercaderies Francesc Nieto i el fogainer Moreno. També han resultat ferits els mossos de l'exprés Bernard Rivas, Aquili Carballo, Marcel·lí Sánchez, Feliu Marugades i un altre mosso anomenat Gay.

Hi ha ferits igualment el viatger de l'exprés Antoni Calvo i un altre individu, súbdit alemany, el nom del qual s'ignora.

El cotxe-correu ha sofert grans desperfectes i els tres funcionaris que hi anaven han resultat amb contusions. Degut a això ha calgut substituir-los per tres companys de l'estació d'Alcàzar de San Juan.

Immediatament ha arribat al lloc de l'accident una brigada d'obrers tramesa amb tota urgència, puix que precisament per aquell lloc havia de passar el tren que conduïa el rei, com, efectivament, passà al cap de poca estona, sense novetat. El continua el seu viatge, sense cap més contratemps.

Els obrers treballen activament per a deixar lliure la via, la qual cosa es creu que quedarà feta a les cinc de la matinada.

HOMENATGE A CONCEPCIÓ ARENAL

Ferrol, 6. — Ahir se celebrà l'homenatge a Concepció Arenal.

Una manifestació cívica recorregué els carrers.

Hi assistiren les autoritats i nombroses representacions.

Fou descoberta una làpida commemorativa i es pronunciaren discursos alusius.

Després, al teatre Jofre, se celebrà una vetllada d'homenatge.

A l'escenari havia estat col·locat un bust de Concepció Arenal.

Foren obsequiats amb dinar extraordinari els pobres i els presos.

L'ORFEÓ DONOSTIARRA

Sant Sebastià, 6. — S'ha encarregat interinament de la Direcció de l'Orfeó Donostiarra el mestre Solozabal.

Dimarts vinent començaran els assaigs per tal de preparar la campanya artística de primavera.

"LA NACIÓN" PROSPERA

Madrid, 6. — "La Nación" d'aquest vespre anuncia per al vinent dia 15 la transformació del seu format, el qual quedarà reduït, per bé que augmentat fins a vint-i-quatre pàgines.

Augmentarà també els serveis informatius i el nombre dels col·laboradors.

EL BUDAPEST EMPATA AMB EL SEVILLA

Sevilla, 6. — A l'Estadi de l'Exposició han jugat el Budapest B. C., campió amateur d'Hongria, i el Sevilla F. C.

A la meitat del primer temps s'anul·la un gol als hongaresos per un manoament comès.

En aquest temps els sevillans s'apuntaren un gol, i en el segon temps els estrangers marcaren un altre gol.

El partit s'ha acabat amb l'empat a un gol.

El partit no ha ofert gaire interès.

UN CRIM

València, 6. — Anit passada, en una taverna immediata a Monteolivete passà la tarda, com de costum, jugant amb els seus amics, Baptista Muller.

A les vuit del vespre entrà a l'establiment un venedor ambulant, d'antecedents no gaire clars, anomenat Joan González Olmos. Begué unes quantes copes i sortí. Poca estona després sortí també Bautista, i tot seguit s'oïren crits d'auxili.

Els concurrents a la taverna sortiren i trobaren Baptista estès a terra enmig d'un bassal de sang.

A la casa de socors de Ruzafa morí. Presentava una ferida d'estilet que li seccionava la femoral.

Joan fou trobat en una barraca. Negà que fos autor del crim.

Sembla que el mòbil del crim fou el robatori, ja que els protagonistes no es coneixien ni discutiren en la taverna.

Escorcollada la roba de la víctima, s'adverté la desaparició de la cartera.

Joan González ha ingressat a la presó.

UN ATAC DE FOLLIA

Tetuan, 6. — Al "poblat" de Jemis de la cabila d'Anghera, ha passat una tragèdia de la qual ha estat víctima un pobre home.

Es feien a l'esmentat mercat unes obres en les quals treballava Josep Ramos Guerrero, de 40 anys, i set obrers més.

De sobte Josep fou escomès per un atac de follia i amb una navalla i un punxó intentà agredir els companys.

Aquests fugiren esverats i es refugiaren en la barraca on es guarden les eines.

El boig marxà darrera d'ells i esbotsà la porta. Aleshores els obrers fugiren camp enllà.

Dintre la barraca restà solament el capatàs Esteve Castello, el qual, per tal d'esverar el boig, engegà un tret enlaire.

L'alienat, en lloc d'espantar-se, encara s'enfurismà més i s'entaulà entre tots dos una lluita a mort, a conseqüència de la qual ambdós caigueren a terra, i quan el boig anava a enfonsar el ganivet al cos de la seva víctima, el capatàs aconseguí engatjar la seva pistola i matà el pobre boig.

El jutge, avisat tot seguit, es presentà al lloc del succés i ordenà l'alçament del cadàver.

El fet ha produït una gran impressió entre els companys del mort. El capatàs es troba molt abatut i lamenta el dolorós succés.

S'INAUGURA L'ESTADI DE MELILLA

Melilla, 6. — S'ha inaugurat l'Estadi d'aquesta capital en mig d'una pluja persistent. Malgrat tot hi ha assistit molt de públic.

Han jugat el Racing de Madrid i el Melilla F. C. Ha guanyat el primer per sis a un.

LA VENDA DE JOGUINES A MADRID

Madrid, 6. — Els càlculs fets relatius a la quantitat de joguines venudes ahir i avui, donen una xifra superior a un milió i mig de pessetes. Les vendes han continuat avui fins a dos quarts de dues de la tarda.

DE L'ESTRANGER

NOTÍCIA DESMENTIDA

París, 6. — L'enviat especial de l'Agència Havas a La Haia, diu que, segons notícies d'Amsterdam, el senyor Mussolini havia telegrafiat a la delegació italiana protestant contra el nomenament del senyor Loucheur per a la presidència de la Comissió de reparacions orientals i contra el predomini dels representants francesos en diferents organismes, a La Haia i a Ginebra.

La delegació italiana ha assabentat el senyor Loucheur que la notícia estava mancada de fonament i l'ha felicitat pel seu nomenament per a la presidència de la dita Comissió de Reparacions orientals. — Fabra.

EL CASAMENT DEL PRÍNCEP HEREU D'ITÀLIA

Roma, 6. — El Rei, la Reina i el Príncep hereu han rebut, al Quirinal, els representants de la Cambra, del Senat i del Gran Consell Feixista, amb motiu del casament de la princesa Maria Josep amb el príncep Humbert.

El Rei ha contestat a cada una de les delegacions agraïnt llurs homenatges i assegurant, una vegada més, la voluntat de la casa de Savoia de seguir col·laborant per la prosperitat del poble italià. — Fabra.

Roma, 6. — El rei de Bèlgica, acompanyat pel duc de Brabant i el comte de Flandes, estigué ahir al Panteó, on diposità una corona a la tomba dels reis d'Itàlia i després en diposità una altra a la tomba del soldat desconegut.

Les tropes reteren honors al Sobirà i als seus fills, els quals foren objecte de grans aclamacions de part del públic. — Fabra.

LA PRODUCCIÓ A RÚSSIA

Moscou, 6. — L'Agència Tass anuncia que el Consell de cape del treball s'ha manifestat satisfet en conjunt de la producció aconseguida, d'acord amb el programa descabdellat durant els mesos d'octubre i novembre. Ha fet algunes reserves en el que fa referència ales indústries metal·lúrgiques i del carbó.—Fabra.

DESCARRILAMENT

Xenitra, 6. — Notícies arribades a darrera hora anuncien que un tren de viatgers ha sofert un seriós accidant, en el Departament de Constantina.

Per causes que fins ara es desconeixen, la locomotriu descarrilà i arrossegà un vagó postal i dos de viatgers, els quals caigueren per un terraplè.

Hom creu que hi ha nombroses víctimes, però fins ara no hi ha detalls.

L'EXPORTACIÓ DE VI GREC A FRANÇA

Atenes, 6. — La votació pel Parlament francès de la llei prohibint la barreja de vins amb caldós estrangers ha produït gran emoció.

Als centres vitivinícoles grecs es diu que aquesta mesura equival a l'exclosió dels vins hellens del mercat francès, car sols s'importaven per a realitzar la dita barreja.

Els centres interessats han protestat davant el Govern demanant la seva intervenció prop del Govern francès.

Tots els diaris comenten el fet, i senyalen el gran perill que representa la tal mesura per a l'exportació de vins grecs. — Fabra.

ELS ESPORTS

PILOTA BASCA

En les finals del torneig amateur queden vencedors Navarra, Guipúscoa i Catalunya

A la canxa del Frontó del Principal Palace varen disputar-se diumenge les finals en les especialitats de pilota a remonte i a pala, en el concurs organitzat per l'Exposició de Barcelona.

A remonte es presentà la parella de Navarra, Lusarreta i Huarte, vermella, contra Arrieta i Danborenea, representants de Guipúscoa, amb color blau.

Va ésser aquesta una de les millors finals d'aquest torneig, pel joc de conjunt i per l'interès posat en la lluita pels contendents. Un regular avantatge aconseguit pels vermells en els primers punts va ésser a mig partit anullat pels contraris, que aconseguiren igualar a 26 i fins i tot tombar el partit. Novament empatats a 39, 43 i 45, es decidí la victòria pels navarresos per 50 a 46. Merescut triomf pel joc de conjunt emprat per la parella, la qual jugà més compenetrada que la contrària. En aquesta es veié millor joc per part del sagner que pel davanter.

En la final a pala guanyà Guipúscoa per 50 a 42, representada per la parella Oyarzàbal-Balda, blaus, contra els vermells Belausteguigoitia-Garagorri, de Biscaia. A la parella vencedora no poguérem veure-hi la fogositat d'altres vegades, no sabem si per estar baixa de joc o bé si el fet de trobar-se davant d'una parella menys forta els estalvià el treball d'emprar-se a fons. El cas és que enyoràrem aquella forta pegada de Balda, que hem presenciat en altres ocasions. La parella de Biscaia no fou tal parella, puix que Belauste sortí en substitució d'un altre, i així tot el pes del partit el portà Garagorri, la qual cosa li donà ocasió de lluir-se, tot demostrant les seves facultats, ja que aconseguí mantenir el marcador molt igualat fins al punt 32, en què avançaren definitivament els contraris.

AL FRONTO NOVETATS

Ahir, a la canxa del carrer de les Corts Catalanes, varen jugar-se els dos partits finals del torneig, que es veieren molt concorreguts.

En l'especialitat a mà, Guipúscoa presentava a Múgica-Echenique, faixats de vermell, els quals foren oposats a la parella Hormaza-Cincunegui, de Biscaia, amb color blau. Malgrat que els guipuscoans guanyaren per 22 a 14, no fou obstacle aquesta notable diferència perquè es veiés un partit molt pilotejat, pròdig en jugades boniques, portades per la resistència oposada pels vençuts, davant la superioritat manifesta dels contraris.

El darrer partit que es jugà fou la final a "cesta punta", entre Llopard-Steegmann, vermells, de Catalunya, i els guipuscoans Lizàrraga-Sagarna, blaus. Després de la primera desena, molt igualada, ja va veure's que el partit acabaria favorable als nostres representants, els quals saberen mantenir un lleuger avantatge tot el temps, llevat d'una petita revifalla dels blaus que produí un escadusser empat a 29, i així els vermells eixiren victoriosos per 50 a 41.

El conjunt del partit va ésser de poca qualitat, i en les jugades individuals el millor Sagarna, el qual va ésser llàstima que no anés acompanyat d'un millor davanter, ja que Lizàrraga, molt jove encara, no està a l'alçària d'un partit d'aquesta importància, i només pogué demostrar que posseeix condicions per a l'esdevenidor. Així, les bones jugades, els bonics rebots i pilotes collocades de Sagarna no tingueren altra eficàcia que minvar la desfeta.

Els nostres tingueren moments de tot. Llopard, molt afortunat en alguns punts que aconseguí de sortida, pecà de practicar massa el mateix joc, sempre pilotes al darrera, quan creiem que tingué millor ocasió per a les rematades i alguna deixada, i així el guany hauria estat superior. El seu company Steegmann, sense que tingués un dels millors dies, en general superà el seu davanter, i així pogueren vèncer els contraris, que, com ja hem esmentat, no oposaren pas una forta resistència.

Per començament de matinal es jugà un partit a pala, entre Ubarrechena-Garagorri, vermells, i Sàinz-Larrinaga, blaus. El primer i el darrer de Catalunya, i els altres dos de Biscaia. La competició resultà bonica i va ésser molt disputada, i guanyaren els primers per 40 a 34.

BLANC

FRONTO NOVETATS

Ramos i Berrondo II (vermells) contra Guruceaga i Ugalde (blaus)

Aquest partit tenia interès per poder-se formar idea de la forma actual de Guruceaga. Ara que, al nostre entendre, tenint en còmpte el joc que actualment desplega la parella vermella, la prova era massa dura. No és que vulguem restar mèrits a Guruceaga, que considerem com un jugador de primera fila i amb una quantitat d'amor propi del qual molts podrien prendre exemple. Però actualment creiem que la mateixa combinació hauria estat força més interessant amb davanters canviats. Del descadellament de la palestra poes comentaris es'n poden fer, ja que ànà de "calle", com diuen els "catedràtics", sense que en cap moment els blaus donessin la sensació de poder guanyar l'encontre. Sobresortiren les entrades, als primers quadros, de Ramos, qui gallejà d'aquell joc únic d'ell; la collocació de Berrondo i les sortides de Guruceaga, que li valgueren algun punt. Ugalde, impotent per contrarestar la rapidesa de Ramos, i una mica apàtic. La palestra fou guanyada pels vermells per 40 a 21.

OROMI

NAUTICA

LA REGATA D'OUTBOARDS, SUSPESA

La regata de bots amb motor exterior que havia organitzat el Club Nàutic, per a diumenge passat al matí, fou suspesa a causa del mal temps.

Sembla que es farà diumenge vinent.

VELA

REGATES COPA EOLO

El Club Marítim disputà diumenge passat al matí la segona prova de la regata d'Hispànies, Copa Eolo, prenent-hi part set yachts.

De sortida, l' "Avant" prengué el cap; però aviat fou passat pel "Maria del Remei", qui portà el cap fins a la meitat de la segona volta, que a la cenyida fou passat altre cop per l' "Avant" i el "Garbí", entaulant-se una ferma lluita i passant a segon el "Remei" a la adrrera volta, i acabant com segueix:

1.—"Avant", d'Agustí Fatjó, amb M. Marín, en 44'.

2.—"Maria del Remei", d'Albert D. Fittook, en 44' 9".

3.—"Garbí", d'E. Bertrand, per S. Ribes, en 44' 55".

4.—"Sense Por", de Josep M. Jansà, en 45'.

5.—"Maria del Carme", de Josep Freixa, en 46' 53".

6.—"Constance", de H. V. Hugo, en 46' 26".

7.—"Pipo", de M. Matheu, en 46' 50".

El senyor Manuel de la Sota novament conferenciant

El conegut sportman basc senyor Manuel de la Sota, que tant d'èxit tingué en la conferència del primer Cicle organitzat per la Federació Catalana de Futbol durant la darrera temporada, inaugurarà el dia 11 de l'actual, també a la Sala Mozart, el segon Cicle de Conferències de la Federació de Futbol. Al senyor Manuel de la Sota seguirà, segurament, el doctor Marañón.

El títol de la conferència del senyor Manuel de la Sota, que constarà de dues parts, és el següent:

"El sentido heroico del deporte"

Primera part: "Esto, muy poco, sé de amor, y esto, que es menos, sé de futbol".

On hom continua una conversa interrompuda. - Un conferenciant que encara no és un granuja. - El descobriment de Barcelona. - A una dama que fa una pregunta indiscreta se li contesta amb discreció. - L'antifeminisme d'un feminista. - Aquest pobret Don Joan. Els petits herois moderns. - Els brutals poetes del nostre segle. El mite de l'off-side. - Alguns despropòsits sobre l'àrbitre. - I què me'n dieu del còrner? - Petites vulgaritats futbolístiques. - Deportivismes inversemblants.

Segona part: "De como jugando unos niños se hicieron inmortales".

Parlant amb els esperits. - Un inventari diabòlic. - La illa dels designis màgics. - "A la sombra de los asombros que no asombran". - La lògica del més illògic dels mons. - Diversió heroica i diversió viciosa. - Dos herois moderns. - La diversió que no té ús de raó. - El missatge celestial de Lindbergh. - L'orgull impotent. - Els amors diminuts. - L'infant amb ales al cor. - Sobre alguns ceos que no són heroics. - Elogi del risc heroic. - Final.

Com sigui que l'anterior conferència del senyor Manuel de la Sota, celebrada l'any passat, constituí un èxit rotund, és segur que en la que ha de celebrar-se el dia 11 de l'actual, la Sala Mozart, s'omplirà de gom a gom, i hom prega a totes els Clubs de futbol i entitats deportives que com més aviat millor s'adrecin a la Federació Catalana de Futbol, Via Laietana, 47, sollicitant les invitacions.

BOXA

CRONICA DE LA SETMANA

A MANERA DE BALANÇ

L'escàndol de Marsella. - El match Paulino - Von Porat es disputarà el dia 10. - Els boxadors d'Amèrica en començar l'any

L'any 1929 ha estat pròdig en esdeveniments de tota mena, agradosos i desagradósos; brillants i mediòcres; encoratjadors i pessimistes. I això, ací i a fora; a Europa i a Amèrica.

Les pàgines més brillants de la boxa catalana han estat escrites durant l'any que ha finit per Josep Gironès i per Carles Flix, els quals guanyaren en memorables lluites contra Knut Larsen i Domenico Bernasconi, respectivament, els títols europeus de les categories ploma i gall. Els combats que determinaren llur elevació foren bells dels començament fins a la fi, ensems que demostratius del grau d'esplendor a què ha arribat el domini que els nostres boxadors posseeixen de la lluita amb els punys. Gironès, en batre Knut Larsen, dóna la nota culminant d'aquesta puixança esportiva. Sense desmentir la seva preponderant qualitat de "fighter", Gironès demostrà un assabentament remarcable en anullar gairebé sempre des del punt de vista tècnic, de l'esgrima del puny, el joc assenyadíssim i per tots conceptes merèixedor d'elogi del campió de Dinamarca. Gironès fou en aquest combat més que un home batallador i eficient, un boxador que acompli en el ring una de les més belles performances que registra la història de la nostra boxa. Carles Flix, al seu torn, en batre el campió d'Itàlia, Bernasconi, féu gala d'una intelligència poques vegades registrada en els anals de les nostres lluites pugilístiques; sabent el seu adversari perillosíssim pel seu "punch" de dreta va saber no solament anullar per mitjà d'esquives i blocatges aquest cop sinó assòlir en les represes finals de l'encontre un domini tan abassegador damunt del seu adversari que la seva victòria al final dels quinze rounds previstos no podia oferir el més petit dubte a ningú.

Gironès i Flix es preparen actualment per a noves lluites. El primer no ha tornat a boxar des de la seva elevació al Campionat. El segon, esdevingut challenger europeu al Campionat del món del pes gall, ha sofert una ensòpegada, que hom creu que no tindrà conseqüències desproporcionades, en resultar batut darrerament a París per Emili Pladner.

Un altre dels boxadors que s'ha fet remarcar enguany per les seves brillants actuacions ha estat Isidre Pérez, pes lleuger, al qual els organitzadors barcelonins semblen tenir interès a no afavorir poc ni molt per tal de facilitar-li una consagració definitiva. Pérez ens admirà dues vegades en els altres tants combats que efectuà darrerament al Nuevo Mundo; la primera, en guanyar en lluita contra Sans el campionat de Catalunya de la seva categoria, i la segona, en fer match nul, "vuit dies després", trobant-se en males condicions, amb el madrileny Moreno.

Per la resta Blanch, el pes mitjà de Gràcia, sembla acusar en finir l'any, sensibles progressos per més que la seva manera inelegant de boxar li ha de representar, si no aconsegueix corregir-se, un seriós obstacle.

Francesc Ros, és allà on era en començar l'any; si hem d'ésser sincers hem de fer constar respecte a aquest boxador que si representa un bon element, res permet avui d'esperar que se situí en el lloc a què semblava tenir dret.

En les categories mig fort i fort la boxa catalana ha continuat orfe de valors i sense que hom endevini per a un futur pròxim perspectives més afalagadores.

En els pesos mosca, Víctor Ferran es troba a Amèrica i gairebé n'hem perdut el rastre; els Vilanova, ex-amateur que no ha donat encara el que prometia, Jiménez, campió de Catalunya, i Mompó petit, podrien donar lloc a lluites interèssants entre els homes d'aquesta divisió si no fos el poc interès dels empresaris per un cantó i, per l'altre, la passivitat del públic en no demanar clarament allò que vol i és esportiu. Vilanova fa de tant en tant alguna aparició al ring. Quant a Mompó i Jiménez els suposem a hores d'ara completament desentrenats i fora de forma degut al temps que fa que no han trepitjat la lona.

En els pesos gall no es veu pas l'home que pugui un dia o altre substituir Carles Flix, car Güell i altres que militen en la categoria esmentada li són marcadament inferiors.

En el pes ploma Jim Terry, Torres i Micó, formen un tercet notable baldament cap dels tres pugui comparar-se a Josep Gironès. Jim Terry comença amb molta fuga però acusa en finir l'any, cert defalliment; cal de totes maneres esperar molt d'aquest boxador i de la seva constància; quant a possibilitats el considerem, malgrat tot, superior als altres dos.

En els pesos lleugers l'ex-amateur Sans comparteix a Catalunya amb Isidre Pérez els honors d'una remarcable excelència; tant de l'un com de l'altre es pot esperar que milloraran sensiblement en l'any que comença.

Aguilar en els pes welter es presenta com un boxador que pòt donar encara molt de si mateix. Hom nota en ell el mateix que en els ex-amateurs que l'any passat abraçaren al professionalisme, una manca d'habitud a les distàncies llàrgues que es va resolent cada dia en sentit favorable. El campió Ros no té res a témer que no sigui d'Ignasi Ara, el qual sembla decidit a no boxar a la Península.

Entre els pesos mitjà ja hem anomenat Blanch. El campió de Catalunya de la categoria és avui encara Lorenzo, el qual s'entrena en aquests moments per veure de recollir l'herència de Ricard Alís. La Federació Catalana ha designat Lorenzo com el català més qualificat al Campionat peninsular dels pesos mitjà.

Ni la Federació Catalana ni l'Espanyola, totes dues residents a Barcelona, han treballat amb l'encert suficient en l'any que ha finit per posar una mica d'ordre en l'atorgació dels títols professionals. La condescendència amb què han afavorit els organitzadors no ha estat aprofitada pels esmentats organismes en el sentit d'aconseguir dels dits organitzadors el petit sacrifici que suposaria posar en planta matchs de campionat conduents a aclarir diverses qüestions de superioritat que hi ha actualment pendents de resolució. Els organitzadors són avui els únics que guien el públic, sense que les Federacions intentin fer valer la seva influència prop dels esmentats per tal d'afavorir l'esport. Això és tant més de doldre quan de la política actual dels nostres organismes dirigents, la boxa en resulta més perjudicada que beneficiada.

El trust d'organitzadors que forma l'empresa del Palace, no obstant d'haver operat sense competència i amb excellents resultats financiers, no ha aconseguit "treure" en l'any que ha finit cap nou valor. Tampoc ha fet cap sacrifici durant tot l'any encaminat a l'esmentada finalitat. Ha tendit en general a llogar els boxadors de fora que ha pogut obtenir a bon preu i a presentar-los al públic com a grans campions. Els fracassos esportius a què això ha donat lloc no han privat al trust del creixent favor del públic, ço que vol dir que és aquest i no les Federacions i els organitzadors qui té la culpa de moltíssim del que passa. De totes maneres el públic cada dia afina més i no fóra estrany que un dia o altre donés un què sentir, com acaba de succeeir a Marsella.

La boxa va produir l'any passat un accident mortal a Madrid i un altre a Barcelona i, contra el que esperàvem, els metges de la Federació no han publicat cap estudi sobre el particular ni han desaconsellat públicament determinades pràctiques tolerades en el nostre ring en les quals podria trobar-se l'origen d'accidents com els que hem esmentat. Tot fou dit o insinuat per la premsa, per aquesta premsa que si de vegades sembla en gran part deixar-se convèncer deixar de donar, particularment a per les "insinuacions" dels interessats en el comerç pugilístic, no va Barcelona, una nota digna i desapassionada ensems que inspirada en els ideals humanitaris que aquells que més haurien de voler semblen tenir oblidats.

L'èxode de boxadors a Amèrica s'ha accentuat encara en l'any que ha finit. Hi tenim ara Ferran, Tejeiro, González, Barbens, Alís i Oroz. Dels dos primers en sabem molt poques notícies. Barbens i González, el primer al Brasil i el segon a Cuba, han mantingut dignament el nostre pavelló. Alís, després d'un combat a sis rounds del qual resultà vencedor per k. o., ha sofert un accident que li impedeix de boxar. Oroz, després de dues victòries damunt desconeguts, es disposa a enfrontar-se Baby Joe Gans, el vencedor d'Hilari Martínez.

La fugida dels esmentats Alís i Oroz a Amèrica fou un altre episodi lamentable del nostre pugilisme. La conducta evidentment reprovable del primer esmentat a la vetlla del seu combat amb Marcel Thil, provocà les ires de la Federació Espanyola, la qual el va desqualificar, el desposseí del títol de campió del pes mitjà i el condemnà a indemnitzar pecuniàriament Marcel Thil. Fet i fet l'activitat de la Federació només va servir per a exonerar els organitzadors del Palace de la deguda indemnització a Marcel Thil. Alís ha boxat i seguirà boxant als Estats Units i si algun dia torna i Marcel Thil li reclama el degut, l'Alís podrà dir que ell no es comprometé amb la seva signatura a boxar amb ell, requisit sense el qual i segons els acordi de la Federació Espanyola, un contracte no és vàlid. Les dues Federacions, Espanyola i Catalana, trepitgen avui amb referència a aquest afer un terreny falsi, i aquesta és segurament la causa que els impedeix d'extremar llur zel en contra dels dos fugitius. La conducta d'Alís i Oroz en marxar com marxàren és vituperable. Però, ¿com qualificar la de les dues Federacions, que basen greus sancions damunt un contracte que no és vàlid i que accepten implícitament, en fer-ho, que un sol individu pot ésser manager i organitzador alhora?

* * *

La nota més destacada de la passada setmana la donàren a Marsella, on el públic destruí i calà foc a les Arenes du Prado després dels combats Kid Francis-Geo Mack i Bonadura (germà de l'anterior) Treves. Els dos esmentats combats s'acabaren al segon round per k. o. dels boxadors citats a segon lloc. La causa de les ires del públic fou, segons es va sabent, ben diferent de la que hom va dir en principi. Segons sembla va precisant-se que els espectadors de la vetllada foren objecte d'un veritable frau per part dels organitzadors. Si es confirmen les noves que fins ara ens han arribat el boxador que fou acarat a Kid Francis, no fou Geo Mack, com estava anunciat i com proclamà l'speaker, sinó un negre americà que no té res a veure amb Geo Mack, el qual pertany a la raça blanca. L'atreviment dels organitzadors marsellesos en fer passar un negre per un blanc és quelcom d'inoït fins ara en matèria de suplantacions i que gairebé justifica les violentíssimes represàlies del públic.

Procurarem tenir al lector al corrent d'aquest tèrbol afer, del qual preguem als organitzadors de tot arreu que prenguin nota per allò que els pugui interessar.

* * *

El pròxim dia 10 d'aquest mes Paulino tornarà a boxar als Estats Units contra el noruec Von Porat, adversari al qual ja va batre fa temps i que ara torna a trobar en el seu camí. Si hom no tingués una idea més o menys aproximada de la situació actual de Paulino en relació al Campionat del món del pes fort, si hom no l'hagués trobat en aquests últims temps sistemàticament esborrat de les llistes dels "deu millors pesos forts" que han aparegut a Nord-Amèrica, l'anunci del pròxim combat bastaria a orientar-se sobre el particular. No trobant-se com no es troba Von Porat a la davantera dels pesos forts del món cal efectivament que Paulino hagi retrocedit bastant per tal que hom consideri una altra vegada com un adversari digne d'ell.

Ara bé, els canvis operats en l'"entourage" d'Uzcudun aquests dies i les noves que ha portat de Nord-Amèrica el seu íntim Just Oyarzàbal respecte a la seva forma aconsellen una prudent espera abans de formar una definitiva opinió respecte a allò que Paulino aconseguirà de positiu en el seu nou atac al Campionat mundial del pes fort. I això, baldament hom reconegui que cal ésser molt càndid per a creure tot allò que ha estat dit aquests dies en els diaris del nord de la Península per tal d'aconseguir un nou marge de confiança i de justificar tant com ha estat possible les darreres mediocres actuacions del boxador de Régil. Sigui com sigui, resulta una cosa clara que Paulino, mal dirigit des del primer dia que va boxar en públic, s'ha després completament del llast d'uns acòlits necius per a anar a parar a darrera hora a les mans de Guss Wilson, ex-manager de Tunney i de Benny Leonhart, un dels homes més ben reputats a Nord-Amèrica en el difícil art de dirigir boxadors.

Poc o gens és el que Guss Wilson pòt ensenyar ja de boxa a Uzcudun, però si és cert que la boxa americana és una comèdia, les principals fases de la qual es juguen entre bastidors, Wilson pot ésser per a Paulino un poderós auxiliar, particularment si, a l'inrevés dels Bertyl, Curley i Maier, no s'afanya massa a explotar comercialment el Basc.

El resultat del match del dia 10 ha d'indicar clarament les noves possibilitats d'Uzcudun, el qual, amb tot i no ésser un deixeble, sembla collocat avui en l'estima general en un pla inferior al que li correspon. L'esmentat resultat ha d'indicar igualment si el públic americà s'ha errat o no en considerar Uzcudun, pugilísticament, mort i enterrat.

* * *

Prenent per pauta un article aparegut recentment a la revista americana "Ring" tractarem ara d'establir la classificació esportiva dels boxadors que es troben a Nord-Amèrica en començar aquest any.

Max Schmeling i Jack Sharkey són els dos únics pesos forts que poden actualment ésser presos en consideració per a un Campionat del món. Hom classifica, a més a més, en primer rengle Von Porat, Griffits, Risko, Phil Scott, Paulino, Stribling. Quant a Godfrey, l'ésser negre li impedirà sempre de figurar a primer rengle.

Un combat entre Schmeling i Sharkey per al títol de Campió del món del pes fort, es considera que pot produir una recaptació mínima d'un milió de dòlars.

Campolo i Carnera no compten per ara i només poden servir de "sensacions momentànies", per a les quals la premsa fa una gran propaganda; no seria estrany que l'esmentada premsa deixés d'ocupar-se d'ells amb la mateixa pressa que n'ha començat a parlar a diari. Dempsey ha dit parlant de la categoria dels "gegants": "Com més grans són, més aviat es desinflen."

Ultra els pesos forts esmentats hi ha Jim Maloney i George Hoffman, homes que poden batre els Phil Scott i Risko. Loughran es refà de l'ensopegada que experimentà en resultar batut per Sharkey i hom creu que quan torni al ring es mostrarà millor que forcen dels esmentats.

En els peiños mig fort no hi ha actualment cap "as". Slaterry, recent vencedor de Rosebloom, ha de boxar amb Yale Okhun per a decidir l'adjudicació del títol mundial de la categoria actualment vacant com el dels pesos fort.

En els pesos mitjà, Mickey Walker ha demostrat que pot fer encara el pes, però ha anunciat que passarà enguany a la categoria superior. El belga René Dévos, l'americà Ace Hudkins i altres altres s'hauran de disputar enguany el campionat, que es troba, com els altres dos, vacant.

En els pesos welter el campionat pertany a Jackie Fields, que es troba en aquests moments amenaçat per Jimmy Mac Larnin.

La categoria dels welters juniors acaba d'ésser abolida, en el que afecta als campionats del món, pels dirigents de la boxa americana, el mateix que la dels lleuger juniors.

En els pesos lleuger Sammy Mandell és l'indiscutible Campió del món. Batut recentment per Mac Larnin, que pesava cinc quilos més que ell, Mandell, sembla avui netament superior als Canzoneri, Al Singer, Kid Berg, Billy Wallace, Kid Kaplan i Bruce Flowers, festejadors del campionat.

Battalino, campió dels pesos ploma, sembla que no aconseguirà conservar gaires mesos el campionat si és acarat als Kid Chocolate, Eart Mastro, Bud Taylor, La Barba i Tarleton, que l'estalonen.

En els pesos gall el campionat es troba vacant, segons uns, i en possessió del negre Al Brown, segons altres. En aquesta categoria hi ha boxadors notables tals com Bushy Graham, Teddy Baldock, Pete Santatol, Kid Francis, Gregorj Vidal, els quatre darrers europeus. Els americans no parlen de Flix ni de Pladner perquè no els coneixen.

En els pesos mosca Frankie Genaro és el campió seriosament amenaçat pel negre cubà Black Bill. Segueixen La Morte, Volgast, Huat (francès), i alguns altres.

El fet que hi hagi en l'actualitat quatre campionats del món vacants i el poc ferms que es troben en llurs llocs la majoria dels que ostenten els altres quatre campionats, són factors que indiquen que en l'any actual, si és que hom s'afanya a proveir les vacants i a posar en competició els títols ja atorgats, ha d'haver-hi canvis molt freqüents en els primers llocs del pugilisme americà. Hom nota, a més a més, que hi ha molt pocs boxadors clarament destacats i que mereixin el qualificatiu de super-campions.

CRITIAS

HILARI MARTINEZ ES BATUT PER K. O. EN CINC ROUNDS

Dissabte passat, a Buenos Aires, Hilari Martínez fou deixat k. o. en cinc rounds pel pes welter local Justo Suárez.

ISIDORO DEBUTA BRILLANTMENT A L'HAVANA

Dissabte, a l'Havana, debutà el boxador basc Isidoro Gartañaga, el qual, oposat al pes fort nord-americà Webb, obtingué una brillant victòria en knocaular el seu adversari a la primera represa d'un match contingut en deu.

PRIMO CARNERA NO ES AUTORITZAT A BOXAR A NOVA YORK CONTRA CARTER

La Federació de Boxa de l'Estat de Nova York acaba de refusar l'autorització d'organitzar un combat al Coliseum de Nova York entre Primo Carnera i Carter, negre de Chicago.

La Federació de Nova York no s'ha dignat fer coneixer els motius de la seva decisió.

NOTES PREGADES

DE LA VETLLADA TORRES - BENSA

EL PESATGE DELS BOXADORS

Avui, dimarts, a dos quarts de nou del vespre, tindrà lloc a la Federació Catalana de Boxa, Muntaner 17, entresol, el pesatge dels boxadors que prenen part a la vetllada que demà se celebrarà al Nou Món, a base del combat Torres-Bensa, i en la qual, ultra el torneig dels plomes, al límit dels 57 quilos, boxaran Diógenes contra Grifol, de Badalona, i Ortego contra Muñoz.

Els combats del torneig dels plomes són:

Català (vermell), del Barcelona, contra Hernández, blau), del Torrassone.

Albareda (vermell), del Box, contra Esplugues (blau), de la U. R. G.

Castilla (vermell), de l'Abella, contra Macià (blau), de la D. Tramviària.

Prades (vermell), del Firpo, contra Cuenca (blau), del Palace.

En aquest torneig, en el qual es disputarà una magnífica copa, oferta pel marquès de Vinent, ultra les primes que podran oferir els espectadors, als vencedors per k. o., se'ls concedirà un premi equivalent al 50 per 100 de la bossa que es disputin.

Torres, davant el combat que disputarà demà contra Bensa, per a classificar-se entre els púgils internacionals, es mostra molt animat. Hom creu que el seu entusiasme i sòlida preparació el faran sortir airós de la dura prova que per a ell representa el combat que demà lliurarà al notable campió francès.

NOTICIARI

La N. F. B. ha obert una enquesta per tal d'aclarir els incidents de Marsella.

Els àrbitres i delegats que assistiren a la reunió estan convençuts que l'adversari de Kid Francis no fou Geo Mack, sinó un suplantador.

El corresponsal de "L'Auto" a Marsella interrogà l'organitzador, Mr. Sol, al qual tothom considera responsable del succeït, però aquest, segons contractes que va exhibir, sembla haver deixat demostrat que en el cas d'haver existit la suplantació, motiu dels incidents i de l'escàndol, ell hauria estat la primera víctima.

Les sospites recaiuen ara damunt el manager de Kid Francis, el qual fou qui proposà el combat a Mr. Sol. El delegat de la Federació que assistí al pesatge demanà la llicència a Geo Mack, però aquest s'excusà per no portar-la al damunt; prometé trametre-la més tard. Al moment de pujar al ring, un altre delegat tornà a demanar la llicència, i Geo Mack va respondre que ja l'havia feta a mans del primer delegat que li havia demanada, el qual no es trobava en aquest moment a la sala.

Demà, a París, Kessler, campió de França dels pesos welter, boxarà contra l'anglès Jack Griffits.

FRONTO NOVETATS
Aquesta nit
TROCANO
contra
GOMEZ

Com pensa donar-se vida a l'Estadi abandonat?

"Deportes" d'ahir diu:

"El Estadio de Montjuich ha costado ocho millones y lleva trazas de resultar todavía más caro.

Dentro breves días pasará a ser propiedad de nuestra ciudad y como es lógico, de sus deportistas.

¿Podría decirnos qué programa piensa desarrollar en el mismo la "Confederación Esportiva de Catalunya" como entidad encargada de dirigir nuestro deporte?

Porque nos tememos que se quiera convertir el Estadio en una especie de monumento para asombro de payeses y justificación de cargos remunerados.

Y con el paso que se lleva, en vez de ocho, pronto serían diez y seis los millones que costaría el estadio... sin hablar del arreglo de su drenaje.

Que este ya es otro asunto."

Deixant a part que no coincidim en creure en l'eficàcia de la "Confederació" per a res de pràctic i perquè de fet aquesta entitat, purament nominal, està controlada per la mateixa persona que ha demostrat la seva perfecta inutilitat i ignorància al davant de la Comissió Esportiva de Montjuic, trobem molt raonat l'advertiment que fa el nostre col·lega sobre la necessitat d'enfocar la qüestió d'una manera pràctica, però sobretot digna, i per a treure'n el profit que l'esforç de la ciutat reclama.

Sobre aquest punt ja fa alguns dies que vàrem cridar l'atenció, i també el diari "Las Noticias" va sumar-s'hi.

EL TORNEIG DE LLIGUES

El Barcelona, vencedor de l'Athletic de Madrid, continua a la davantera d'aquest Concurs : El mal estat del camp de joc no ha permès celebrar el partit Espanyol - Europa

El Barcelona vencedor de l'Athletic de Madrid per quatre gols a dos

De la forma que s'aguantava el temps durant tot el matí de diumenge, hom prevela que a la fi volgués tombar-se contra els nostres aficionats per tal de desbaratar-los el més o menys atractiu programa que s'havien format per a la tarda davant els encontres anunciats.

Efectivament, poca estona abans de l'assenyalada per al començament dels partits començà la pluja torrencial que féu témer als que s'havien dirigit als camps que es quedarien sense partit. Al camp de Les Corts no fou així, puix que desafiant el temps, els equips sortiren al terreny de joc disposats a fer els possibles per a vèncer la dificultositat en què es trobava el camp.

Amb tot, cal reconèixer que per la pluja que calgué, el camp no estava pas en condicions que podríem dir-ne dolentes, puix si bé en començar l'encontre l'aigua hi era en gran quantitat, a mesura que la lluita avançava anava més o menys desapareixent a l'extrem que en gairebé tota la segona part, ben poca cosa es feia molestosa, naturalment a la vista dels espectadors.

COM VA DESCABDELL'AR-SE LA PARTIDA

Després del que deixem dit sobre les condicions en què es trobava el terreny de joc de Les Corts, hom comprendrà que el partit havia de descabdellar-se en mig d'una sèrie de dificultats per part dels jugadors, i més en aquest partit en el qual ambdós contendents es llançaren a gran tren la qual cosa quedava frustrada en quedar-se'ls la bala encallada en mig de l'aigua i era completament impossible de fer-la obeir.

Aquest inconvenient, com és natural, reportava que els equips no poguessin desplegar-se d'acord amb els desigs dels jugadors. Estem segurs que de no haver existit aquest handicap hauríem presenciat una partida admirable en tots sentits, puix que a més de notar un bon dia entre els elements barcelonistes, també observàrem que les qualitats de l'equip visitant no són despreciables.

La segona part d'aquest match, fou molt superior a la primera, puix que un xic més sec el terreny permetia als jugadors descabdellar un joc més vistós i enèrgic que posava ben sovint el perill davant els marcs.

Amb tot, cal convenir que el Barcelona va ésser gairebé sempre el més perillós damunt el terreny, puix que els atacs duts amb molta rapidesa, havien de produir una defensa desesperada del marc de l'Athlètic. Estem ben segurs que l'Athlètic en aquest partit, de no haver estat l'excellent actuació de Cabo i els dos defensers Conde i Olaso, hauria sortit del terreny amb una derrota més crescuda.

Ultra els jugadors esmentats per part de l'Athlètic com a únic valor de l'equip, cal que destriem de la resta pel seu joc acceptable, l'extrem esquerra Costa i el davanter centre Cela.

El Barcelona presentà una davantera la qual sobresortí d'una manera ben palpable de la resta de l'equip, per la seva intelligència i decisió. Amb tot, cal, però, que posem a primer lloc l'ala Sastre - Piera, que forní una actuació bona de debò. Arocha, al centre, amb la seva acostumada decisió mantingué sempre la bona disposició dels seus companys.

Els mitjos, començaren grisos, però a la segona part treballaren de valent, particularment Guzman al qual, però, observàrem encara en alguna ocasió el defecte de manca de precisió en lliurar les bales als davanters. La defensa, si bé a la primera part no donà el rendiment que hom n'esperava, a la segona es posaren bastant a to, particularment Saura. Llorenç no estigué al nivell de les seves anteriors actuacions.

COM ES MARCAREN ELS GOLS

La primera part, pels motius assenyalats més amunt, només és marcà un gol per banda.

El primer als 36 minuts se l'apuntà l'Athlètic i en fou autor Walter, en intentar repellir un xut de Costa. Aquest punt decepcionà molt, com és natural, als esputadors.

Mig minut abans d'acabar-se el primer temps vingué l'empat: Guzman xutà fort però la bala topà al pal superior del marc i rebé la bala Sastre el qual, sense pensar-s'hi rematà, i rebotà la pilota al pal per introduir-se al marc.

A la segona part el Barcelona començà amb una empenta fulminant i veiérem tot seguit un xut fortissim a distancia d'Arocha, que Cabo pogué detenir dificultosament.

Aquesta embranzida barcelonista no decaigué com ho demostra que als nou minuts s'hagués apuntat dos gols. El primer vingué als dos minuts d'un centré de Piera, que Bestit rematà amb el cap el gol, ahora que Sastre hi posava el seu pel que pogués ésser. Tres minuts després, en executar-se un còrner contra l'Athlètic, Piera deixà caure la bala sobre gol, però Sastre la hi torna.

Als 14 minuts, el Barcelona s'a- i aleshores Piera rematà el gol. puntà el quart mitjançant un centre procia de Piera que Bestit rematà a la xarxa.

Dos minuts més tard, Costa, de l'Athlètic, en executar un free-kik contra el Barcelona, apuntà el segon gol per aliseu equip.

La resta del partit, si bé fou molt mogut, cap nova variació donà al resultat apuntat.

Sota l'excellent arbitratge del senyor Stemborn els equips s'arrengleraren així:

Barcelona: Llorenç, Walter, Saura, Font, Guzman, Pedrol, Piera, Sastre, Arocha, Bestit i Perera.

Athlètic de Madrid: Cabo, Conde, Olaso, Santos, Ordoñez, Areaga, Lecube, Marin, Cela, Illera i Costa.

J. T. R.

El partit Espanyol-Europa es jugarà dijous?

Com és sabut, a causa del mal estat del camp de l'Espanyol va haver-se de suspendre el partit que havia de jugar aquest cercol amb l'Europa per dues vegades consecutives, o sigui diumenge i dilluns.

Segons sembla, hi ha acord entre els dos Clubs per tal que se celebri dijous; amb tot, ahir al vespre no se sabia res en definitiva.

Resultats d'altres partits

TORNEIG DE LLIGUES

Segona divisió

Ibèria - Valladolid, 3 - 3.
D. Coruña - Real Betis, 1 - 0.
R. Oviedo - D. Alavés, 0 - 1.
C. Leonesa - S. Gijón, 4 - 0.
Sevilla - R. Murcia, 6 - 1.

Tercera divisió

Primer grup:
No es jugaren partits.
Segon grup:
Sestao - Logroño, 1 - 0.
R. Valladolid - Baracaldo, 3 - 1.
Tercer grup:
No es jugaren partits.
Quart grup:
No es jugaren partits.
Sisè grup:
Gimnàstic - Llevant, 1 - 1.
Saguntino - Sporting, 6 - 0.
Setè grup:
Imperial - Hércules, 2 - 3.
Albacete - Cartagena, 4 - 1.

TROFEU

"LA NAU DELS ESPORTS"

Sant Andreu - Sanfeliu, 2 - 0.
Martinenc - Iluro, 1 - 0.
Sabadell - Terrassa, suspès.
Manresa - A. Obrera, suspès.

El Jupiter bat el Badalona per tres gols a dos

L'àrbitre senyor Cruella alineà de la següent manera els equips:

C. D. Júpiter: Manyer, Oro, Botella, Bosch, Callicó, Peiró, Pueyo, Barceló, Saló, Virgili i Guix.

F. C. Badalona: Ros, Borrás, Olm, Font, Querol, Sa[illegible], Castro, Forgues, Garriga i [illegible].

Comença la lluita amb una ràpida avançada del Júpiter, la qual és destèta per la defensa contrària.

Tot seguit un contraatac badaloní. En Forgues rebut una pilotada de Castro i aconseguex el primer gol per als seus al cap de tres minuts de començar el partit. Un altre atac dels blaus i una bona paradà de Manyer, amb ferma reacció jupiterenca que obliga a Ros a parar, però que obliga a veure's batut per Virgili, produint-se l'empat.

Aleshores els uns i els altres es llancen a atacs desesperats per tal de desfer aquest empat i un atac seguit de l'altre es produeix davant el gol badaloní el qual desbaratà el porter i el defensa, però amb tan poc encert que no allunyen el perill fins que Guix d'una mitja volta magistral assoleix el segon gol per als seus. El Badalona fa esforços inaudits per tal de poder batre a Manyer però no pot aconseguir-ho, ans al contrari, encara és Virgili qui pot millorar el tanteador amb el tercer i últim gol per al seu equip. Després d'aquest nou punt aconseguit pel Júpiter no es veu altre equip damunt l'herba del camp del Poble Nou que el propietari, ja que el Badalona sofreix tal desmoralització que no pot arribar a lligar cap jugada, la qual cosa fa que només veiem una defensa tancada badalonina i un atac a gol jupiterenc.

En començar la segona part, i amb una pluja a raig, fet que va intensificant-se a mesura que avança el temps, coaligada amb un fort vent de tant en tant, el Badalona sembla voler obtenir algun gol; tota vegada que se'ls veu treballar de valent i féu una arrencada que acaba a mans de Garriga.

Però amb tot el Júpiter no desdiu i també aprets, encara que degut a l'esforç del primer temps es vegi quelcom esgotat, i això fa que el Badalona forneixi formidables reaccions les quals s'estavellen davant la no menys formidable defensa Oro-Botella. Els moments de perill a la porta de Manyer són més freqüents que no pas a la de Ros, la qual cosa ocasiona un penalty per traveta a Castro en el moment que el gol era imminent. Tirada aquesta punició per Garriga, aconsegueix el segon gol per als seus quan mancaven tot just vuit minuts per acabar.

El Badalona domina i el Júpiter es defensa per tal d'evitar l'empat, cosa la qual assoleix per finir-se l'encontre amb l'aigua a bots i a barrals i amb una foscor que no deixava ni distingir els jugadors.

Pel Júpiter es distingiren Saló, que jugà molt bé; Manyer, Botella i Guix, sense desmerèixer el conjunt.

Pel Badalona: Ros, bé, encara que podia, al nostre entendre, fer molt més per evitar el tercer gol; la defensa, dolenta; els mitjos, compliren; de la davantera, Sangüesa, bé; Castro i Garriga, abusaren massa de la individualitat, i Forgues no ens donà mala sensació d'avant-centre; Redó, catastròfic.

L'àrbitre fou imparcial però ho féu bastant malament i deixà d'assenyalar moltes faltes, assenyalant-ne d'altres, que per comptes de perjudicar l'equip castigat, encara l'afavorí.

El públic, poc, avalotador i incorrecte.

O. P. F.

(Seguirà a la pàgina 11)

El Barcelona, en una segona part molt brillant, va batre l'Slavia de Praga per sis gols a tres

Els qui desafiant la inclemència del temps i sense por al vent i a l'aigua anaren ahir al camp de Les Corts, pogueren gaudir d'un partit memorable; més concretament, de la segona part d'un match que difícilment s'esborrarà de la seva memòria.

Car per bé que nosaltres mateixos escriviem dijous passat, arran de l'exhibició de l'equip txec: "Si Slavia a Les Corts no ens deixa entreveure gran cosa més que ahir a l'Estadi, veurem com el Barcelona se'n surt més airós", i per conseqüent la derrota de l'equip txec entrava de ple en el nostre càlcul de probabilitats; tampoc no podíem mai esperar-nos el redreçament, que en certs moments adquirí caràcter apoteòsic, d'aquell jovenca equip barcelonista.

Batut en arribar al descans per 3 a 1, el Barcelona aconseguí igualar el marcador i decantar-lo després a favor seu en una exhibició de joc sorprenent, memorable.

Els trenta - cinc minuts que durà el desbordament blau - grana foren tan impressionants que la gent estava com embadalida, no adonant-se que plovia ni de com era de fred l'aire. Allí els espectadors no tenien més que ulls per admirar i mans per aplaudir.

¿I com va produir-se aquest miracle de convertir la nevera de Les Corts en una caldera bullent, el vapor de la qual sortia dels pits de tots els espectadors?

Es produí per efecte d'aquesta paraula tan simple i tan lligada amb el futbol: JOVENTUT.

Joventut, que vol dir entusiasme, bona fe, resistència i sobretot amor propi.

¿Es pretendrà fer creure que els "foulds" dels txecs ahir no eren tan durs com els d'altres vegades? I no obstant, ja veiérem que mentre Castillo (corcat pel professionalisme més agut) havia d'arriar veles a mitja primera part i Sagi (senectud del professional) no resistia gaire temps, tots els altres aguantaven fort, sense protestes, sense caigudes truculents ni espasmes d'aquells que impressionen l'espectador, com ja estem massa habituals de veure en els "titolars". I les entrades que hagueren de resistir els Diego, Goiburu, Campabadal, Garcia, Perera no foren pas menys fortes ni menys dures que les que d'habitud prodiguen els equipiers txecs.

Al nostre entendre, tot el gran "misteri" del comportament de l'equip no es degué més que a aquella virtut, que observem que va esdevenint rara en els nostres primers equips, malgrat de les moltes esperances que en aquest sentit s'han donat.

Res: la Junta del F. C. Barcelona va fer malament de no aprofitar ahir la presència del doctor Asuero (qui és a la presidència) per a fer tocar el trigèmin dels seus veterans jugadors, i veure si d'aquesta manera es treien la son de sobre i els repeteixen sovint el partit d'ahir.

* * *

Entrant en un altre ordre de consideracions, direm que l'esclatant victòria del Barcelona ens va satisfer no solament perquè vingué a refrendar en absolut la impressió que dels txecs ja havíem escrit dijous passat, i l'encertar sempre afalaga, sinó perquè fou la rèplica adequada a aquell sector de públic que acollí la presència d'alguns dels jugadors del Barcelona amb xiulets.

Al nostre costat un espectador s'esgargamellava a declarar que se l'havia "estafat", perquè els preus eren per veure actuar un "primer equip" i no per fer jugar unes "criatures". (Textual.)

No ens fixàrem en el que deia després del partit, però a ben segur que aquell mateix senyor devia plorar d'enterriment i devia malparlar dels qui, segons ell, són el primer equip.

Però fins admetent que l'onze presentat ahir no hagués ultrapassat totes les esperances; fins suposant que realment haguessin estat batuts pels del Slavia, cal reaccionar contra aquestes absurdes actituds d'una part del públic, que amb una gran inconsciència priva tota direcció tècnica de formar jugadors.

Considerem un encert de la Directiva fer alternar els jugadors que "aspiren" o bé amb "probabilitats" en els partits de primera categoria, i fins estem per dir que amb equips com més forts millor. (El pobre diable del nostre vef deia que als txecs eren els "millors" d'Europa.) Comprenem que les temptatives en partits d'una certa responsabilitat, com són els de Campionat, han d'ésser fetes amb prudència. Però contra equips que el guanyar o perdre és cosa purament accidental, sempre optaríem per la "provatura" de jugadors.

La d'ahir va donar resultats sorprenents, inesperats, i, afanyem-nos a declarar-ho, difícilment igualables jugant contra teams d'aquest país.

I és que equips que desenrotllen un joc com és norma en el Slavia troben precisament en els nostres un camp molt a propòsit per a tota mena de filigranes. Els nostres jugadors feren joc ràpid i ras, i, naturalment, deixaren els txecs incapaços de seguir-los i de poder-los contrarestar.

Els resultats trigaren a sentir-se, se'ns dirà; però és que no hem de tenir compte del factor vent, que ahir era importantíssim? I la prova és que a la primera part els txecs aconseguiren dominar quelcom més i sobretot perforar la porta tres vegades, per una sola els d'ací. A la segona, que els barcelonistes tenien el vent a llur favor, endinsaren la bala cinc vegades, per cap els txecs.

Afegim que els cinc gols foren fets d'una manera mestra i deixaren perplexos els nostres visitants.

* * *

L'equip del Slavia estava integrat per:

Planicka, Zenjzek, Novak, Vodicka, Pleticha, Simperoky, Yoska, Vesphy, Svoboda, Puc i Kratochvil.

Com pot veure's, era sensiblement diferent, en les línies defensives, al dia de la selecció. Diguem també a honor d'ells, que tant el "keeper" com els defensers que jugaren a l'Estadi ens agradaren molt més, i fins no dubtem en dir que eren molt millors. L'excessiva lentitud dels d'ahir va perjudicar-los molt, sobretot per a desfer l'embranzida que portaven els nostres.

La línia mitjana, també dins aquestes marcades característiques de lentitud, foren no obstant més regulars, i els més... durs. Superior l'esquerre als altres.

La davantera fou desconcertant; començà amb una "fougue" enorme. En general tots els atacs que foren portats per l'esquerra esdevingueren més perillosos, destacant-se novament l'interior Puc com el més temible i el més efectiu de tots.

Dos dels tres gols foren obra seva, i el tercer va entrar-lo Yoska, l'extrem dreta.

* * *

El Barcelona arrenglerà: Llorenç, Zabalo, Saura, Font, Castillo (substituït per Arocha a mitja primera part), Diego, Goiburu, Campabadal, Arocha (després Perera i a la segona part Miquel García) i Perera (una estona del primer temps Sagi).

Tots els seus integrants feren el que van poder: a la primera part, un xic nerviosos per no arribar a contrarestar el pes dels txecs, ajudats pel vent; no es deixaren, però, desmoralitzar i llur reacció al segon temps fou emocionant.

Cal subratllar com els millors a Arocha (quina ingenuitat de mig centre llençant-se a partir-se el pit) i Goiburu, que ahir, per primera vegada, sentí aquelles ovacions de Les Corts que emboten els sentits i embriaguen d'entusiasme. Per primera vegada triomfà; esperem per a ell que totjust és al començament. També Diego va "destapar-se" i Perera fou consagrat definitivament com un equipier insubstituïble.

Els gols foren obra d'Arocha, Goiburu, Perera (2), Diego i Garcia.

Arbitrà Steimborn, amb encert, tenint en compte certs procediments d'alguns jugadors txecs i la ràpidesa amb què va jugar-se el match.

El públic, força nombrós, a despit del mal temps.

VICENTS BERNADES

Les grans [illegible] de l'atletisme

El XI Premi "Jean Bouin" va ésser guanyat per Reliegos, seguit de prop per Hernández

El Barcelona vencedor per equips, i Mesalles en la categoria dels juniors. El duel Reliegos - Hernández va donar un gran interès a la carrera, presenciada per milers d'espectadors. – Un èxit d'organització de "El Mundo Deportivo"

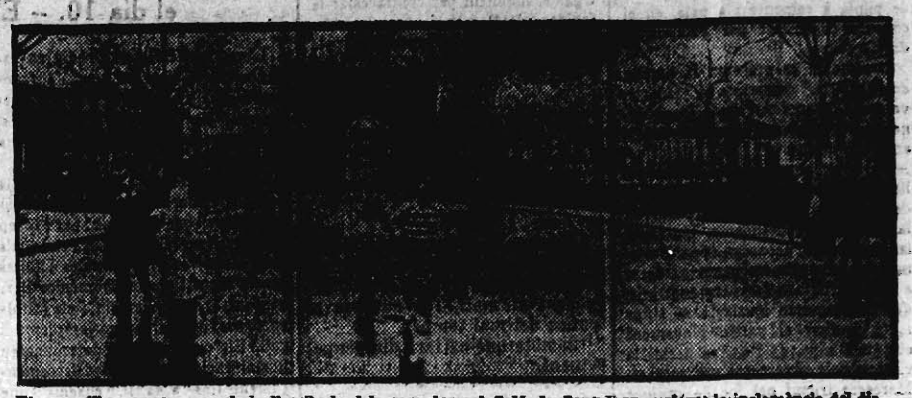

El magnífic aspecte que oferí l'arribada dels corredors al Saló de Sant Joan, malgrat la inclemència del dia

Diumenge tingué lloc l'onzena edició d'aquesta gran prova, la més espectacular de totes les que se celebren ací, i malgrat del temps poc favorable, pot ben dir-se que assolí un èxit francament digne d'esment.

Des del dia en què gràcies a la iniciativa d'uns quants periodistes esportius se celebrà aquesta prova, ja ha quedat com la més clàssica i popular de totes les nostres i fins dintre les més prestigioses que hom veu que se celebren arreu de la Península.

Enguany també han tingut cura de la seva organització els companys de "El Mundo Deportivo", i de llur tasca n'han sortit plenament triomfants, fidels guardadors de la tradició seguida des de que els que feien "L'Esport" tingueren la brillant gesta d'estatuir la cursa que hom pot dir ha arribat a constituir una seriosa preocupació de tots els nostres Clubs i atletes.

La gran falillitat perquè el nostre públic s'interessi per la prova és el circuit que des del primer dia ha servit de marc a la lluita entre els nostres millors corredors de fons.

Creiem que si el circuit clàssic es'l substituís per un altre qualsevol, la mort o almenys l'apaivagament del seu interès no es faria pas esperar.

Per això també són dignes de felicitació els amics de "El Mundo Deportivo" que han sabut salvar les serioses dificultats que darrerament s'havien presentat per poder-la celebrar.

LA BELLA LLUITA RELIEGOS-HERNANDEZ

Quan fa pocs dies comentàrem la reaparició de Josep Hernández adjudicant-se una bella victòria a la Volta a Terrassa, ja vàrem presentar-lo com un dels més fermis aspiradors al primer lloc d'aquesta nova Bouin; vol a dir que tot i comptant amb la seva classe, mal ens creàrem que arribés, a pocs dies vista, a forçar, com ho ha aconseguit, tot un Josep Reliegos, un dels més valiosos elements de fons.

Vàrem seguir tota la cursa a molts pocs metres i no dissimulem l'admiració vers aquest xicot, les actuacions del qual són tan clares que realment, un home ha de lamentar no es prodigui més del que ho fa.

Més d'un moment vàrem creure en la seva victòria, ja que fins a mitja carrera pot dir-se que Reliegos no donava pas mostres d'una plena seguretat de les seves pròpies facultats; després de mitja cursa aquesta lluita es féu més evident i molts foren els moments en els quals, un després de l'altre, intentaren mútuament rerassegar-se.

Reliegos anà millorant des del Passeig de Joan i poc a poc anà agafant uns metres que Hernández no pogué evitar que assenyalessin la diferència que actualment el separa de l'home que avui té més probabilitats de disputar el títol de campió al biscai Peña.

CLASSIFICACIO GENERAL

(Seniors i Juniors)

1.—Josep Reliegos, del R. C. D. Espanyol, senior, en 31 minuts, 7 segons.

2.—Josep Hernández, F. C. Barcelona, senior, en 31 minuts, 17 segons, 1.5.

3.—Miquel Mestres, Tagamanent, senior.

4.—Marcelli Castelló, Tagamanent, id.

5.—Ramon Bellmunt, Barcelona, idem.

6.—Jaume Cases, Club Gimnàstic de Tarragona, id.

7.—Leonci Ferrer, Europa, id.

8.—Jordi Mesalles, Barcelona, junior.

9.—Manuel Càrdenas, Sevilla Futbol Club, senior.

10.—Manuel Cutié, Espanyol, id.

11.—Mendixàbal Bolix, Espanyol, junior.

12.—Julià López, Barcelona, senior.

NATACIÓ

En un partit durissim, el Brussels S. C. vencé el C. N. Barcelona per dos gols a un

El nedador belga Coppiters va batre el rècord de les 100 iardes

Diumenge tingué lloc, a la piscina del C. N. Barcelona l'anunciat match entre l'esmentat Club i el Brussels S. C., de Brussel·les. Malgrat que la temperatura no acompanyava presenciar un festival de natació, la piscina de l'Escullera de Llevant es veié concorreguda per nombrós i selecte públic, el qual sabé premiar amb sorollosos aplaudiments l'actuació dels nedadors.

Els catalans triomfaren en els 100 metres esquena, però perderen la cursa de relleus i el partit de waterpolo, la primera perquè no es pogué formar tot l'equip dels nostres millors sprinters, i el partit, a causa del mal arbitratge, que desorientà per complet els jugadors.

La primera cursa fou la de 100 m. estil lliure, en la qual el destre nedador belga Coppuiters baté el rècord de les 100 iardes (91'320 metres), esmerçant el temps de 56 segons 1/10; el rècord anterior el detentava ell mateix amb el temps de 56 segons 6/10.

Coppiters féu una excellent cursa de regularitat, emprant un nedar mancat de vistositat, però de resultats molt efectius. El segon lloc se'l disputaren Usandizaga i Nadal, tots dos del C. N. Barcelona; guanyà Usandizaga després d'una ferma lluita, puix que fins als darrers pams no es pogué veure el vencedor.

Seguidament es corregueren 100 metres esquena, cursa que constituí una fàcil victòria del nostre representant Brull, que no hagué d'esforçar-se molt per a vèncer, puix Menessier, el representant del Brussels, li manca molt per aprendre en aquest estil. En els primers metres aguantà el tren de Brull, però no pogué seguir-lo, i fou encara passat a l'arribada per Val.

Els infantils del C. N. Barcelona efectuaren un bonic partit de waterpolo, el qual complagué bastant als espectadors. En aquest partit pogueren veure un grup d'infantils que dintre del pocs anys seran grans jugadors.

La quarta cursa fou la de 100 m. estil lliure femenins amb handicap. Vencé la senyoreta Pearson, la qual demostrà els grans progressos que ha fet des de poc temps ençà; arribaren molt a prop les senyoretes Torrents, Aumacelles i Prieto.

La cursa de reemplaçaments 250 5 x 50) fou guanyada netament per l'equip belga, puix el nostre equip no pogué formar-se pels nostres millors sprinters i fou la causa que sucumbís.

Tot seguit els excellents saltadors Albert, Artal i Salat, efectuaren una magnífica exhibició de salts de palanca i trampolí, els quals per llur vistositat i perfecció entusiasmaren els espectadors.

Finalment es jugà el partit de water-polo, el qual, responent a la gran igualtat de forces entre els dos equips, fou fortament disputat i d'una duresa excessiva. En ben poques ocasions es veié una jugada clara.

Venceren els belgues per dos a un, però aquesta victòria no representa una supremacia, puix que amb una mica de sort el resultat del partit hauria estat el de 2 a cap a favor nostre.

El nostre equip no donà tot el rendiment a què ens té acostumats; a la primera part jugà més a la defensiva que a l'atac, i aquesta tàctica el perjudicà força; a la segona no pogué per cap mena de mena de joc, puix que s'hagué d'interrompre constantment el partit i encara ho hauria estat amb unes proporcions si l'àrbitre senyalat totes les faltes.

A la primera part no es marcà cap gol, a causa de la bona actuació dels dos porters, sobresortint la del nostre Giménez, que parà pilotes veritablement imparables. Anotarem en aquesta part dos magnífics xut d'En Brull, que passaren ran de pal, i un magnífic "panis" de Coppiters, que també tocà el pal.

A la segona part es notaren moltes ganes de guanyar per ambdues bandes jugant a tren fortíssim i molt brut. En una magnífica escapad, Sabata arribà fins a la porta contrària i passà a Palatchi desmarcat i aquest d'un xut molt ben collocat marcà el primer gol per al Barcelona. A partir d'aquest moment ja no fou joc el que es veié, sinó un seguit d'agafades que donaren per resultat l'expulsió d'En Gamper, quedant els nostres amb sis jugadors.

Per esportivitat els belgues tiraren fora el penalty corresponent a l'expulsió. Llavors es veié una formidable defensa catalana, aguantant llarga estona amb sis jugadors contra set.

Fou en aquests moments quan amb un xic de sort s'hauria pogut marcar un altre gol.

La superioritat numèrica donà el gol de l'empat als belgues, per obra de Coppiters, completament desmarcat, i fou aquest mateix jugador qui marcà el gol del desempat, després de dos còrners consecutius.

Pocs moments després finí aquest encontre, amb el resultat de dos a un a favor del Brussels S. C.

Sobresortiren pels vencedors Bettem, Mathieu i Coppiters, i pels vençuts Giménez, el qual tingué un dels seus millors dies, seguint-lo Brull i els altres tots estigueren a una mateixa alçada.

L'arbitratge de M. Dofer, vingut expressament per aquest partit, no convencé en algunes ocasions molt enèrgic, però en altres deixà de tocar faltes que perjudicaren el joc de tots dos equips.

100 metres estil lliure

(Internacional)

100 iardes. — El belga Coppieters, en primer terme; emprà en el recorregut 56 segons, 1 dècima. Batè el rècord de Bèlgica, que estava instituït en 56 segons i 6 dècimes.

100 metres. — Primer, Usandizaga, del C. N. Barcelona, en 1 m., 13 s.; segon, Nadal, del C. N. B.

100 metres esquena (internacional)

Primer, Brull, del C. N. B., en 1 m., 22 s. i 1-10; segon, Val, del C. N. B.; tercer, Menessier, del R. B.

A continuació se celebrà un partit de water-polo entre infantils del C. N. Barcelona: l'equip blanc vencé al blau, per 3 a 2.

PROVA FEMENINA

100 metres estil lliure (handicap)

Primera, Pearson, del C. N. B., en 1 m., 36 s. i 8-10; segona, Torrens; tercera, Aumacelles, i quarta, Prieto.

50 metres

Primera, Trigo, en 46 s.; segona, Granicher; tercera, Flora Palatxi; quarta, Verge; cinquena, Nadal, i sisena, Soriano.

250 metres, rellevaments 5 per 50, estil lliure (internacional)

Vencé l'equip del Royal Brussels, format per Betteus, Reyniers, Mathieu, Van Schelle i Coppieters; emprà en el recorregut 2 minuts, 31 segons. L'equip del C. N. Barcelona arrenglerà a Segalà, Sabata, Prieto, Schultze i Nadal; emprà 2 minuts, 34 segons i 1 dècima.

A continuació els nedadors Artal, Albert, Farrerons, Ballet i Salat efectuaren variats salts de palanca i trampolí.

Partit internacional de water-polo

Brussels S. C.: Schoepers, Van Bius, Beunier, Betteus, Van Schelle, Coppiters, Mathieu.

C. N. Barcelona: Giménez, Sabata, Brull, Cruells, Palatxi, Gamper i Giménez (R.).

El resultat fou de 2 a 1 a favor del Brussels.

Arbitrà M. Dufer, de Tolosa.

13.—Joan Pineda, Barcelona, id.
14.—Joan Font, Tagamanent, id.
15.—Josep Casorran, Barcelona, junior.
16.—Josep Mengot, Tagamanent, senior.
17.—Josep Vives, Barcelona, id.
18.—Jaume Florensa, Barcelona, junior.
19.—Vicents González, Espanyol, idem.
20.—Joan Lleonard, independent, senior.
21.—Joan Sàndeu, id., idem.
22.—Miquel Moreno, Espanyol, id.
23.—Joan Font, id., id.
24.—Tomàs López, Barcelona, id.
25.—Dídac Ventura, Europa, junior.
26.—Josep Casadevall, independent, senior.
27.—Manuel Torres, Espanyol, senior.
28.—Josep Ricard, independent, id.
29.—Antoni Badia, Tagamanent, idem.
30.—Francesc Veciana, Club Gimnàstic de Tarragona, id.
31.—Antoni Serra, Europa, senior.
32.—Joan Palmero, R. C. Gimnàstic de València, senior.
33.—Simó Gaibar, Barcelona, senior.
34.—Genís Ramos, Barcelona, id.
35.—Josep Abelló, C. E. Terrassa, idem.
36.—Joaquim Sors, Europa, id.
37.—Francesc Clemente, Espanyol, junior.

Tercer. — A. E. Tagamanent: 3-4-12-14-23 = 56 punts.
Quart. — C. D. Europa: 6-21-24-27-41 = 119 punts.
Cinquè. — G. E. Egara: 37-43-52-53-55 = 240 punts.

CLASSIFICACIO DE NEOFITS

1. Vicents Folch, Espanyol, en 13 minuts 4 segons. (Record antic, d'En Lluís Mas, 13 minuts 19 segons.)
2. Just Borràs, Espanyol.
3. Francesc Giner, Reus Atlètic Club.
4. Isidre Rovira, U. E. Hospitalet.
5. J. Lleonard, Laietània de Mataró.
6. Joan Miquel, Barcelona.
7. Joan Villalba, Hospitalet.
8. Joan Serrat, Reus Atlètic.
9. Joaquim Gonzàlvez, C. Gimnàstic Tarragona.
10. Francesc Montserrat, Reus Esportiu.
11. Pere Carreras, F. C. Molles.
12. Ricard Mariner, Reus A. C.
13. Lluís Capelles, Hospitalet.
14. Antoni Pedro, independent.
15. Manuel Muñuz, Espanyol.
16. Pacífic Carrasco, C. E. Pensament, de Sabadell.
17. Emili Aguló, Gimnàstic de Tarragona.
18. Ferran Secori, A. D. Telefònica.
19. Joan Puig, Pensament de Sabadell.
20. Josep Torres, Telefònica.

L'escamot davanter de la "Bouin" a la sortida d'Espinguet

38.—Aureli Villacampa, id., id.
39.—Esteve Soler, Reus Esportiu, idem.
40.—Gabriel García, Barcelona, id.
41. Amadeu Vilaret, Barcelona, J.
42. Jaume Jover, Pensament, J.
43. Josep Rodríguez, Espanyol, J.
44. Joan Corbi, G. E. La Mola, J.
45. Antoni Aliana, Pensament, J.
46. Benet Ponce, Barcelona, J.
47. Ismael Badal, Tagamanent, J.
48. Pere Tertè, Pensament, J.
49. Josep Pablo, Tagamanent, S.
50. Joan Ponç, Barcelona, J.
51. Isidre Mestres, G. E. Egara.
52. Josep Torres, Reus Deportiu.
53. Robert Grau, Tagamanent, J.
54. Vicents Torrents, Indp. J.
55. Josep Font, Barcelona, J.
56. Amadeu Pey, C. E. Terrassa.
57. Joan Carbonell, Tagamanent.
58. Joan Bolbena, Europa. J.
59. Prudenci González, Espanyol.
60. Francesc Ferrer. G. E. Egara.
61. Santiago Minyana, Europa, J.
62. Feliu Martí, Espanyol, J.
63. Heliodor Cebrian, Badalona.
64. Salvador Blay, Europa, J.
65. Joan Herran, Tagamanent, J.
66. Lluís Fàbregues, J.
67. Sebastià Canovese, Barcelona.
68. Josep Gabriel, G. E. Terrassa.
69. Néstor Souteiran, Espanyol.
70. Marian Bayo, U. C. València.
71. Joaquim Candola, Pensament.
72. Francesc Romero, Europa.
73. Josep Pastor, Com. de Bages.
74. Tomàs Blanxart, Telefònica.
75. J. Pando, Laietana, Junior.
76. R. Aús, Telefònica, Senior.
77. Ramon Torra, G. E. Egara.
78. Miquel Alavedra, G. E. Egara.
79. Antoni Pino, Barcelona, J.
80. Joaquim Ferrer, G. E. Egara.
81. A. Domènech, Laietana, J.
82. Joan Alfonso, Espanyol, S.
83. Vicents Royo, Telefònica, J.
84. Josep Quesada, Tagamanent.
85. Rafael Aggacio, Espanyol, J.
86. Jaume Mas, Barcelona, J.
87. Joan Santamaria, Taga., J.
88. Josep Muixí, Telefònica, J.

CLASSIFICACIO ESPECIAL DE JUNIORS

1. Jordi Mesallés, F. C. Barcelona.
2. Mendizàbal Bolix, R. C. D. Espanyol.
3. Josep Casorran, Barcelona.
4. Jaume Florença, Barcelona.
5. Vicents González, Espanyol.
6. Didac Ventura, Europa.
7. Manuel López, Espanyol.
8. Antoni Badia, Tagamanent.
9. Francesc Veciana, Tarragona.
10. Joan Palmero, G. de València.

CLASSIFICACIO PER EQUIPS DE CINC CORREDORS

Primer. — F. C. Barcelona: 2-5-7-10-11 = 35 punts.
Segon. — R. C. D. Espanyol: 1-8-9-17-18 = 53 punts.

A. Sanromà
Balmes, 32 - BARCELONA
CICLOS MOTOS
Artículos para Sports

45. Jaume Andet, Molins de Rei.
46. Josep Tortosa, Telefònica.
47. Lluís Rubio, Molins de Rei.
48. Ferran Garcia La Mola, de Terrassa.
49. Florenci Corvette, Telefònica.
50. Josep Font, Laietània.
51. Pere Flequer, Juventus, de Sabadell.
52. Joaquim Sorines, independent.
53. Celestí Joanpere, Europa.
54. Isidre Sistaré, independent.
55. Miquel Lleó, Hospitalet.
56. Alfons Tuset, independent.
57. Joan Serrat, Reus A. C.
58. Lluís Canal, Europa.
59. Josep Pujol, Badalona.
60. Josep M. Gilabert, Barcelona.
61. Manuel Morera, Espanyol.
62. Enric de Miquel, Reus A. C.
63. Salvador Baldrich, Reus R. C.
64. Antoni Lluís, U. S. Poble Sec.
65. Angel Carriló, C. N. Reus.
66. Josep Zamora, Badalona.
67. Ricard Mussot, Poble Sec.
68. Francesc Llamas, Exploradors.
69. Dídac Godine, Telefònica.
70. Francesc Cortes, Egara.
71. F. Oller, Laietània.
72. Joaquim Beltran, Júpiter.
73. Gonçal Cerveto, Telefònica.
74. Josep Domènech, Reus E.
75. J. Hiville, Laietània.
76. Carles Claustres, Pensament.
77. Angel Turmo, Espanyol.
78. Pere Sánthes, Badalona.
79. Josep Pérez, Barcelona.
80. Tomàs Colomer, G. E. i E. Giron.
81. Pasqual Sanjuliàn, Telefònica.
82. Antoni Rodríguez, U. E. Hospitalet.
83. Enric Trems, C. E. i E. Giron.
84. Pere Ruiz, Espanyol.
85. Pau Gerso, Poble Sec.
86. Ramon Sardà, Reus Esportiu.
87. Francesc García, Ateneu Enciclopèdic Popular.
89. Joan Sangrós, Juventus.
90. Josep Anofre, independent.
91. Josep Romeu, Telefònica.
92. Enric Tortosa, Espanyol.
93. Vicents Martínez, Barcelona.
94. Joan Recasens, Barcelona.
95. Miquel Martínez, Pensament.
96. Pau Cebrià, Badalona.
97. Josep Rubio, independent.
98. Josep Llevat, C. N. Reus.
99. Ramon Manresa, Reus A. C.
100. Josep Boix, Europa.
101. Joaquim Gaibart, Poble Sec.
102. Lluís Gibert, Badalona.
103. Antoni Gener, Ateneu E. P.
104. Antoni Balcells, independent.
105. Antoni González, Barcelona.
106. Esteve Flores, independent.
107. Sergi Bermúdez, independent.
108. Joan Grau, Telefònica.
109. Josep Nirus, Laietà.
110. Gumersind Brunet, A. E. P.
111. Félix Navarro, G. E. Egara.
112. Antoni Belénguer, independ.
113. Félix del Pozo, Espanyol.
114. Antoni Roig, Europa.
115. Josep Vergé, A. E. P.
116. Antoni Greich, Telefònica.
117. Josep Martínez, Exploradors.
118. Benet Gallego, J. Valenciana.
119. Josep Ruiz, Júpiter.
120. Enric Gibert, U. E. P. N.
121. Alexandre Grau, Júpiter.
122. Lluís Prat, Badalona.
123. Josep Gadea, Barcelona.
124. Antoni Farreu, Reus Esp.
125. Antoni Tubau, Hospitalet.
126. Joan Rosteri, Telefònica.
127. Ventura Torrens, A. E. P.
128. Ricard Còdina, independent.
129. Miquel Cladera, Poble Sec.
130. Ventura Torrens, A. E. P.
131. Magí Noves, Juventus.
132. Francesc Gels, M. de Rei.
133. F. M. Casanoves, G. T.
134. Joan Sibecas, Telefònica.
135. Víctor Ibáñez, U. E. C. de V.
136. Armengol Estruch, independ.
137. Eduard Pàmies, independent.
138. Faust Fer, independent.
139. Salvador Oliveras, C. E. T.
140. Josep Oliveras, C. E. T.
141. Josep Ripoll, Barcelona.
142. Alexandre Grau, Europa.
143. Josep Gomis, Reus A. C.
144. Enric Rubies, Espanyol.
145. A. Josep, Laietània.
146. Victorià Pons, Júpiter.
147. Enric Roca, Júpiter.
148. Josep Soler, independent.
149. Isidre Gesaves, Egara.
150. Josep Gispert, Reus A. C.
151. Jaume Gibert, Badalona.
152. Manuel Moreno, Badalona.
153. Jaume Sastre, independent.
154. Josep Bonet, Júpiter.
155. Eduard Ruiz, Barcelona.
156. Josep Llidó, independent.
157. Josep Martínez, Laietània.
158. Joan Bofill, Espanyol.
159. Josep Rull, Barcelona.
160. Alfred Sebastià, independent.
161. Josep Espejo, independent.
162. Eduard Meléndez, Ateneu Enciclopèdic Popular.
163. Josep Armengol, independant.
164. Lluís Cassanyes, Barcelona.
165. Miquel Corominas, independ.
166. Ramon Obón, independent.
167. Joan Castillo, Ateneu E. P.
168. Andreu Maitubau, Barcelona.
169. Josep M. Outaneda, indep.
170. Josep Sàez, Telefònica.
171. Enric Juan, independent.
172. Josep Cussó, Badalona.
173. Ramon Uño, independent.
174. Manuel Ródenas, Espanyol.
175. Jaume Porta, Júpiter.
176. Pere Martorell, C. N. Reus.
177. Ferran Guerrero, independent.
1778. Sebastià Roca, independent.
179. Antoni Oller, independent.
180. Joan Mestres, Laietà.
181. Andreu Furió, Espanyol.
182. David Estruch, independent.
183. Jacint Vernié, independent.
184. oJsep Pesudo, independent.
185. Antoni Carreterò, independ.
186. Josep Vilanova, Juventus.
187. Joaquim Ulldemolins, Ateneu Enciclopèdic Popular.

CLASSIFICACIÓ PER EQUIPS DE CINC CORREDORS

Primer. — U. E. Hospitalet: 4-7-11-27-40 = 89 punts.
Segon. — Reus Atlètic Club: 3-8-10-24-41 = 96 punts.
Tercer. — J. E. Pensament: 13-16-23-25-34 = 111 punts.
Quart. — Deportiu Espanyol: 1-2-12-47-57 = 117 punts.
Cinquè. — Barcelona: 6-18-22-30-44 = 119 punts.
Sisè.—A. D. Telefònica: 15-17-26-28-45 = 121 punts.
Setè. — Gimnàstic Tarragona: 9-14-24-27-57 = 171 punts.
Vuitè. — Europa: 21-31-39-42-74 = 207 punts.
Novè. — Badalona: 32-43-49-58-72 = 254 punts.
Desè.—Laietana: 3-37-52-55-112= 259 punts.
11.—Ateneu Enciclopèdic Popular: 19-22-65-77-80 = 263 punts.
12.—Juventus: 29-39-64-66-95 = 293 punts.
13. — Unió Esportiva Poble Sec: 48-50-63-75-86 = 322 punts.
14. — Júpiter: 53-84-87-113-114 = 452 punts.

BASCULES ARQUES
PER A CABALS
Parlament, 91 11 - BARCELONA
PIBERNAT

F U T B O L

(Continuació de la pàgina 10)

El Sans bat el Castelló per dos gols a un

Aquest partit que l'àrbitre va suspendre abans d'ahir perquè s'havia de jugar amb el camp del carrer de Galileo en mal estat, ahir hagué de jugar-se amb el camp encara en pitjors condicions.

No cal dir que les males condicions en què estava el camp impossibilitaren tota mena de joc, malgrat de la bona voluntat dels jugadors.

El resultat d'aquest partit va quedar ja determinat al primer temps, durant el qual es féu ostensible un considerable domini del Sans sobre els castellonenca.

Els del carrer de Galileo foren els primers a marcar, degut a una centrada de Castelló, que rematà amb el cap Miró.

Després el Castelló aconseguí l'empat, gràcies a Arróniz; però al cap de poca estona, aprofitant una parada de Miró, Corominas aconseguí desemparar i determinà el resultat definitiu de dos a un favorable als d'aquí.

Durant el segon temps els del Sans no dominaren tant com en el primer i els castellonencs jugaren amb més impetuositat. De totes maneres, no els va servir de res, perquè durant la segona part no es va marcar cap gol.

El mal estat del terreny no ens va permetre d'apreciar el joc dels castellonencs, els quals, de totes maneres, demostraren ésser gent d'empenta.

L'arbitratge fou molt deficient. Anà a càrrec de Salvo, a les ordres del qual s'arrengleraren de la següent manera:

Castelló: Alanga, Casua, Vidal, Bertran, Guillén, Conde, Arróniz, Martínez, Capulteo, Montañés, Pasqual.

Sans: Casanoves, Torredeflot, Bartolí, Besoli, Duran, Calvet I, Castelló, Calvet II, Miró, Corominas i Segura.

Torneig de Lligues

LES PUNTUACIONS

Primera divisió

	Partits				Gols		
	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P
Barcelona	6	6	0	0	20	5	12
Ath. Bilbao	6	2	4	0	16	12	8
R. Sociedad	6	2	2	2	19	12	6
Espanyol	5	2	2	1	11	11	6
Europa	5	2	1	2	12	13	5
Ath. Madrid	6	2	1	3	14	15	5
R. Unión	6	1	3	2	14	18	5
Arenas	6	1	2	3	17	18	4
R. Santander	6	2	0	4	9	26	4
Madrid	6	1	1	4	12	14	3

Segona divisió

	Partits				Gols		
	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P
D. Alavés	6	4	1	1	18	6	9
Murcia	6	3	2	1	15	13	8
S. Gijón	6	4	0	2	12	10	8
Ibèria	6	2	3	1	12	10	7
C. Leonesa	6	3	1	2	12	11	7
Sevilla	6	3	0	3	13	8	6
D. Coruña	6	3	0	3	13	15	6
Oviedo	6	2	0	4	9	15	4
València	6	1	1	4	12	19	3
Betis	6	1	0	5	8	17	2

Tercera divisió

	Partits				Gols		
	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P
Castelló	4	2	1	1	9	5	5
Júpiter	4	2	1	1	10	6	5
Sans	4	2	0	2	7	7	4
Badalona	4	1	0	3	7	15	2

Trofeu "La Nit dels Esports"

SANT ANDREU, 4 - SANTHOIA, 4

Diumenge passat, a Sant Andreu, va jugar-se aquest partit malgrat l'estat lamentable del camp a causa de la forta pluja caiguda poc abans de l'hora anunciada.

Sota l'arbitratge del senyor Camba els equips es formaren així:

Santhoia: Martí, Puig, López, Cifuentes, Elies, Barraxina, Milian, López (E.), Giner, Avellaneda i Pinyol.

Sant Andreu: Palau, López Solar, Botet, Pasqual, Inglés, Carpio, Sanui, Sánchez i Comes.

Transcorregué tot el primer temps sense que es marqués cap gol, al bé en finalitzar hom observà una jugada que necessàriament havia de punir-se en penalty, però l'àrbitre, el qual durant tot l'encontre estigué molt malament, no el concedí.

Fins molt entrat el segon temps no vingué el primer gol, obra de Sánchez.

Abans d'acabar encara Sánchez n'aconseguí un altre d'un bon cap en resollir una plomada de l'extrem.

Iluro, 0; Martinenc, 0.

ILURO, 0 - MARTINENC, 1

A Mataró va jugar-se diumenge aquest partit.

Degut al mal temps i a la pluja el partit fou dolent. Al primer temps no es marcà cap gol.

A la segona part, quan manaven tres minuts, García aconseguí el gol del Martinenc.

Aràmburu va arbitrar discretament i a les seves ordres s'arrengleraren els equips per aquest ordre:

Iluro: Hospital, Mas, Blanes, Prat, Lleonard, Bastanaca, Torrents, Soler, Coll I, Gabarró i Coll II.

Martinenc: Codina, Barcons, Vinyes, Climent, Pujals, Creixells, García, Cases, Monleon, Morrages i Fandos.

A favor del jugador Rini

La crida llançada a favor del jugador qui es troba avui en precària situació, ha trobat, com era d'esperar, admirable ressò entre els nostres esportius.

La U. S. de Sans, el Club en el qual havia figurat el dissortat jugador, ha recordat en diverses notes publicades a la premsa que té oberta una subscripció.

Amb la mateixa finalitat, n'ha obert una altra l'Europa; sembla, també, que el Barcelona contribuirà amb una quantitat no inferior a 200 pessetes, i ja és sabut que l'Espanyol ha donat 150 pessetes; entre els jugadors del Barcelona, de l'Espanyol i de l'Europa, es fa, també, una recapta.

Per altra part, tenim notícies oficioses que el Comité de la Federació Espanyola pensa, en virtut d'unes indicacions fetes, contribuir a la humanitària tasca empresa a favor d'En Rini.

Finalment, gairebé pot assegurar-se, també, que la idea de celebrar un festival públic és cosa ferma.

El popular escriptor Valentí Castanys escriu una obreta en un acte, que serà representada en un dels nostres principals teatres i interpretada per jugadors de futbol, federatius, directius i periodistes esportius.

No cal dir amb quina simpatia tothom ha de veure aquests propòsits tan humanitaris.

Informació universitària

Panorama internacional

Demà comencen novament les tasques normals a les universitats d'arreu. Abans no comencin, però, passem una ullada sobre Europa.

En primer lloc, se'ns presenta agrejada la situació dels estudiants croates, que es veuen acusats de complicació en tots els atemptats i complots contra les autoritats iugoslaves.

En els recents complots descoberts a Itàlia, Suissa i França també s'acusa de complicació diversos elements universitaris. Almenys aquesta és la versió oficiosa dels fets. Entre els detinguts hi ha l'ex-redactor en cap del "Corriere della Sera" i professor universitari, senyor Tarciani, que actualment resideix a París. Es considerat com una primera figura intellectual dintre el seu país i altament apreciat a tot Europa.

Aquests són els fets més significatius de la situació dels estudiants a la major part d'Estats d'Europa. Aquest malestar repercutirà sens dubte a totes les universitats en formes diverses.

Davant d'aquests fets, una necessitat s'imposa, i és l'organització sòlida dels estudiants arreu d'Europa i una col·laboració mútua intensíssima per contribuir a fer respectables els drets que avui es consideren inexistents.

E.

ELS NOSTRES ESTUDIANTS OBSEQUIEN ELS COMPANYS FORASTERS

Diumenge a la tarda un grup d'estudiants de Barcelona, pertanyents a la F. U. E., obsequiaren, amb la col·laboració de l'Orfeó de Sans, els estudiants de València, Sevilla i Valladolid que es troben a Barcelona visitant l'Exposició.

Hi hagué una audició de sardanes, seguida d'un vermut d'honor, que transcorregué molt animat.

Abans i a la tarda visitaren diversos centres culturals, i finalment foren obsequiats amb un lonx a l'Ateneu Barcelonès.

DEMÀ COMENCEN LES CLASSES

Segons informació oficial del rectorat, demà es reprendran les classes a tots els centres de Catalunya i Balears dependents de la nostra Universitat.

ALEMANYA I SUÈCIA

Per subscripcions particulars a Suècia i Alemanya, s'han recollit 2.380.000 francs, destinats a la creació i sostenimient d'una càtedra de llengua i literatura alemanya, a la Facultat de Lletres d'Estocolm.

Nombroses entitats comercials i industrials, especialment la Federació de Llibreries de Leipzig, han contribuit amb quantitats importants a la creació d'aquesta càtedra, destinada a facilitar l'apropament intellectual suèc-alemany.

En cap país lliuré no s'ha donat un tas semblant al d'Alemanya, que vol eixamplar el seu règim d'ordre cultural, més profitós que tots els altres intercanvis, per un veritable apropament espiritual.

Fins ara Alemanya anava a la conquesta dels altres pobles mitjançant la guerra; ara s'hi va amb la cultura, que no tindrà qui s'hi opsi, perquè és en profit de tots. Hi ha moltes maneres d'assolir la victòria.

El aspirador
Ultra
GARANTIZADO
El més ecònomic
Casa Rosich
Ronda de Sant Pere, 7
Avinguda del Portal de l'Àngel, 21
Tapisseria, 28
DEMOSTRACIONS GRATIS A DOMICILI
Telèfons: 18928 i 18918

L'ANUNCIAR A
LA PUBLICITAT
és un negoci per a l'anunciant i un ajut a una empresa que no cerca guanys materials
Els nostres lectors no han d'oblidar els noms de les cases que ens afavoreixen amb llur propaganda

¡Un problema resolt!
Quan un metge vos recomani aigues sulfuroses, no cal pas que aneu a un Balneari
Penseu que sense molèsties i amb un petit cost, tan per a beure com per a pendre banys amb les
Gotes mares sulfuroses de Bar
Tindreu el Balneari a casa
Demaneu-les als Centres d'Especifics i Farmàcies ben assortides

OLIS MINERALS D'ALTA QUALITAT PER AUTOMOBILS, MOTORS I MAQUINARIA GENERAL
E. Roselli Casamitjana — Ronda de Sant Pere, 21 — Telef. 18,488

ESPECTACLES

TEATRES

Teatre Català Novetats
COMPANYIA CATALANA
Director: G. CAPDEVILA

A les cinc. La divertida comèdia d'En Valmitjana
EN UN RECÓ DE MON
Preu popular. Nit, a les deu, la famosa i divertida comèdia d'En J. Pous i Pagès.
Senyora àvia vol marit
Demà, tarda, programa còmic a preu popular:
ELS RETRUCS DE L'AMOR
MA. JOVENTUT JORDIANA:
Senyora àvia vol marit
Dijous, tarda, llançament per a benefici: ELS PASTORETS, d'En Pitch i Torres, amb la cavalcada dels Reis Magics, que obsequiaran la gent menuda.
Es despatxa a Comptaduria.

GRAN TEATRE LICEU
Avui no hi ha funció. Demà, dimecres, 44 de propietat i abonament. A dos quarts de deu, JUNCIO HOMENATGE a la memòria del malaguanyat autor de LAS GOLONDRINAS, Josep M. USANDIZAGA. Comiat dels célebres artistes CAMPINA, GALEFFI, REVENGA i Vela. Mestre PADOVANI. Darrera representació de l'òpera espanyola LAS GOLONDRINAS. Abans de començar el tercer acte, l'orquestra, sota la direcció del mestre Padovani, interpretarà el poema del malaguanyat Usandizaga FANTASIA-DANZA (primera audició). Dijous, darrera funció d'òpera de la temporada. Comiat dels célebres artistes alemanys. Darrera representació de COSI FAN TUTTE.
Dissabte. Presentació de la célebre companyia de ballets de la famosa artista ANNA PAVLOVA.
Es despatxa a Comptaduria.

TEATRE BARCELONA
Companyia dramàtica
MARIA PALOU
Director: FELIP SASSONE
Avui, dimarts, comiat de la companyia i benefici de Felip Sassone. Tarda, a un quart de sis. Nit, a un quart d'onze. La comèdia en tres actes, de Manuel Linares Rivas,
A CAMPO TRAVIESA
El prendrà part el beneficiat. A la nit, "CHARLA" per Felip Sassone. Demà, dimecres, nit, debut de la companyia de CARME DIAZ amb la comèdia Cuando empieza la vida.

TEATRE CATALA ROMEA
Companyia VILA - DAVI
Avui, tarda, a les 5. Butaques a 2 pessetes, i nit a les deu, darrera setmana de l'obra
EL FAKIR BENGAPUR
Demà, tarda, matinée popular a 2 pessetes butaca: EL FAKIR. Nit a les deu, L'HOME, BON DIPLOMATIC i estrena de la comèdia de l'insigne literat Miliu Rauell
LA SORPRESA D'EVA
(Decorat de Morales)

Gran Teatre Espanyol
Companyia de vodevil i grans espectacles de JOSEP SANTPERE. Primera actriu i directors: Josep Santpere i Alejandro Stella. Primera actriu: Maria Fortuny
Avui, dimarts, tarda, a les cinc: THE PARDACCIO, A L'EXPOSICIÓ! i MARRAMIAU!
Nit, el gran èxit:
EN JOSEPET DE SANT GELONI
Divendres, nit, estrena:
A MANS OBERTES, DILLE CLUCS
Divertides peripècies d'un cor sensible. Tres actes, per F. Freixes.

TEATRE POLIORAMA
Companyia còmica Sopdiveda i Mora
Avui, dimarts, tarda, a les 5'15:
LA ATROPELLAPLATOS
Nit, a un quart d'onze,
EL ESPANTO DE TOLEDO

TEATRE VICTORIA
Companyia lírica de TOMAS ROS, en la qual figura PAU GORGE. — Avui, dimarts, dia 7, tarda, a les 4'30. BUTAQUES A 2 PESSETES. COLOSSAL VERMUT. I: La sarsuela en un acte LA MARINA DE CADIZ. II: La sarsuela en dos actes LA DEL SOTO DEL PARRAL, pel colossal cantant PAU GORGE. Nit, a les 9'45. I: LOS APARECIDOS, per les principals parts. II: 86 representació del major èxit de l'any:
EL NOMERAL
Gran encert d'autors i intèrprets. Grans ovacions a tota la companyia.

OLYMPIA
Avui, dimarts, nit, a les 10'15. Tot el programa especial programa amb els veritables èxits WEBBER WARD, JOE RIENZEN, amb els seus gossos. POWELL, GERMANS ALBANO, LES 3 FALUDY'S, ROBERT and Co. COY, SCARLETI amb les seves ximpanzés, formant en conjunt el millor programa
vist a Barcelona
Demà, nit, a les deu. Colossal programa.

TIVOLI CINEMA SONOR amb aparell "PROTOPHONE"
Avui, a les 5 i a les 10: Diversos cintes sonores Fox, Noticiaris Fox Movietone i la mateixa cinta TRAFALGAR, per Corinne Griffith i V. Varconi.
PEDRALBES CINEMA SONOR amb aparell WESTERN ELECTRIC
Avui, a les 5 i a les 10, Revista Noticiaris Fox Movietone. LETRA Y MUSICA, revista, i la grandiosa cinta ADORACION, per A. Moreno i Billie Dove.
KURSAAL - CATALUNYA
Avui, a les 4'30 i a les 9'30. Cinta còmica. La cinta de Seleccions Capitolio ANNY DE MONTPARNASSE, per Anny Ondra, i RAFAGAS PARISINAS.
CAPITOL i LIDO CINEMA
Avui, a les 4'30 i 9'30. Cinta còmica. CON UNA MUJER NO BASTA, per Rod La Roque. A TIRO LIMPIO, per Wallace Beery i Raymond Hatton.
PATHÉ PALACE -:- EXCELSIOR -:- MINIA
Avui, EL LOBO DE WALL STREET, per Georges Bancroft; UN PALETO EN NUEVA YORK. Còmica i Revista. Als Pathé i Excelsior, EL SEDUCTOR.
MONUMENTAL -:- BOHEMIA -:- IRIS PARK -:- PEDRO
Avui: AGUSTINA DE ARAGON; la cinta EL COLEGIO FLOTANTE, per Sally O'Neill; la Universal LA COSA ES GANAR. ... Còmica i Revista.
DIANA -:- GOMTAL -:- WALKYRIA -:- ROYAL
Avui, la cinta ZAREVICH, per Ivan Petrovitz; EL JINETE ALADO, per Hoot Gibson, i EL CRIMEN DE LOS RATONES, dibuixos. Còmica i Revista.
ARGENTINA -:- BARCELONA -:- COLON
Avui, EL FIEL DEFENSOR i LOS SUEÑOS DE FELIX. Còmica i Revista. Als Barcelona i Colom: EL CASAMIENTO A PRUEBA, i d'altres.

Demà s'estrena al ROMEA
LA SORPRESA D'EVA
Comèdia en tres actes
Miliu-Rauell

TEATRE TALIA
Companyia de vodevil i teatre modern
Primera actriu: Merch Nicolau. Director: M. Salvat. Primeres actrius: Victòria López i Dolors Pla. Primera actriu: G. Sierra i M. Giménez, Gales
Avui, dimarts, tarda, a les cinc: TOTES EN CAMISA. Nit, a les 10'15. El clamorós èxit
L'adroguer del carrer Nou
Demà, dimecres, tarda, a les cinc: TE LA GUARDO PER TU. Nit, a les deu. Debut de la primera actriu MERCE NICOLAU amb l'estrena en 4 actes, de G. A. Mantua,
EL PARADIS ARTIFICIAL
Decorat nou, Festuoses presentació.

Teatre Català Novetats
Demà, nit:
Joventut Jordiana
Senyora àvia vol marit
Es despatxen "vales" Casa Vinyoles, Porta-Ferrissa, 18. Telèfon 18169.
Durant els intermedis es renovarà l'Abonament a l'Administració del Teatre.

Demà s'estrena al ROMEA
LA SORPRESA D'EVA
Comèdia en tres actes
Miliu-Rauell

TEATRE NOU
Companyia dramàtica dirigida per ENRIC BORRAS
Primera actriu: ENRIQUETA TORRES
Aquesta nit, a les 10'15. L'obra intensíssima, d'èxit grandiós, original del malaguanyat Josep López Pinillos,
El caudal de los hijos
INTERPRETACIÓ GENIAL D'ENRIC BORRAS
Demà, nit, EL CAUDAL DE LOS HIJOS. Dijous, nit, homenatge a la memòria de Calderón de la Barca: EL ALCALDE DE ZALAMEA i LA VIDA ES SUEÑO.

TEATRE GOYA
Companyia ELENA JORDI
Avui, dimarts. Espectacle mixt, de cinema, teatre i music-hall. A les cinc de la tarda i a les 9'30, nit, magnífic programa de cinema: EL SEDUCTOR, d'importacions cinematogràfiques, per Rey d'Arcy i Claire Windsor. UN LOCO DE ATAR (còmica) de Gaumont. REVISTA D'ACTUALITATS. — A les set de la tarda i a les dotze de la nit, començarà la representació de la revista d'actualitat
"29"
Triomf d'actors i intèrprets. NOUS QUADROS. NOUS COUPLETS.
Dijous, dia 9, grandiós festival amb motiu de la 29 representació de "29".

CINEMES

COLISEUM
Avui, tarda, sessió continua de 4 a 8, repetint-se el programa. Nit, a les deu en punt:
"Crispulo en tierra" (Còmica)
(Tarda: 4'04 i 6'05. — Nit: 10'04)
DIBUIXOS ANIMATS SONORS
(Tarda: 4'22 i 6'23. — Nit: 10'22)
TITO SCHIPPA en dues cançons del seu repertori.
(Tarda: 4'31 i 6'32. — Nit: 10'31)
REVISTA SONORA PARAMOUNT
(Tarda: 4'36 i 6'37. — Nit: 10'36)
BEBE DANIELS i NEIL HAMILTON en QUE NOCHE!
Producció Paramount.
(Tarda: 4'55 i 6'56. ... Nit: 10'55)

CINE PARIS Orquestrina J. Granados
Tel. 14544. Tarda, 4'30. Nit, 9'30: REVISTA GAUMONT. AMOR CONFIADO, per Bom Sielle, i Còmica, i el gran èxit de BESSIE LOWE en
LA CHICA DEL CORO

TRIOMF, MARINA i NOU
Avui, estupend programa: VIVA MADRID, QUE ES MI PUEBLO, tota sencera, per Marcial Lalanda i Carme Vlancc. EL VALS DEL AMOR, gran argument. La comèdia BARCO DE GOL. La còmica CASADO POR DISTRACCION i NOTICIARI FOX. Dijous, una altra pel·lícula extraordinària: EL DESTERRADO DE SANTA ELENA.

ESPORTS

PIANOS
lloguer, des de pessetes al mes. C. BEGER. BRUC, 75
8

CONCERTS

Sala Mozart — Canuda, 31
Avui, dimarts, a les deu de la nit. Recital únic pels grans artistes
Kaidanov i Possemkowsky
(baix) (tenor)
VALLRIBERA, pianista.
EL REALISME EN LA CANÇÓ
Òperas, cançons russes, alemanyes i catalanes. Duos.
Localitats a la Sala Mozart, a la Unió Musical Espanyola, Passeig de Gràcia, 84, i Casa Maristany, Plaça Catalunya, 18.

FRONTO NOVETATS
AVUI, DIMARTS, DIA 7
Tarda, a les 4'15:
SEGON PARTIT
Lucio - Goitia
contra
Kosnarro I - Elola II
Nit, a les 10'15:
EXTRAORDINARI PARTIT
Larrucoain - Teodoro
contra
Juaristi I - Gómez
Avui, debut del célebre davanter Iturta.

BOXA, demà, a les deu
"Nuevo Mundo" del Paral·lel (d. Apol). 7 combats, 4 del torneig del pes ploma.
En 4 rounds: Català-Hernández.
" Albereda-Esplugues, blau.
" Castillo-Macià.
" Prades-Cuenca.
En 8 rounds: **Grifol-Diògenes**
En 10 rounds: **Bensa - Torres**
En 6 rounds: **Muñoz - Ortego**
3 Ptes. Entrada general: Ptes. 3

PETITS ANUNCIS CLASSIFICATS

DIVERSOS

MALALTIES DE LA PELL
Vies urinàries. Defectes sexuals. Raigs X. Radioterapia. Diatermia. Dr. Ferré Pujeu. Rambla de Canaletes, 13 (escala de la Sastreria).

VENDES

CAIXES cabals ocasió, 101 aser, des de 150 pessetes. Mallorca, número 125, interior.

COMPRES

Joies or
plata, platí i dentadures mudes compro, pagant més que ningú. Pi, 12, quiosc joieria, cantonada Portaferrissa.

FONDA SIMON
Es on menjaren la millor escudella i olla. Saló per a banquets. Espartería, 6, i Vidrieria, 12. Tel. 17990

Visiteu la casa Vda. Baqué
Jocs d'Escacs,
Mah-johnngg
i altres jocs
-- familiars --
8, ARCS, 8

LLIBRES compra - venda MONTANER, 68
LLIBRERIA CENTRAL

Capses de luxe
PER A CASAMENTS I BATEIGS
ANTIGA CASA
BARGUES
36 — SANT PAU — 36

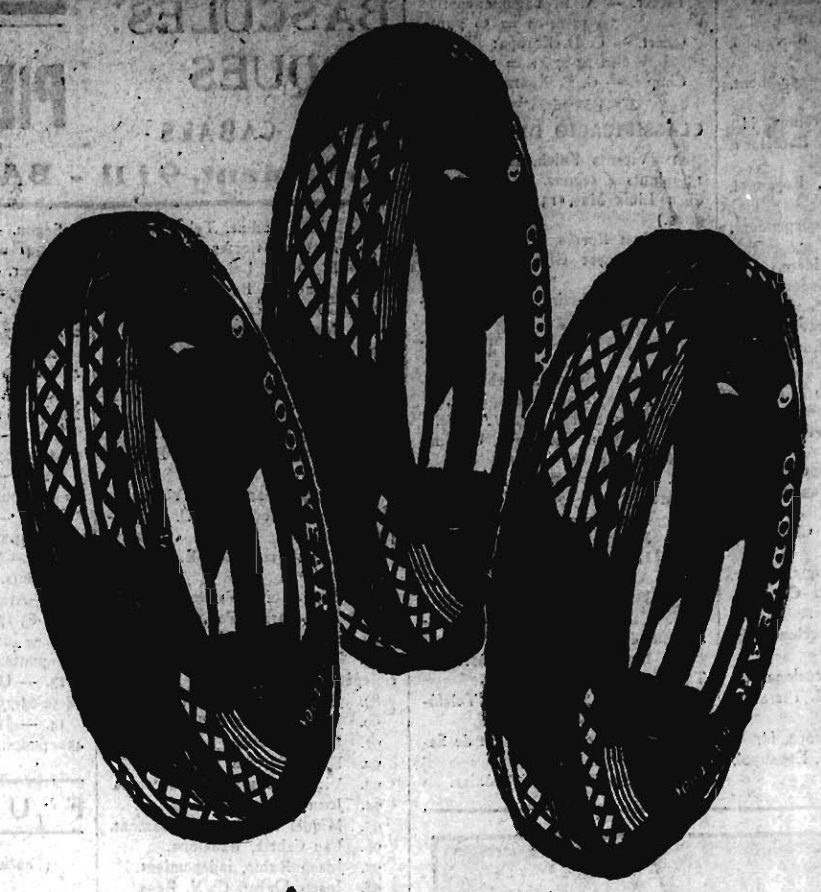

AQUESTS neumàtics donen una força de tracció incomparable. ¡Seguretat! ¡Durada! Es per això pel què «Més persones corren sobre neumàtics GOODYEAR que sobre qualsevol altra marca».

GOODYEAR

AGENCIES DE VENDA
GOODYEAR
AUTORITZADES
A BARCELONA

Francesc Abadal — Aragó, 239
Jaume Barrot — Muntaner, 228
Ernest Bretó — Rambla de Catalunya, 106
Josep Dotras — Comerç, 1
Francesc Ontiveros — Passeig de Gràcia, 89
Basar de l'Automòbil — Méndez Núnez, 18
Recanvis i Accessoris, S. A. — Passeig de Gràcia, 18

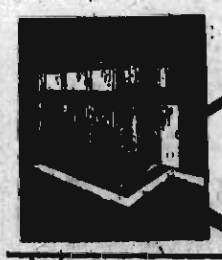

frigidaire
Neveres electro - automàtiques. Asseguren gel i fred sec per a conservació d'aliments i preparació de begudes deliciosas. — Silenciosas, consum insignificant. Unica de graduació de fred a voluntat. - Exposició i venda: RADIO LOT, P. de Sant Joan, 17. Barcelona.

VISITEU LA MODERN SCHOOL OF ENGLISH
Carrer de Claris, 36, primer, primera
Per a classes especials, grups petits i conferències en
ANGLES
Ensenyança a tothora, entre vuit del matí i deu de la nit
Demaneu informes

ELS AVORRITS DE SA BLENORRAGIA
Creient-la incurable
Recorreu a les antiques i segures especialitats Paradell Assalt 28

Llegiu LA PUBLICITAT, propagueu-la